VII. évfolyam, 11. szám
1951. március 15.

Ludas Matyi

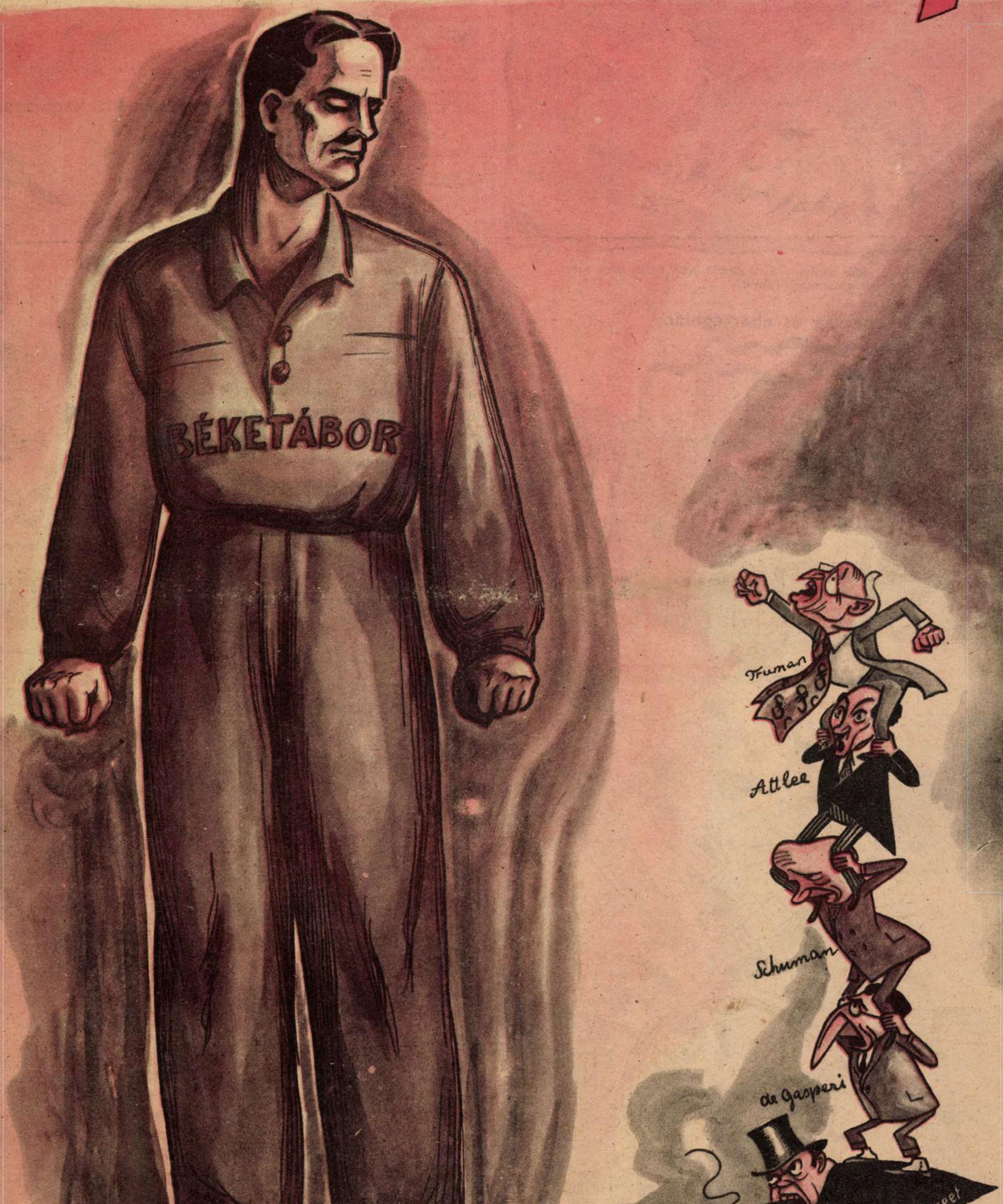
BÉKETÁBOR
Truman
Attlee
Schuman
de Gasperi
Wall Street
gis

Háborús uszítók: Hiába állunk mi egymás fejére, ez állandóan nő!

70 fillér

Községek párosversenye az állattenyésztési terv végrehajtásáért

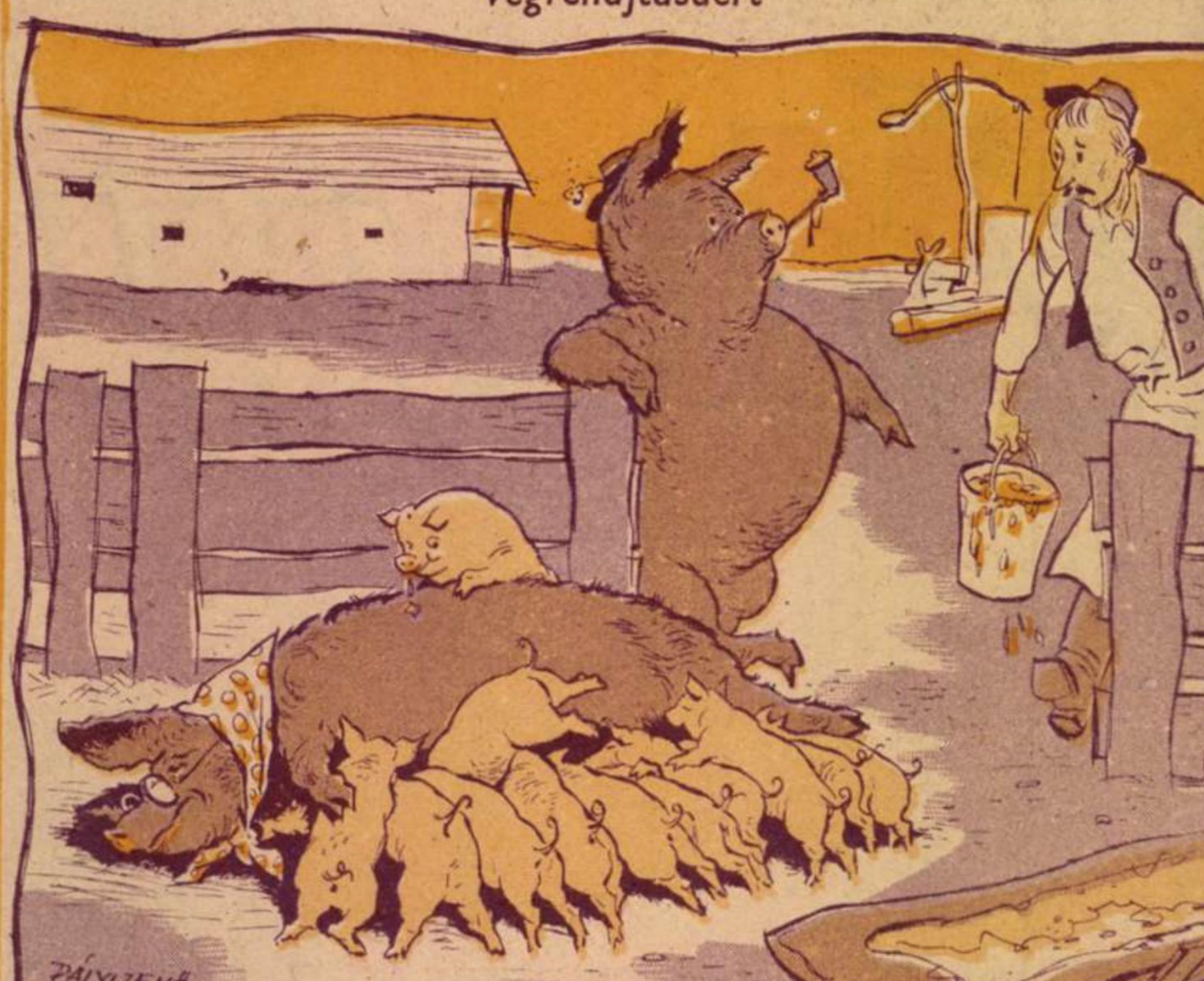

— Még egy vödör moslékot a mamának! Nem tudja, hogy párosversenyben vagyunk a szomszéd faluval?

Éberség és éberséghiány

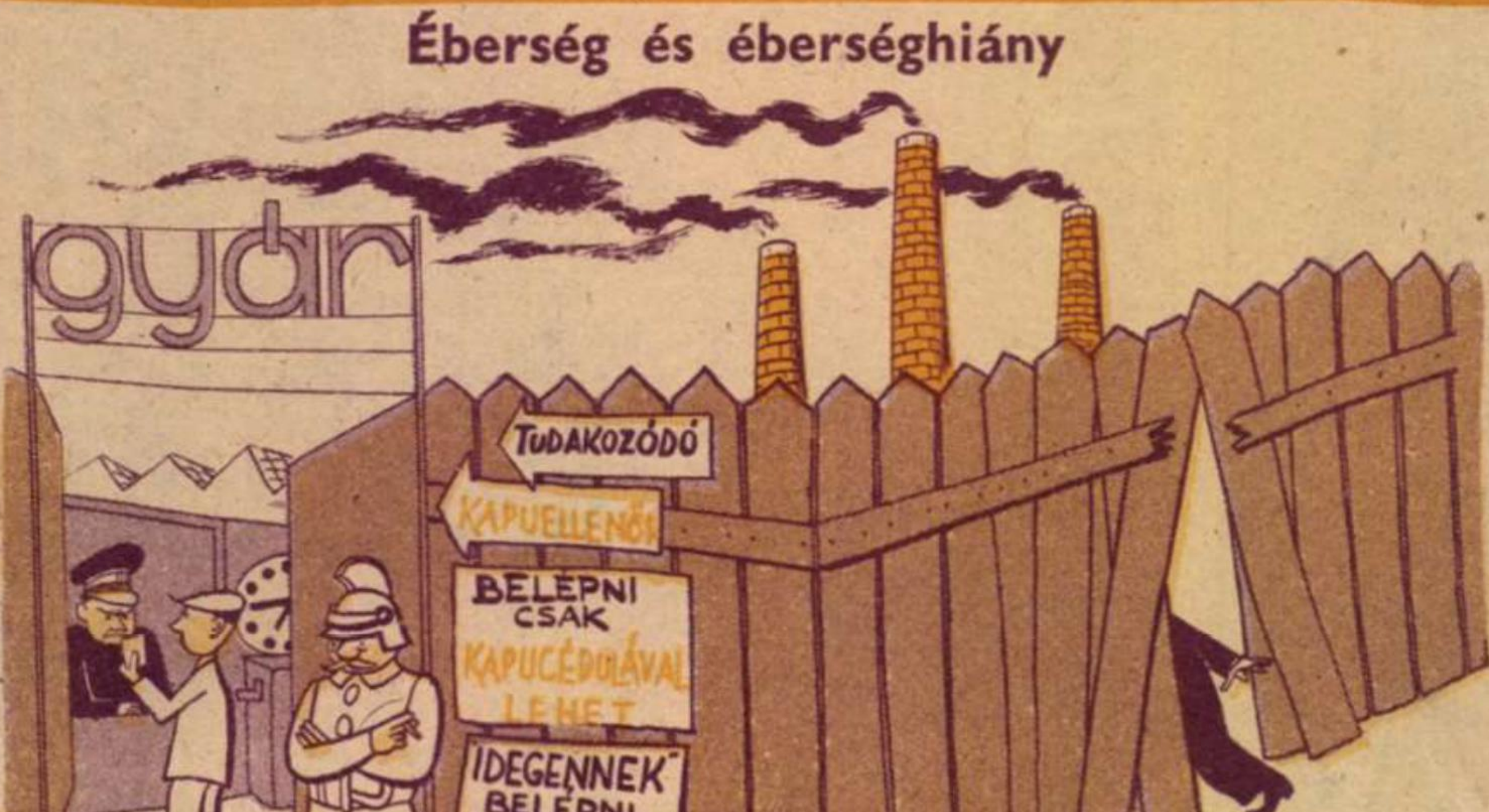
gyár
TUDAKOZÓDÓ
KAPUELLENŐR
BELÉPNI CSAK KAPUCÉDULÁVAL LEHET
IDEGENNEK BELÉPNI SZIGORUAN TILOS!
VASVÁRI

Ki parancsol az angol királyi flottánál?

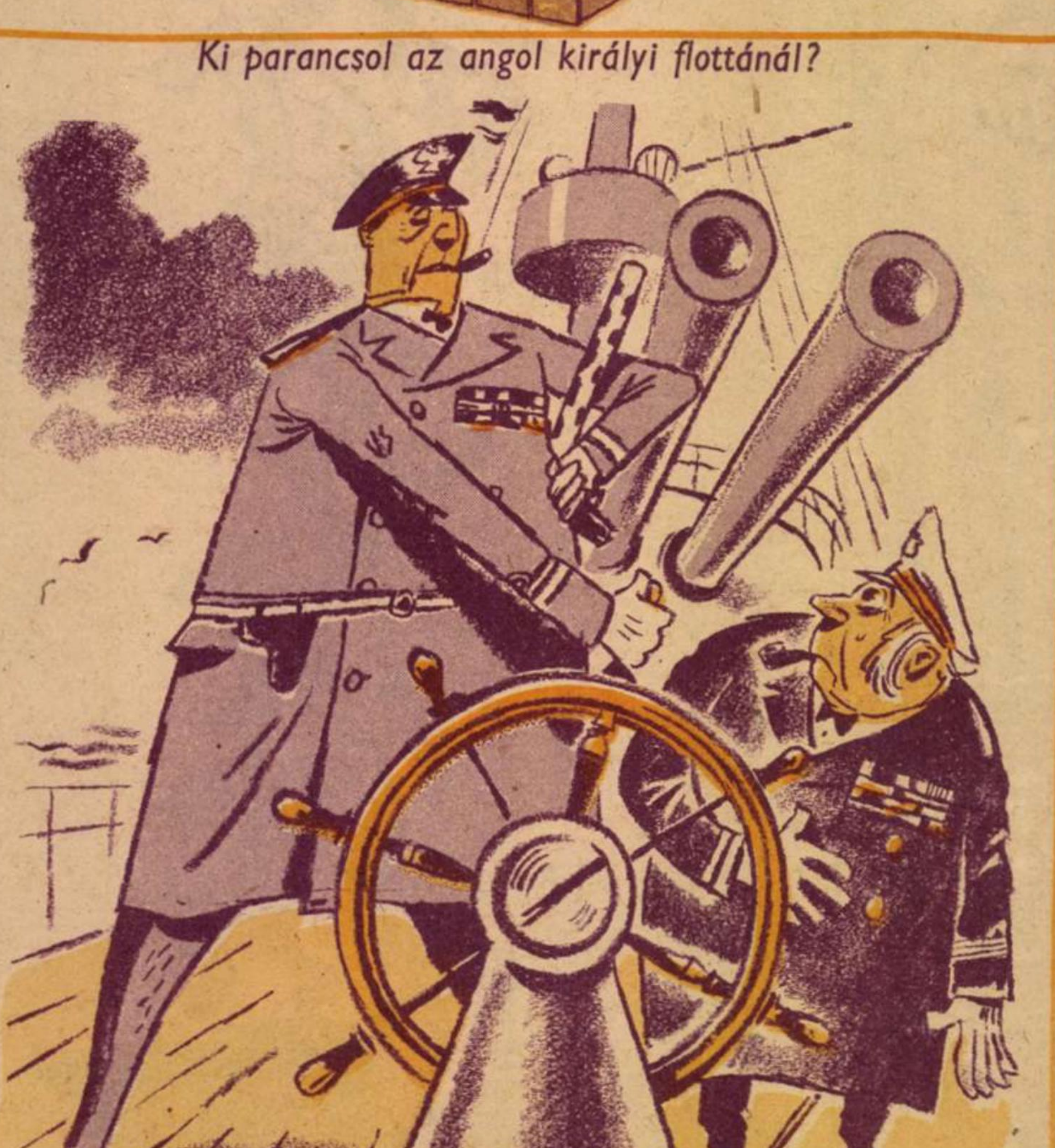

Uncle Sam: Átveszem a kormányt!
John Bull: Na és én?
Uncle Sam: Maga menjen a hajófenékbe!

Én és ugyancsak ÉN

Én: A mindenit ennek a vekkernek, nem hagy aludni. Mindegy, még öt perc szundi és aztán kelek.

Ugyancsak én: Nincs még öt perc. Két perc sincs, egy perc sincs, az van, hogy egy-kettő föl.

Én: Jaj, de házsártos vagy, komám, pedig te is én vagyok. Hagyj még egy kicsit szuszogni.

Ugyancsak én: Kisöreg, miért húzod az időt? Inkább a zoknit keresnéd. Fogadom, nem tudom hova tetted.

Én: Az anyját neki, pedig ide tettem.

Ugyancsak én: Nem ide, hanem oda. A cipőkefét pedig tedd vissza a helyére. S akkor holnap azt már nem fogod keresni.

Én: De sok bajom van velem, folyton a fülem rágod. Bekapom a kávét és máris mehetünk.

Ugyancsak én: Na, ne mondd, máris mehetünk? Jó, hogy mehetünk. Már rég bent kéne lenni.

(Én és ugyancsak én beloholnak a gyárba)

Én: Te, ma valahogy nincs kedvem hozzáfogni.

Ugyancsak én: Aztán mért nincs bogárkám? Kiújult a könyöksérved?

Én: Nem értesz meg engem. Én kérlekszépen hangulatember vagyok.

Ugyancsak én: Fütyülök a hangulatodra. Ott a gép és gyerünk.

Én: Jó, csak előbb elszívok egy cigarettát a hogyhívjákon.

Ugyancsak én: Dehogy szívsz el, dehogy szívsz, ha én meg tudok lenni nélküle, te is kibírod.

Én: Az lehet, de azért kimegyek, mert azt is kell.

Ugyancsak én: Az más, de aztán siess vissza. Én ma nagyon rá akarok verni.

Én (kimegy, elszív egy cigarettát, megbeszélést tart izével izéről és jön vissza).

Ugyancsak én: Már azt hittem, hogy sose jössz vissza. Megverlek, mint szódás a lovát, ha tovább is lógsz. Előbb keresett az egyik sztahanovista.

Én: Biztos, megint tapasztalatátadással akar macerálni.

Ugyancsak én: Tapasztalatátadás? Látod, az nem is lenne rossz. Talán akkor csinálnál végre kétszáz százalékot.

Én: Te gügye, annyi százalék nincs is a világon. S én különben is tudom, amit tudok.

Ugyancsak én: Ismerlek, szép fiú. Pont annyira tudom, hogy mit tudsz, mint te. Ne úgy állítsd be azt a kést, hanem így.

Én: Jé, igaz. Kicsit elmerengtem. Arra gondoltam, hogy egyik horgászismerősöm tegnap akkora pontyot fogott, mint egy hadihajó és...

Ugyancsak én: Inkább arra gondolnál, mi lenne, ha végre rendesen dolgoznál.

Én: Micsoda? Hát nem dolgozom? Hát nincs szemed? Hát nem látod, hogy izzadok? Hát nem látod, hogy minden csontom ropog?

Ugyancsak én: Hát nem látom. És ha az eszed kicsit forogna, a csontod sem ropogna. Te, én hívok egy tapasztalatátadót. Rossz nézni, amit csinálsz. Bodnár elvtárs, jöjjön csak, ezt hogy kell csinálni?

Bodnár: Ezt így, azt úgy, emezt emígy, amazt amúgy.

Én: Tudom, én jobban tudom. Hagyd csak Bodnár.

Bodnár: Természetesen, te mindent jobban tudsz, de azért azt a csavart kissé beljebb csavard.

Én: Tudom. Nem érted, hogy tudom. Különben is te nekem az ükunokám lehetnél.

Bodnár: Tudom, de azt a csavart nem kijebb, hanem beljebb mondtam. Egyelőre a viszontlátásra.

Én: Okos Tóni, mintha én... mintha én nem tudnám.

Ugyancsak én: Apám, te mindent tudsz, de ezt a csavart nem kijebb, hanem beljebb csavard.

Én: Tudom. Érdekes, így jobban megy ez a munka. Ez a Bodnár nem is olyan buta.

Ugyancsak én: Igazán? Csakhogy rájössz. Hanem hallod-e, kihívhatnál valakit versenyre.

Én: Soha. Legfeljebb snapszliversenyre. Egyszer majdnem nyertem egy libát. Képzeld, plank tíz a kézben, ász, király...

Ugyancsak én: Szájat befogni, most én beszélek. Te, hívd ki a Maróczi szakit. Bár úgy is biztos lehagyna.

Én: Engem lehagyna? Olyan nincs, én tudok dolgozni, ha akarok.

Ugyancsak én: Itt a bibi, pajtás. Ritkán akarsz és a Maróczi lehagyna.

Én: Nem hagyna.

Ugyancsak én: De lehagyna.

Én: Juszt se hagyna.

Ugyancsak én: De lehagyna, mert nem szeretsz dolgozni.

Én (dühösen): Hát vedd tudomásul, én azonnal kihívom a Maróczit és nem hagyna le. Vagy azt hiszed, hogy lehagyna?

Ugyancsak én: Ugyan, csak tréfáltam. Ha mi összefogunk, hat Maróczi se hagyna le bennünket.

Én: Szervusz komám, te vagy a jobbik énem. Ha mi a hogyhívjákon való üdülés helyett összefogunk, tizenhat Maróczi se hagy le bennünket.

Nagy S. József

A rémhírterjesztő

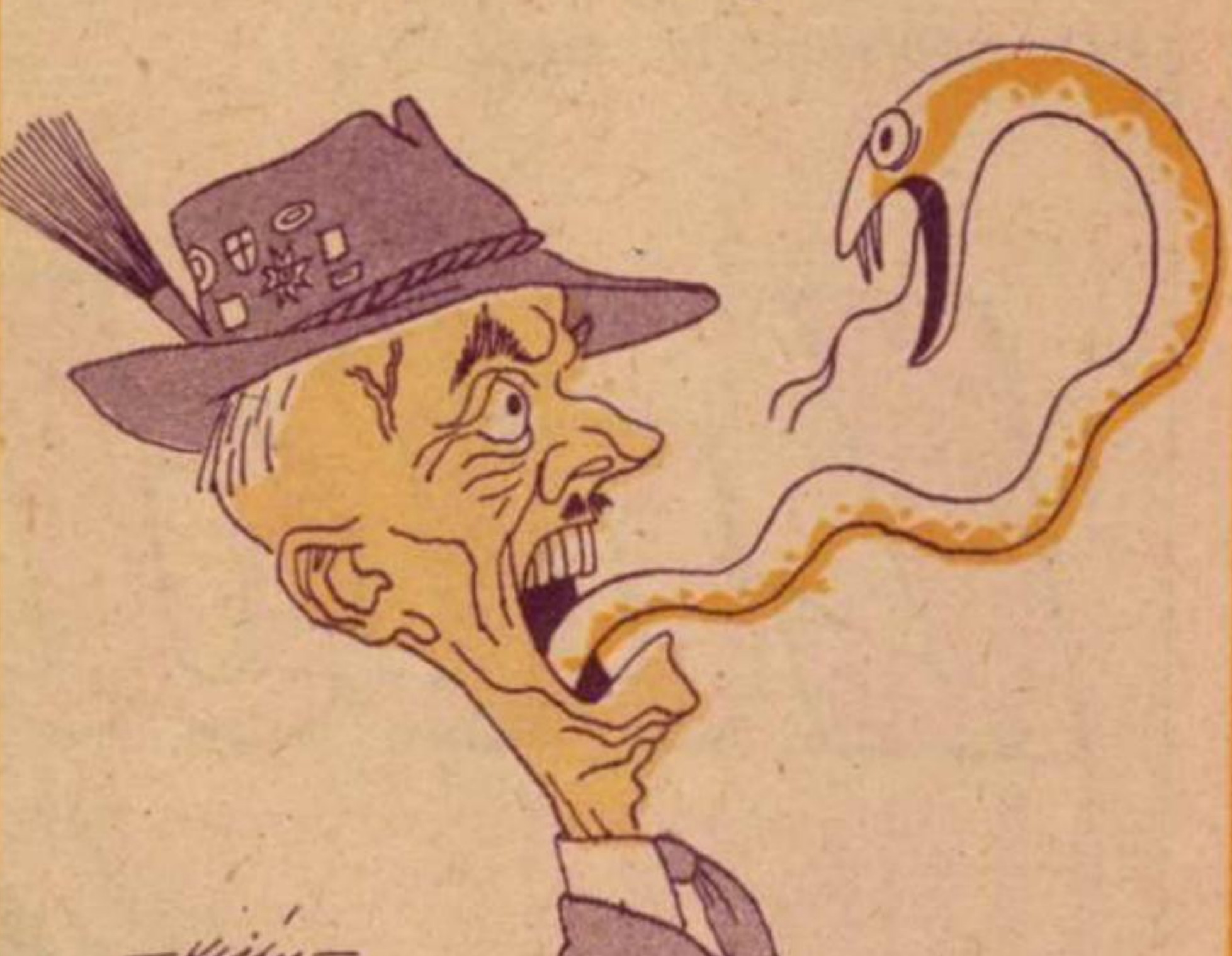

— Ezt a hülyeséget akarja maga terjeszteni?

A Fehér Ház kapujában

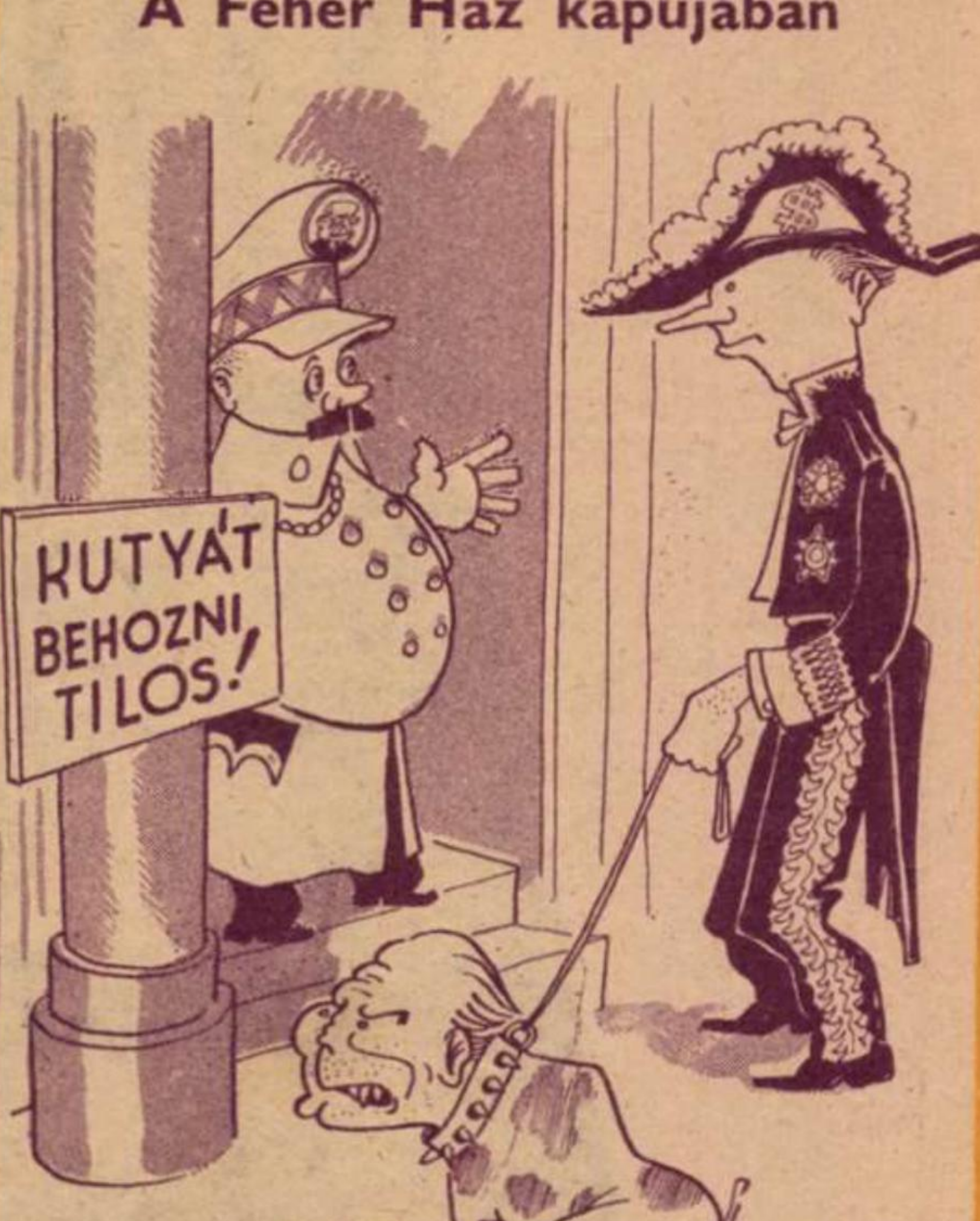

Portás: Tessék csak nyugodtan bemenni, majd elfordulok...

Párisi suliban

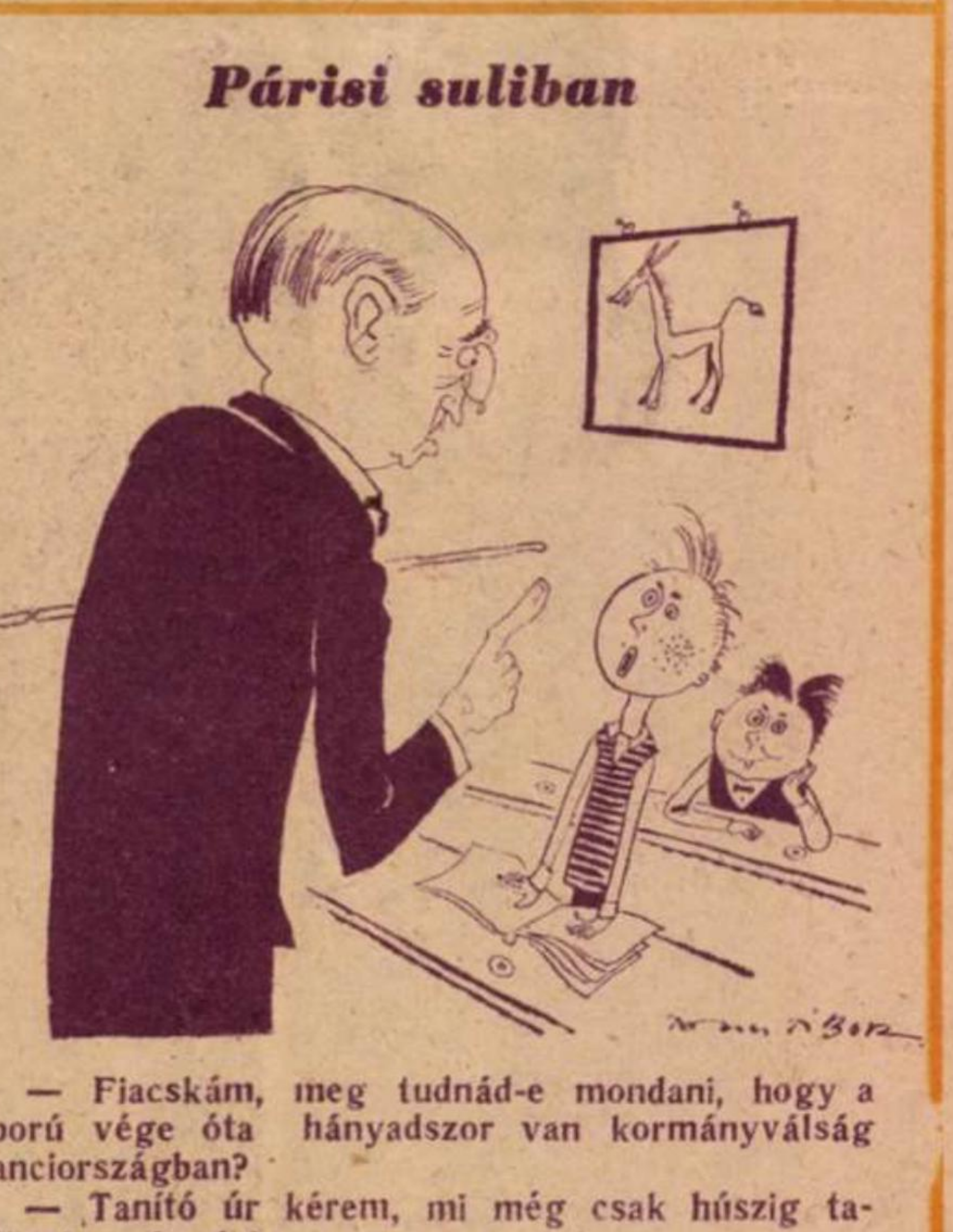

— Fiacskám, meg tudnád-e mondani, hogy a háború vége óta hányadszor van kormányválság Franciországban?

— Tanító úr kérem, mi még csak húszig tanultunk számolni...

Valahol Budán

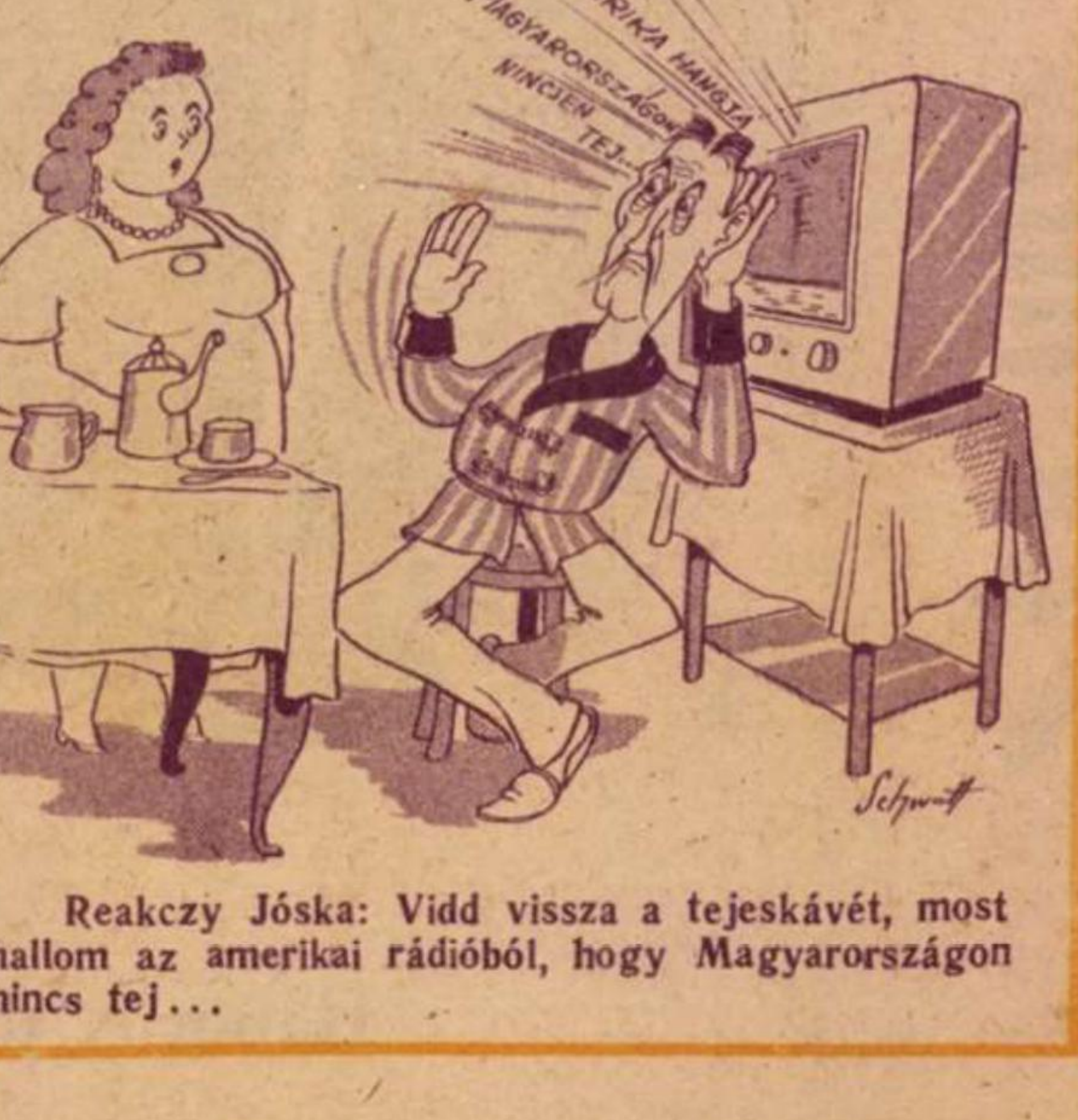

Reakczy Jóska: Vidd vissza a tejeskávét, most hallom az amerikai rádióból, hogy Magyarországon nincs tej...

Szerszám-MIRELITE-módra

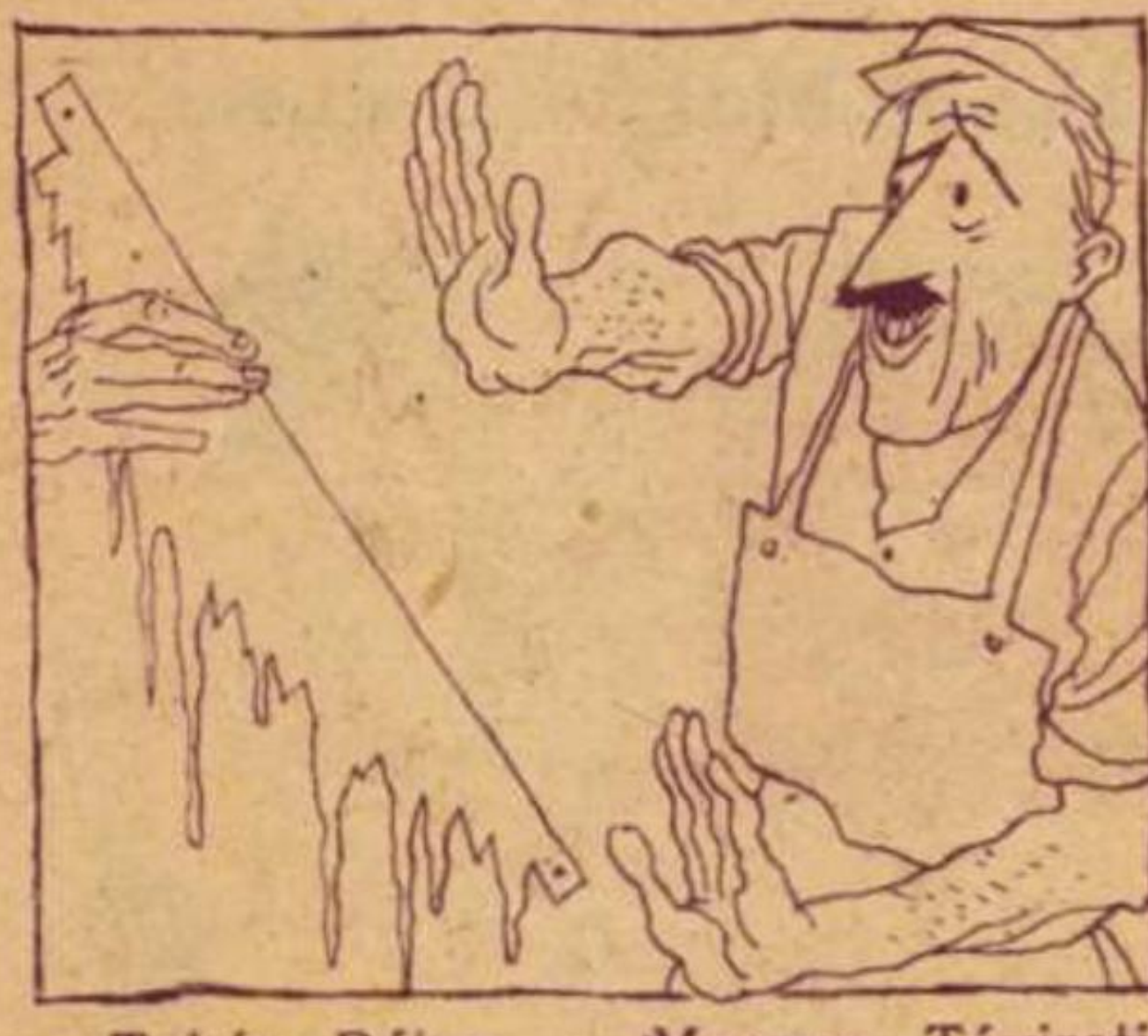

Tokár Péter, a Magyar Távirati Iroda nehézipari rovatának vezetője, kongresszusi felajánlásában vállalta, hogy a Kuznyecov-módszert elterjeszti üzemeinkben. A módszer lényege, a következő: a charkovi „Ordzsonikidze" nevéről elnevezett traktorgyár mérnöke, Kuznyecov, javasolta, hogy a kopott szerszámokat ne dobják el, hanem azokat felújítva juttassák vissza újra a termelésbe. Ennek a módszere az átköszörülés, hegesztés, kovácsolás stb.

Tokár eddig tizenegy nehézipari üzemben honosította meg ezt a módszert, ezután utazott le Debrecenbe, ahol a Járműjavító Vállalatnál akarta bevezettetni. Az ott történteket így mesélte el:

Leültünk az egyik műhelyben, körülvettek vagy tizennégyen, a leendő brigád tagjai. Elmondottam, hogyan szeretném ebben az üzemben is bevezetni a Kuznyecov-módszert. Alig jutottam idáig, megszólalt az egyik hatalmas termetű, Kálvin-nyakú kovács:

— E' má' meg van nálunk!

Én ugyan nem tapasztaltam ezt, pedig jól széjjel néztem az üzemben. Azt ugyan tudtam, hogy dolgoznak egynéhányan újraköszörült szerszámmal, de ez nem folyt intézményesen az egész üzemben. Ekkor felhívtam a figyelmet a szerszámok helyes kezelésére és gondos karbantartásának fontosságára. Hát az én Kálvin-nyakú kovácsom megint közbeszólt:

— E' má' meg van nálunk!

Ejnye no, azt már hallottam, hogy itt azt mondja a szerszámkiadó egyik-másiknak — aztán vigyázzatok a szerszámra, a mindenit neki — de hát ez sem folyt itt szervezetten. Nem zavartattam magam és folytattam előadásomat. Javasoltam, hogy a fűrészlapok újraélezését vezessék be itt is, hogy megmentsék az eddig selejtre kerülő fűrészlapokat. Hát az én közbeszólóm már megint véleményét nyilvánítja:

— E' má' meg van nálunk!

Én valóban tudtam, hogy van ilyen az üzemben. De milyen? Néha egynéhány darab fűrészlapot átküldenek élezésre — Szolnokra!

Odahajolok a mellettem ülőhöz, halkan megkérdem, ki ez az állandó közbeszóló. Azt mondják Kovácsnak hívják és kovács a mestersége is; jó munkás, csak azt hiszi, ahogy ő dolgozik, azt mindenki csinálja az üzemben, azért fogadja ily elutasítóan az új módszereket. Na megállj, te duplakovács! Majd adok én neked! Elkezdtem ismertetni az új szovjet mélyhűtési eljárást, amelynek lényege az, hogy — 70—80°-ra lehűtik a szerszámokat és ezzel az él tartóssága 80 százalékkal emelkedik. Ezt a módszert még egy hónapja sincs, hogy ismerik Magyarországon, hát, ha erre is azt mondja a közbeszólóm, hogy „e' má' megvan nálunk" — hát én... Óvatosan rásandítok. Emberem ezt sem állja meg szó nélkül:

— A' meg nem kő'!

Hinnye az árgyélusát! Most már én is dühös lettem. Odaszóltam hozzá: — Aztán, miért nem kell?!

Kovács kovács nyugodtan felelt:

— A multkor vettem egy csomag mélyhűtött Mirelite-paradicsomot. Hát belé akarok harapni, mint a jég! Várnom köllött vagy két órát, míg felmelegedett. Nem kő' nekem ilyen mélyhűtött szerszám! Én rögtön akarom azt használni. Versenyben vagyok, minden perc számít!...

Remélem, hogy ha Debrecenbe is elkerül a mélyhűtött szerszám, Kovács kovács lesz az első, aki rájön arra, nem annyira hideg az a szerszám, amit hét óra előtt öt perccel kézhez kap, hogy hét órakor ne dolgozhasson vele...

Tardos Péter

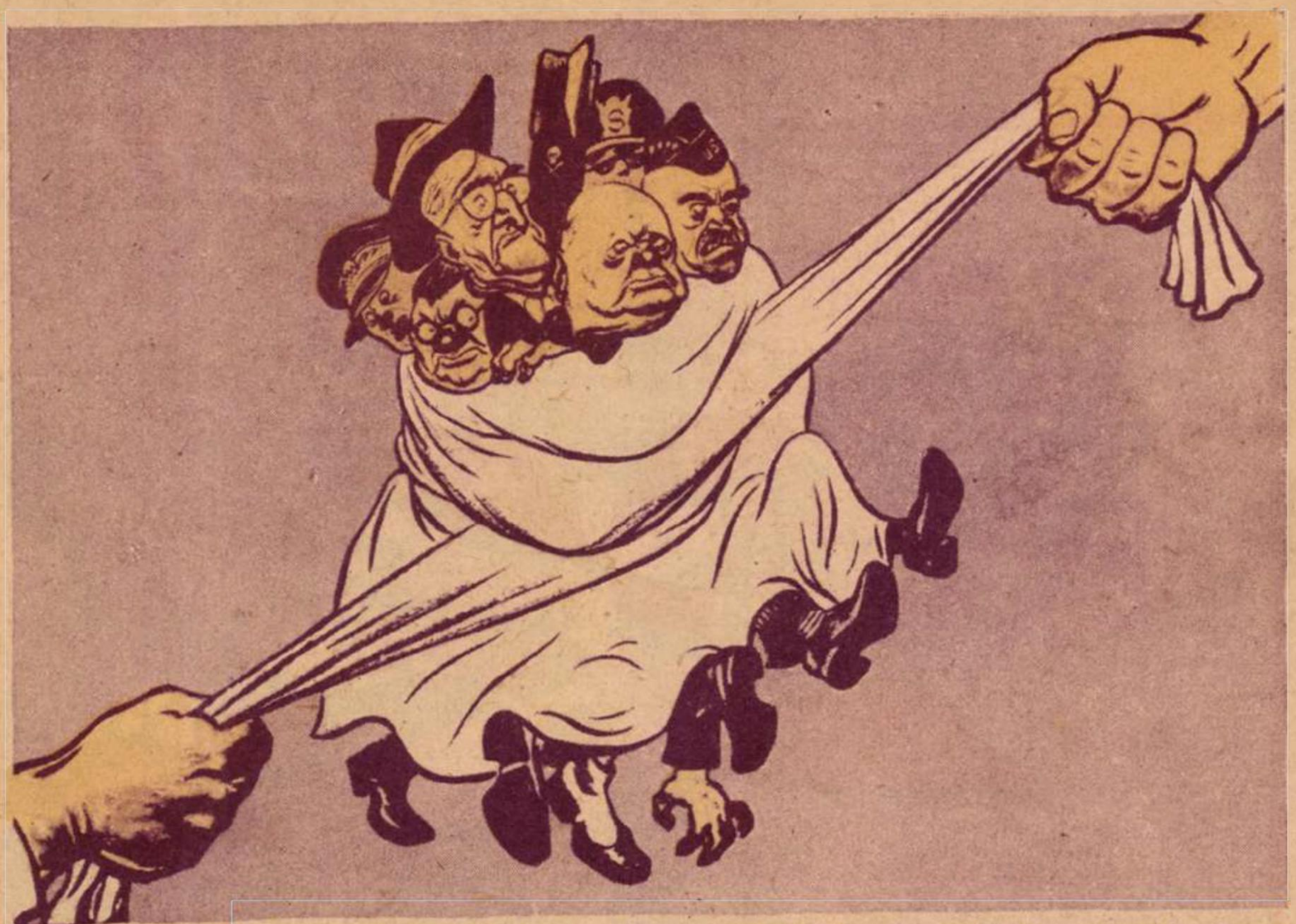

A Magyar-Szovjet Barátság Hónapjában megnyilt „A szovjet emberek harca a békéért" című kiállítás. A kiállításon a szovjet rajzolóművészek karikatúrái is szerepelnek. Ezekből közöljük Borisz Jefimov rajzát, amelynek címe: „Fékezzük meg a nekivadult háborús gyujtogatókat!"

„Truman" szivart hoztak forgalomba Dániában

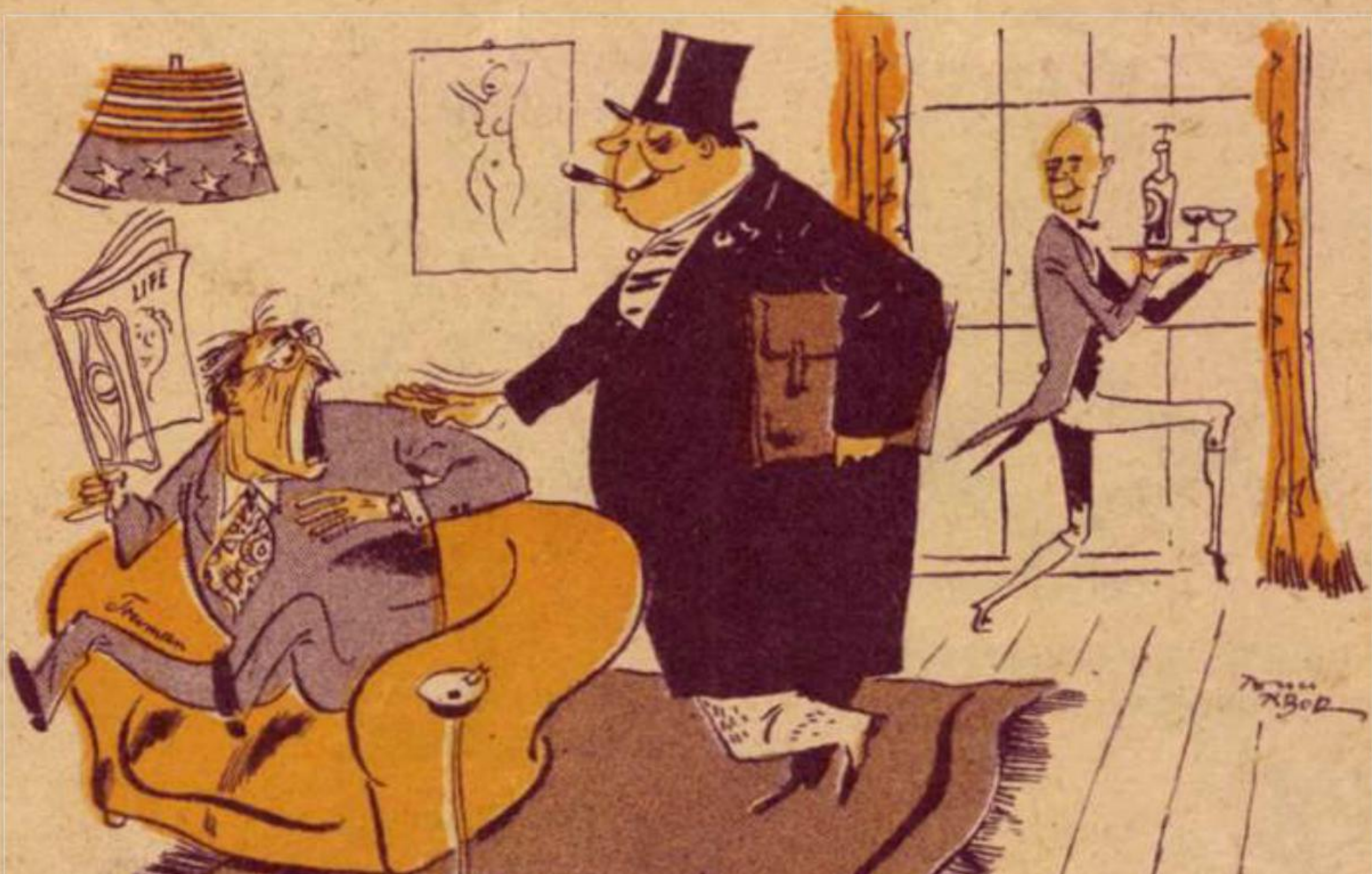

Kapitalista: Na, hogy van öreg szivar?
Truman: Kikérem magamnak! Csak Dániában vagyok szivar, Amerikában elnök vagyok.

Keresztrejtvényfejtés Koreában

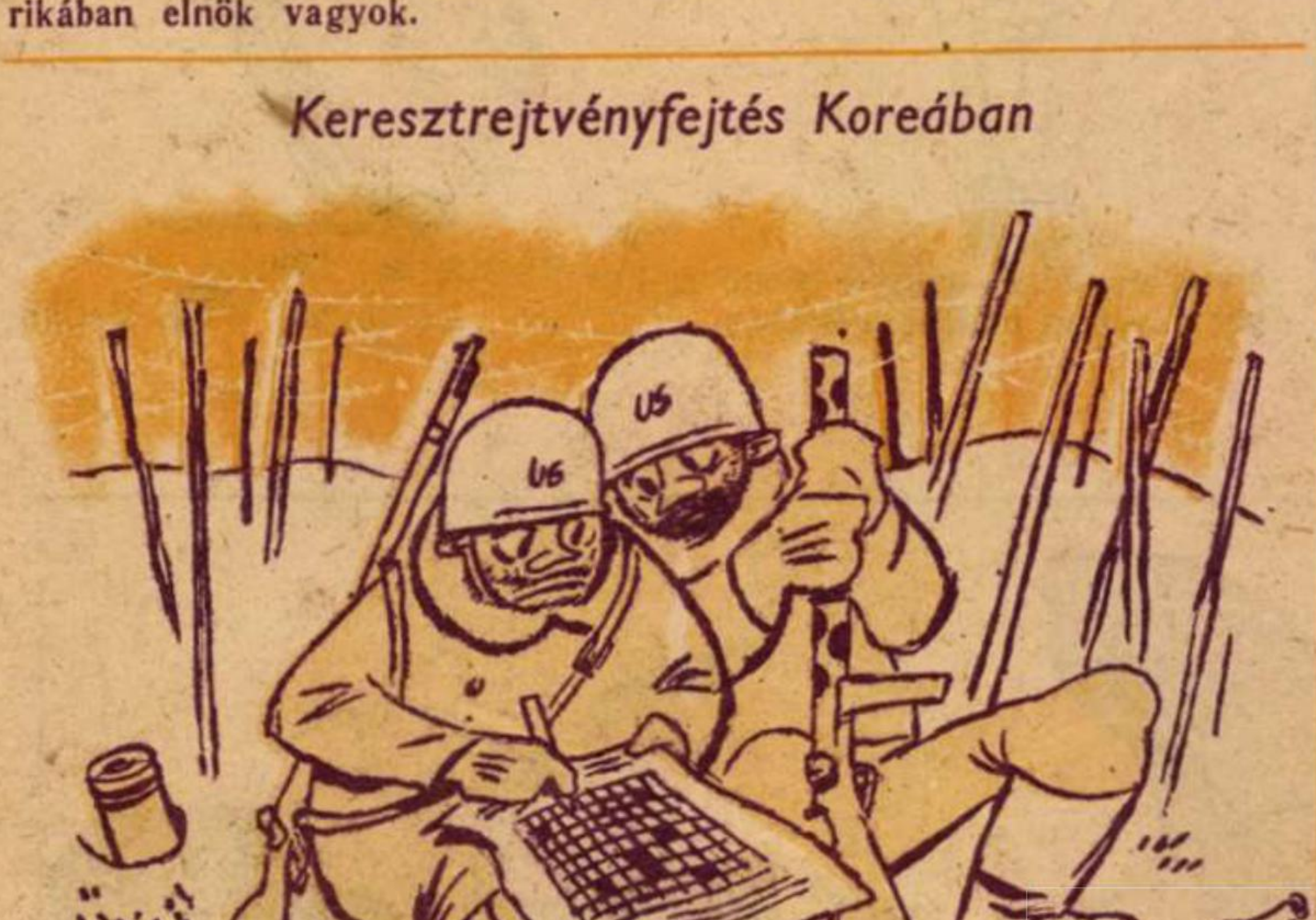

1. USA-katona: Mi lehet az: „mindnyájunk hő vágya" — kilenc betű?
2. USA-katona: De buta vagy Jimmy! Mi lehetne más, mint „HAZAMENNI"...

Lökhajtásos motoros

(Műszaki képzettségű olvasóinknak)

Motoros embert kétszer ér életében igazi öröm. Először akkor örül, amikor megveszi a motorját, Másodszor akkor, amikor sikerül eladnia.

(Kuglics bácsi, földszint 6.)

Ma sem értem teljesen, mi jutott eszébe a földszint 4-ben lakó fiatalembernek, amikor barátságosan karonfogott és megkért, hogy nézzem meg a motorkerékpárját.

— Ne haragudjon, hogy így ismeretlenül zavarom — mentegetődzött —, de lakótársak vagyunk és nagyon bízom az ön műszaki tudásában. Ma vettem ezt a motort, kéz alatt, háromszáz forintért. Ugye komoly gép?

— Az nem vitás, — feleltem — volt neki ideje megkomolyodni 50 év alatt.

— Mit mond? Hogy ez ötven éves lenne?

— Ötven a legkevesebb, mert tömörgumis magánjáró járműveket már a századforduló óta nem gyártanak.

— Ugyan, kérem, ez egy sportmodell, nem strapagép. Hegyi terepre készült és oda tömör gumi kell, mert sok a kavics... Különben is jegyezze meg: az Old Machless Blumburry motorok erősek, mint a bivaly és megbízhatók, mint a féltégla. 1500 köbcentis. Tudja mit jelent ez?

— Azt hiszem, másfél litert — feleltem, de már odébb is álltam, mert ezzel minden műszaki ismeretem kimerült.

Másnap délután már én kerestem meg a motoros fiatalembert és nagyon szépen kérleltem, hogy pufogtassa másutt a motorját, mert olyan ricsajt csinál az udvarban, hogy az ember a saját szavát nem hallja.

— Valami baj van a géppel — mondta kicsit szomorúan, de még mindig büszkén. Az egyik baj az, hogy sokat fogyaszt. Ha megy, óránként 12 litert, ha áll akkor valamivel többet, mert lyukas a tartály. De sajnos, egyáltalán nem megy.

— Lakótársam — mondta és esdeklően nézett rám — segítsen rajtam. Az ön műszaki ismeretei...

Nem is akarom tagadni, rendkívül jólesett a motoros bizalma.

— Kérem, én nagyon szívesen segítek magán. A motor nyilván azért nem megy, mert ön helytelenül fizikális gyógymódokat akalmazott. Ez ma már túlhaladott álláspont. A modern kémiai gyógymódok mindig hatásosak és a szervezetre sem károsak.

A motoros elbűvölve nézett rám.

— Szedje szét Old Machless Blumburryt és áztassa 8 napig sósavas cukros langyosvízben. A poliszacharidák biztos hatásúak az ilyen esetekben.

Hazamentem és nyolc boldog, csendes nap következett.

A kilencedik nap a motoros ott várt már a kapu alatt.

— Lakótársam — mondta — az Ön műszaki ismeretei...

— Idehallgasson, mondtam neki és lelkemben elkészültem arra, hogy végleg csendet teremtek a házban — tudja-e, hogy a modern repülőgépek lökhajtással mennek? Szedje ki a dugattyút és öntse tele a hengert salétromsavas pótkávéval, próbálja meggyujtani és majd meglátja, hogy a lökhajtás milyen remek rendszer.

A motoros a tettek embere volt és amikor másnap délben lementem az udvarra, már a századik gyufával próbálta meggyujtani a rakétapótkávét.

— Lakótársam — mondta majdnem sírva — az ön műszaki ismeretei...

Éreztem, hogy legjobb bevallani az igazat.

— Nézze, ne búsuljon. Old Machless Blumburry, bár erős, mint a bivaly és megbízható, mint a féltégla, aggkori végelgyengülésben meghalt. Azért adták ilyen olcsón, mert már nem volt segítség. Becsapták rútul, de mert bízott az én műszaki tudásomban, volna egy jó tanácsom a maga számára. A kapu alatt van egy plakát, hogy a Hulladék és Melléktermék gyüjtő vállalat magas árat fizet mindennemű vas-, réz- és gumihulladékért. Van egy príma baltám, azt szívesen kölcsönadom.

— Adja — mondta a motoros, de láttam, hogy a szívében megrepedt valami. Mikor már elég apróra összetörte Old Machless Blumburryt, hozzám fordult:

— Ugye, nem volt kár érte, mérnök úr?

— Nem — feleltem — nem volt kár érte, mert nagyon csúnya hangja volt. De azt is meg kell mondanom, hogy nem vagyok se mérnök, se úr. Ezzel szemben vizsgázott elsősegélynyujtó vagyok és a Fővárosi Könyvtár tagja. Ígérem magának, hogy fejleszteni fogom műszaki képzettségemet.

A motoroson látszott, hogy valami iszonyút akar mondani, de ekkor jelent meg a színen a Hulladékgyüjtő embere és 328 forintot olvasott le a tenyerébe Old Machless Blumburry földi maradványaiért.

A motoros fiatalember gondosan megszámolta a pénzt, zsebretette, azután megelégedetten a vállamra ütött:

— Hiába, mondhat maga nekem akármit, a műszaki ismeretei utólérhetetlenek.

B. Kovács György

A poroszlói kulák esete

(Megtörtént!)

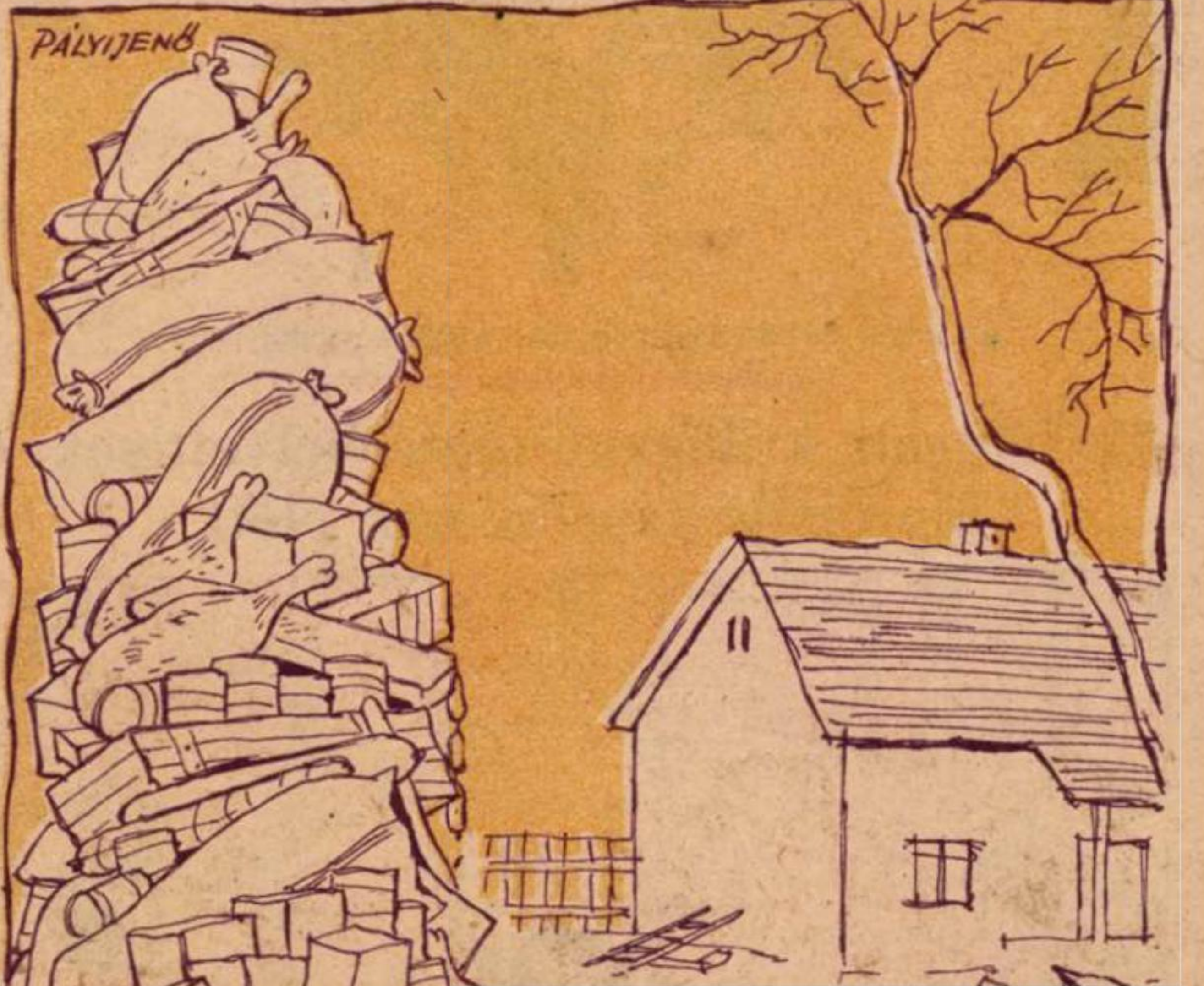

— Ennyi árut dugott el Bánrévi úr?
— Mit csináljak, ha csak százhúsz holdom van!

VILÁGPIAC

Ilja Erenburg: Úgy vásárolják a világpiacokon az emberhúst, mint a gyapjút vagy a fémeket.

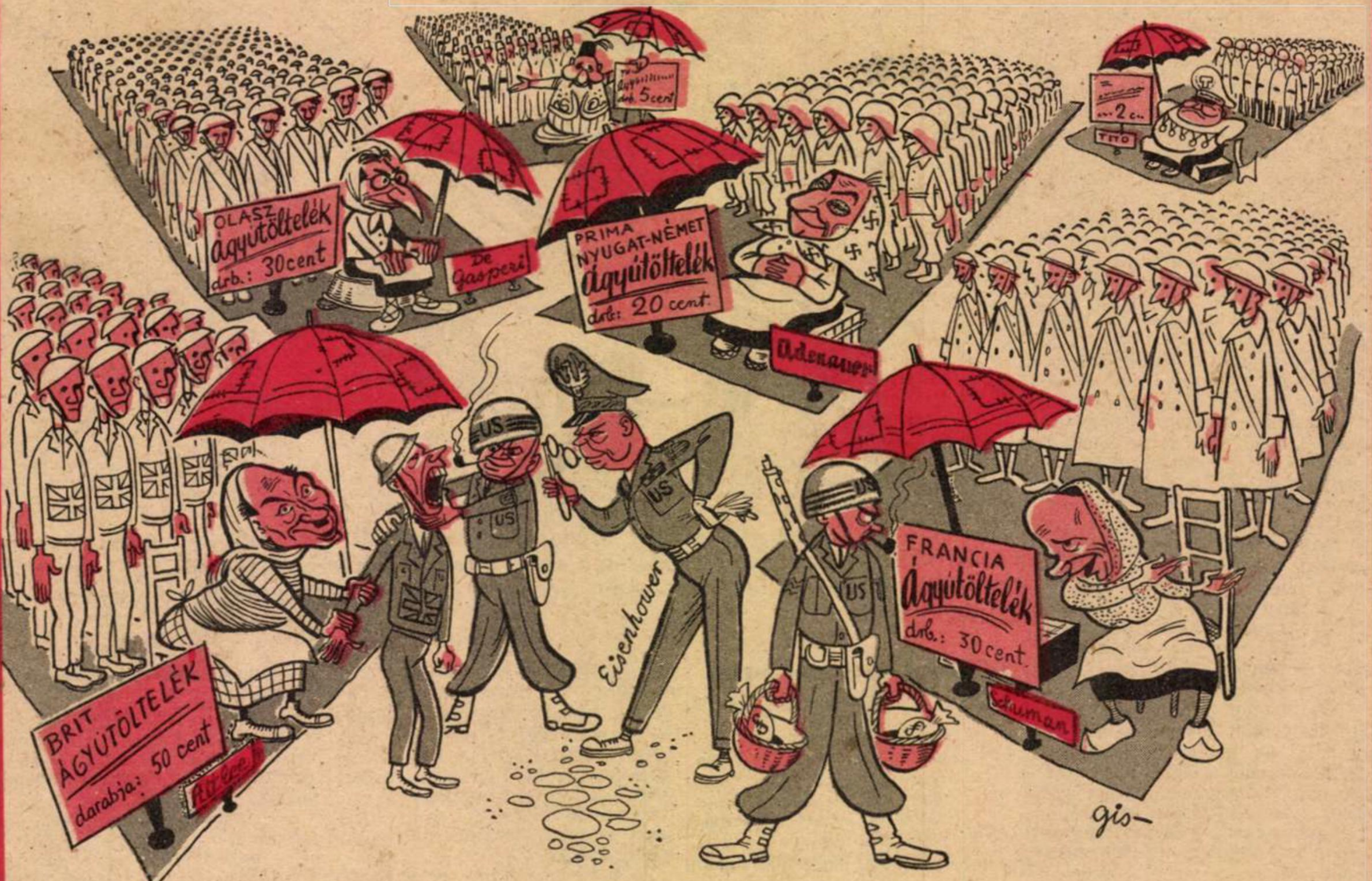
OLASZ ágyútöltelék drb.: 30 cent
De Gasperi
Ágyútöltelék drb. 5 cent
PRIMA NYUGAT-NÉMET ágyútöltelék drb.: 20 cent.
Adenauer
2 c.
TITO
US
Eisenhower
BRIT ÁGYÚTÖLTELÉK darabja: 50 cent
Attlee
FRANCIA Ágyútöltelék drb.: 30 cent.
Schuman
gis-

Eisenhower: Ebből kérek egy hadosztályt.
Attlee: Hová küldjem őket?
Eisenhower: Felét küldje Koreába, felét tegye félre, majd érte küldök.

Ludas Matyi azt üzeni

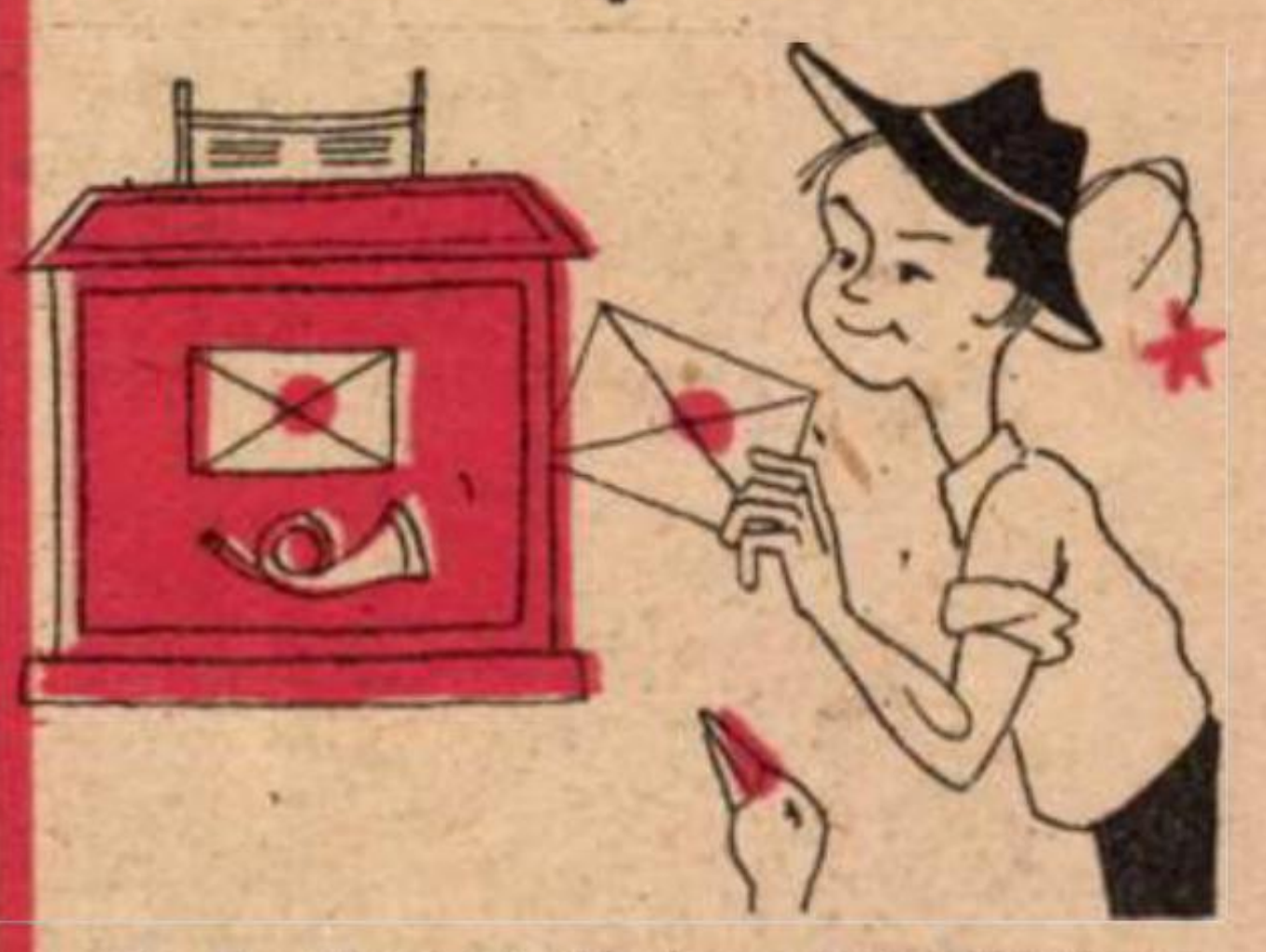

S. F., Ujpest. Kedves kis történet, de nem nekünk való. Sajnos, a rajzokat sem használhatjuk.

Sz. Zoltán, Rákóczi-tér. Ezt a témát már sokszor feldolgoztuk. Maga a vers gyakorlatlanságot árul el, sokat kell még képeznie magát, hogy elfogadhatót tudjon írni.

H. György, Inota, Kisvasút. Megrójuk a hetyke villanyszerelőket, nagyon helytelen, hogy nem törődnek dolgozó társuk testi épségével. Örülünk, hogy szerencsésen végződött a dolog. Szívélyesen üdvözöljük a két aprósággal együtt.

„Alfa". Őszinte, szép kis verse egyrészt elkésett, másrészt lapunk csak szatirikus verseket közöl.

Eugen Mihailescu, Románia. Őszintén örülünk, hogy lapunkat az államvasutak technikai iskolájának növendékei ennyire megszerették és hogy mi is „segítettünk benneteket a béke ellenségei ellen folytatott harcban". Írjatok nekünk a jövőben is, mindig örülni fogunk soraitoknak. Mindenkit üdvözlünk.

„Szabad Föld" termelőszövetkezeti csoport, Vasszilvágy. Szíves meghívásukat előjegyeztük.

Nem közölhető: „Melós", Ujpest, H. Antal, Zalaszegvár, H. T., Bpest, A. M., Vág-utca, Sz. Gyula, Bpest, Üllői-út, S. Lajos, Csörnyeföld.

S. Gyula, Szakérettségi kollégium, Bp. Köszönjük kedves, jókedvű levelét. A beküldött anyagot nem tudjuk használni, nem elég jók nekünk. Üdvözöljük.

A. L. J., Bukarest. A vers sajnos nem üti meg a mi lapunk mértékét. Bármikor szívesen vesszük írásait.

Sz. Attila, Bp. A téma jó, de a vers technikailag igen kezdetleges. Meg kell tanulni ezt a mesterséget.

K. Gy., Bp. Fenti üzenet önnek is szól.

Sz. J., Szeged. Az eset mulatságos és tanulságos, de így mégsem közölhető.

S. Gy. Köszönjük költözködésünk alkalmából küldött részvétnyilvánítását és a beküldött kedves rigmusokat.

Éhes farkasok

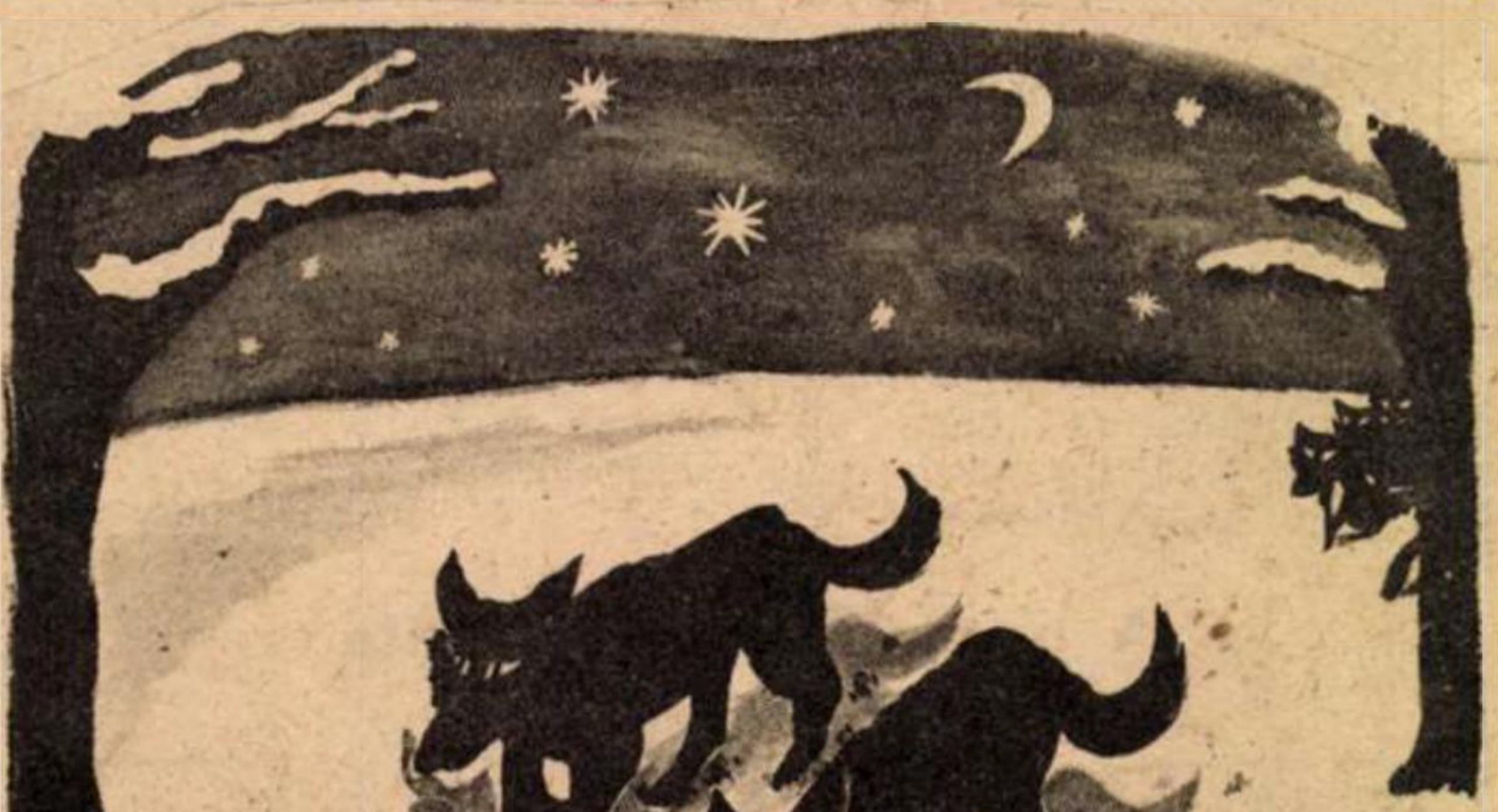

Az angol és amerikai nagytőke közös kalandra indul..

A nyugati külügyminiszterhelyettesek főpróbája tanácskozás előtt

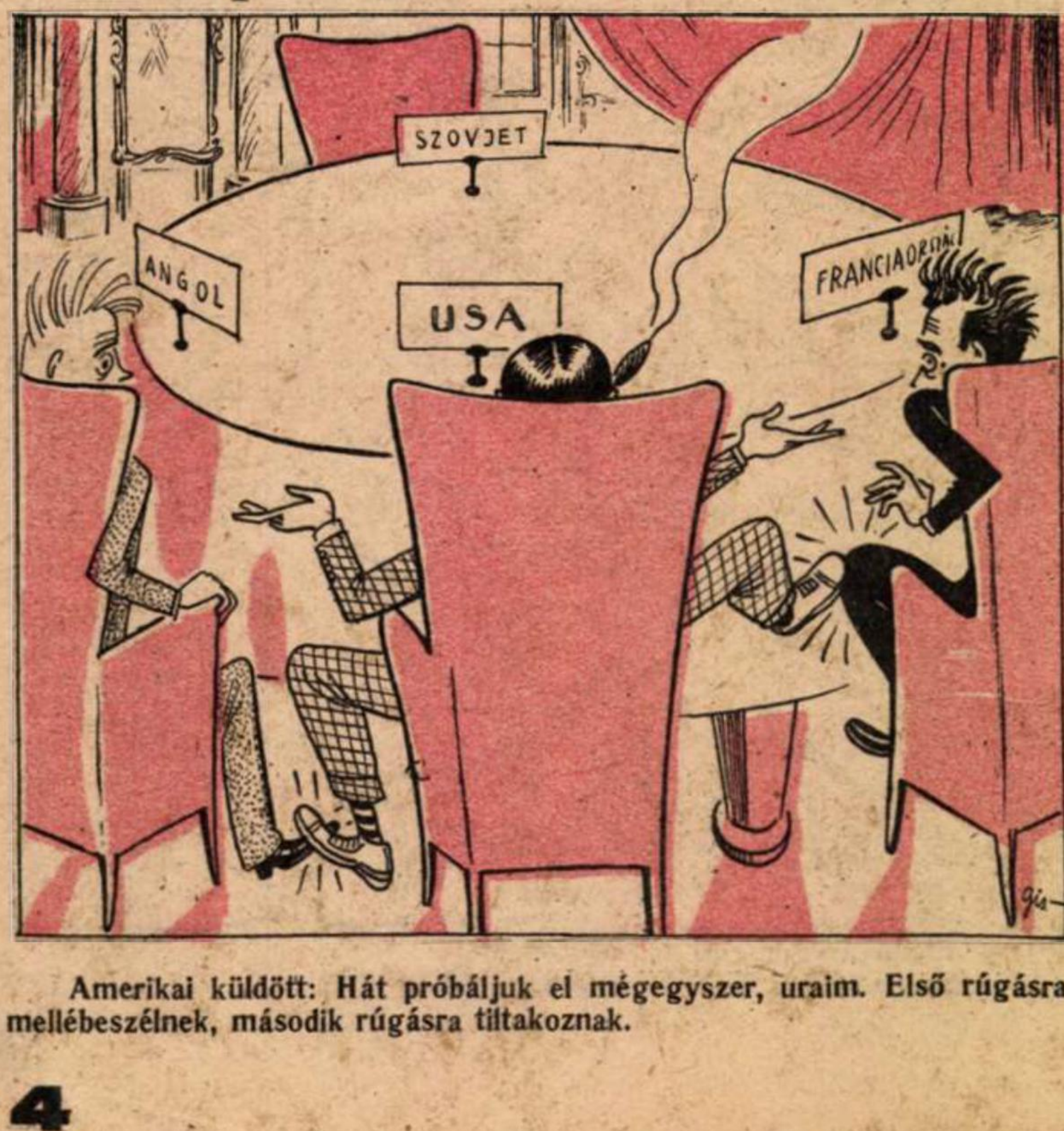

Amerikai küldött: Hát próbáljuk el mégegyszer, uraim. Első rúgásra mellébeszélnek, második rúgásra tiltakoznak.

Hatalmas árleszállítások Amerikában

Amerikában újabb hatalmas olcsóság tört ki, holott az értékek csökkenése terén már eddig is nagy teljesítményeket értek el. Már eddig is eléggé olcsó volt a vezető politikusok becsülete, de ezen a téren újabb zuhanás állt be. A hollywoodi filmekben az eddigieknél is olcsóbb fordulatokat és vicceket alkalmaznak. Lényegesen olcsóbb lett az emberélet is, mind Virginiában, mind pedig Koreában.

Washingtonban bejelentették, hogy rendkívül olcsó lett a francia miniszterelnök, igaz, hogy ez az árucikk még annyira sem tartós, mint azelőtt volt, s már kéthetes garanciát sem lehet rá kapni. Viszont nem szabad elfelejteni, hogy olcsó húsnak híg a leve. Ezzel szemben némileg emelkedett a volt német náci tábornokok árfolyama, a konkurrens nyugati cégek egy kissé felverték az árukat. Hír szerint Attlee és társai a világpiacon kialakult áron alul adták el Amerikának az angol flottát, igaz, hogy erősen használt volt, viszont ráadásnak adták Nelson szobrát. Nagy az olcsóbbodás Edenben, Churchillban és Bevinben is, igaz, hogy alaposan átjátszott árucikkekről van szó. Nagyon estek az árak a jugoszláv piacon is. Néhány kiló dohos babért és zsizsikes borsóért már csak úgy hajigálják a Titót, a Rankovicsot, a Gyilaszt és a Pijadét az amerikai kereskedők után.

ADENAUER *reggeli tornája*

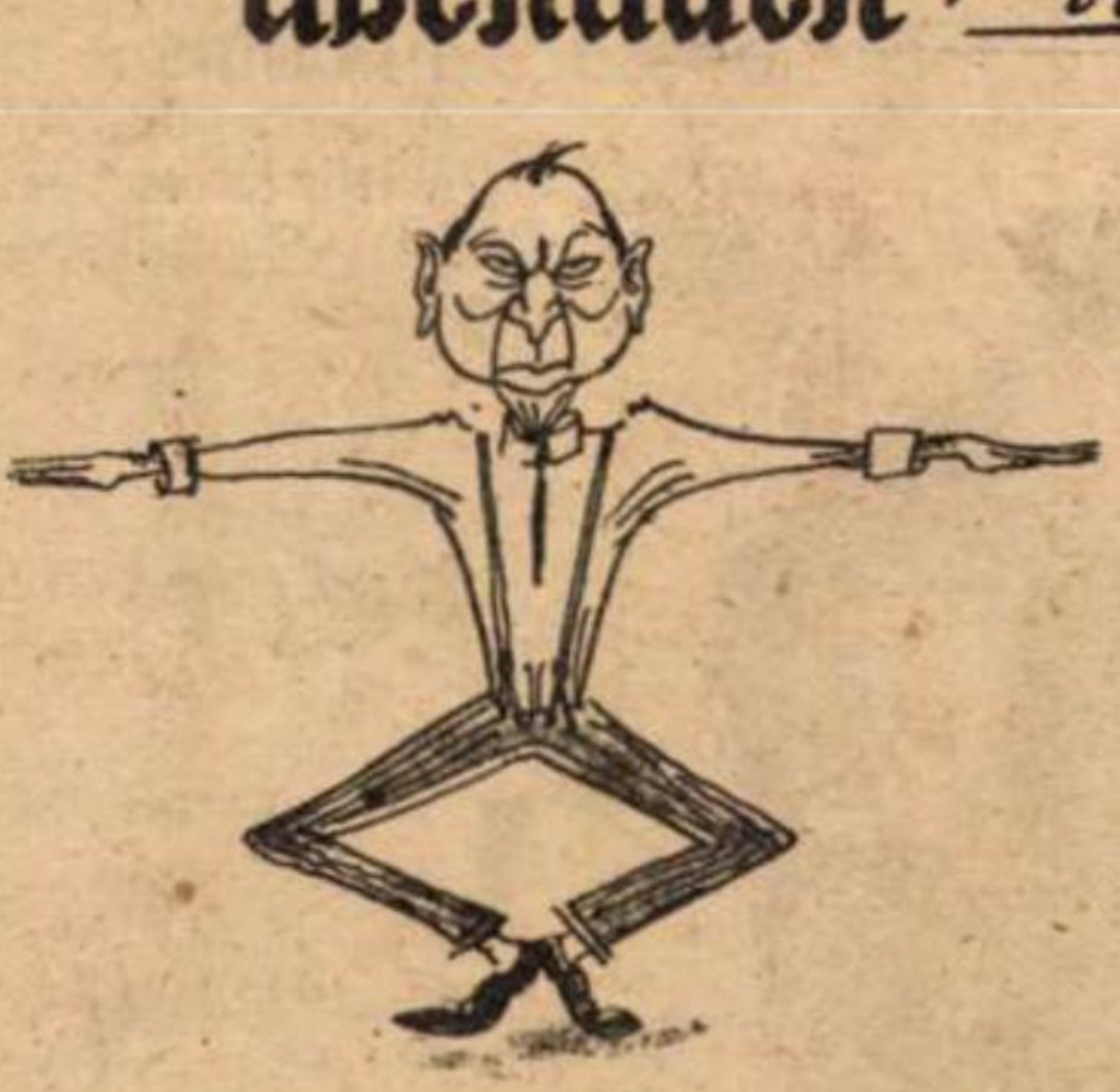

Ilyen hosszú hódoló-táviratot küldtem Trumannak..

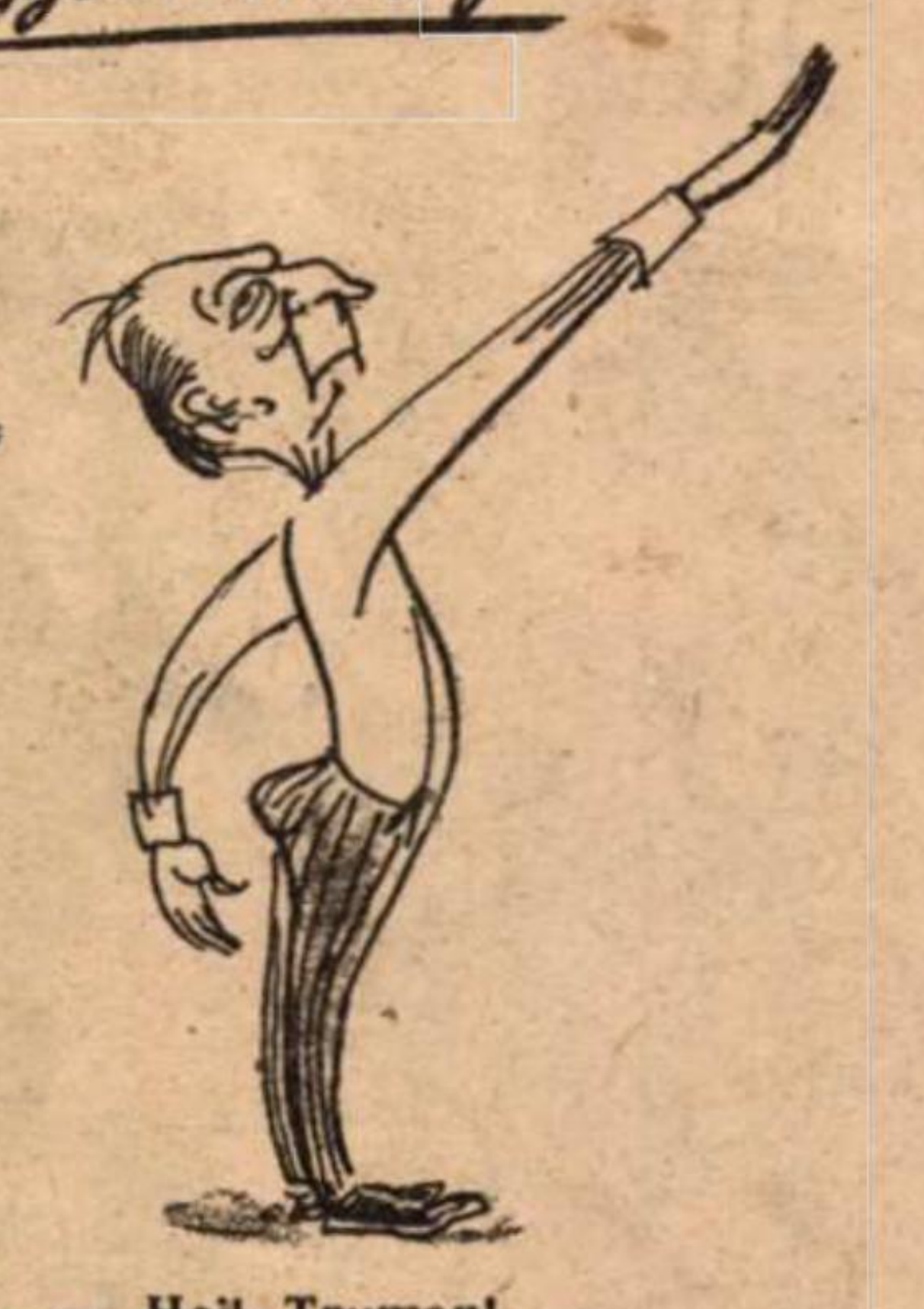

— Heil Truman!

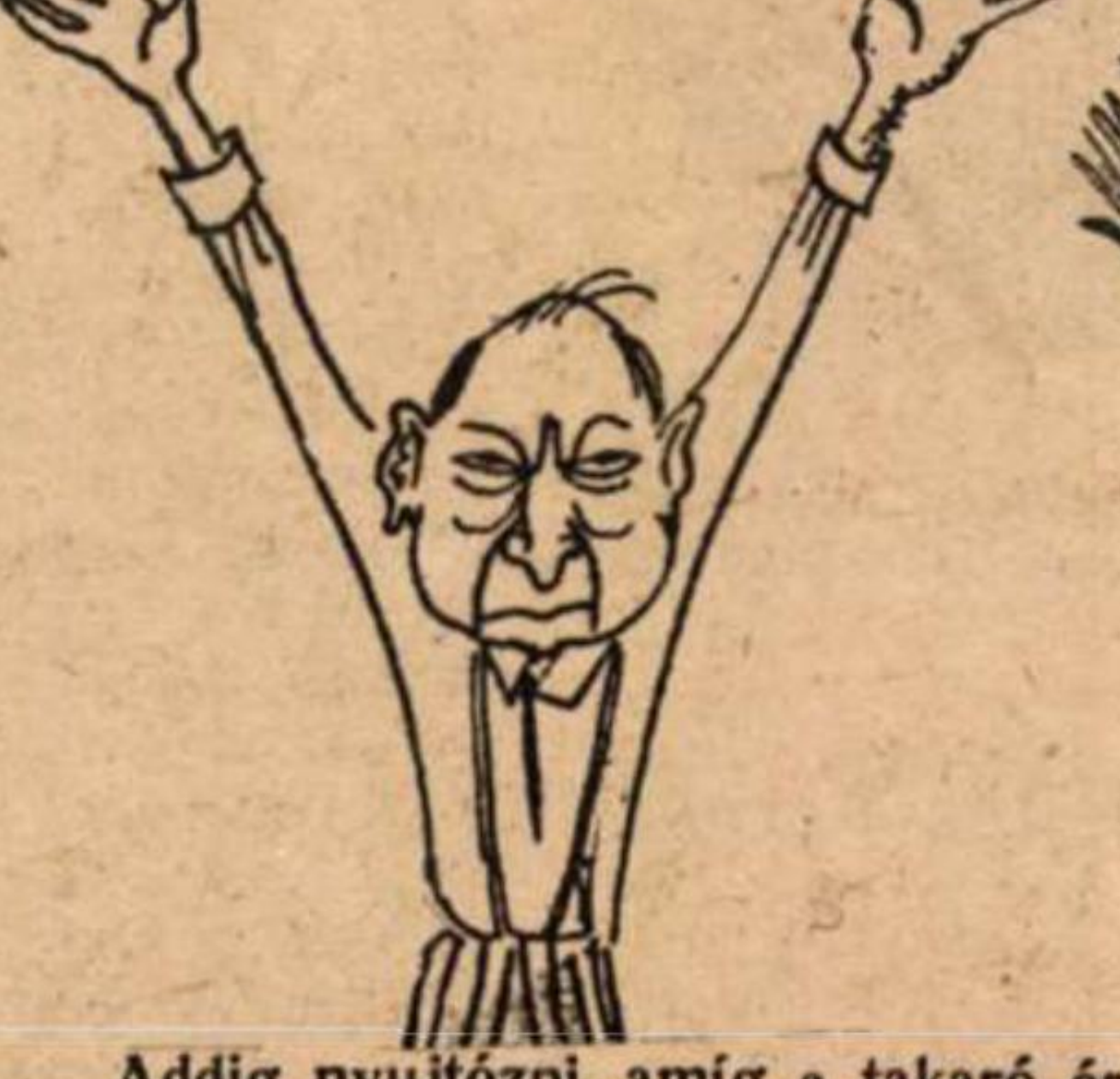

Addig nyujtózni, amíg a takaró ér — ez a népem legfőbb gondja!

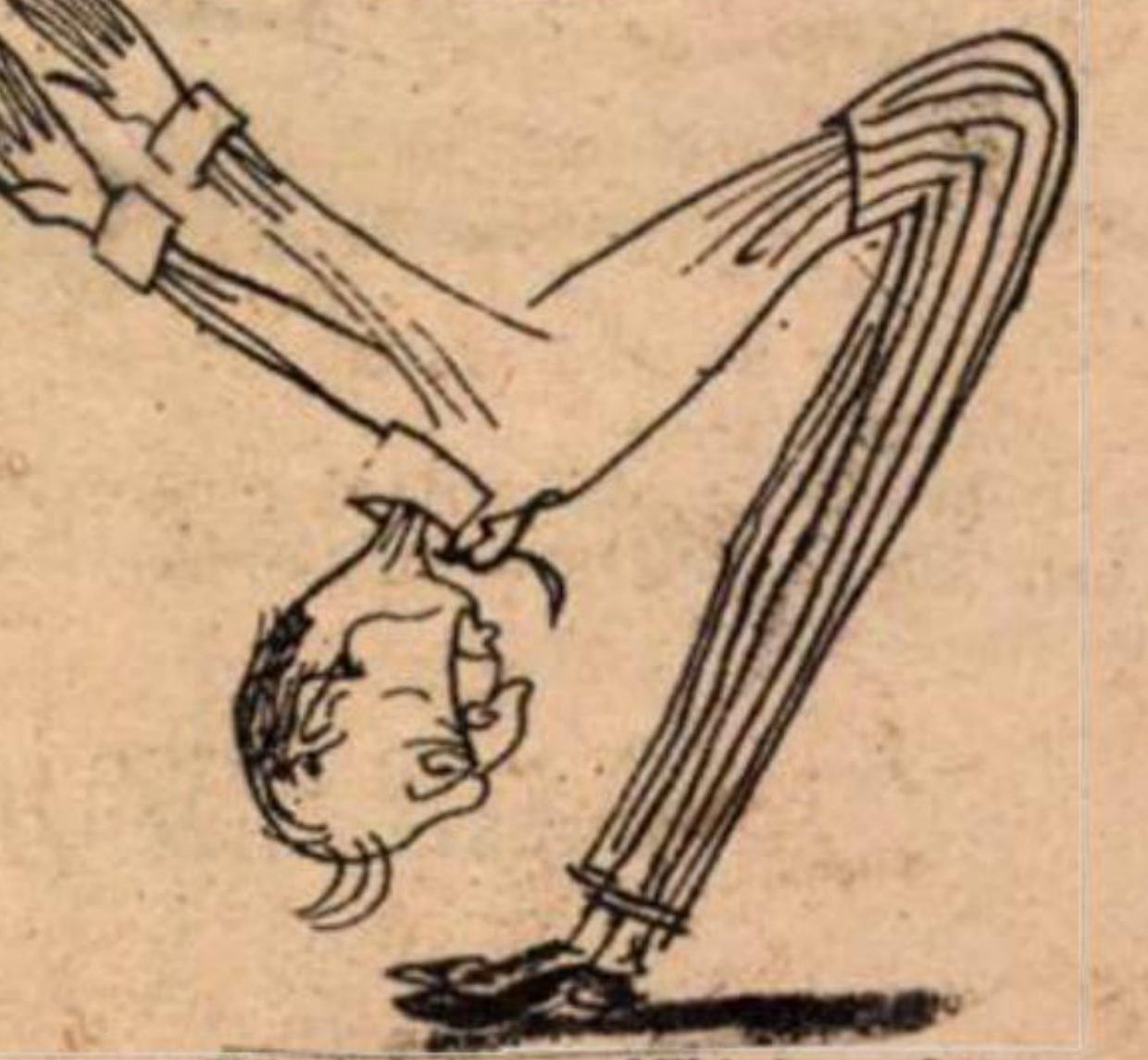

— Tiszteletem, főbiztos úr!

(Frischer Wind, Berlin)

JOHN BULL *problémája*

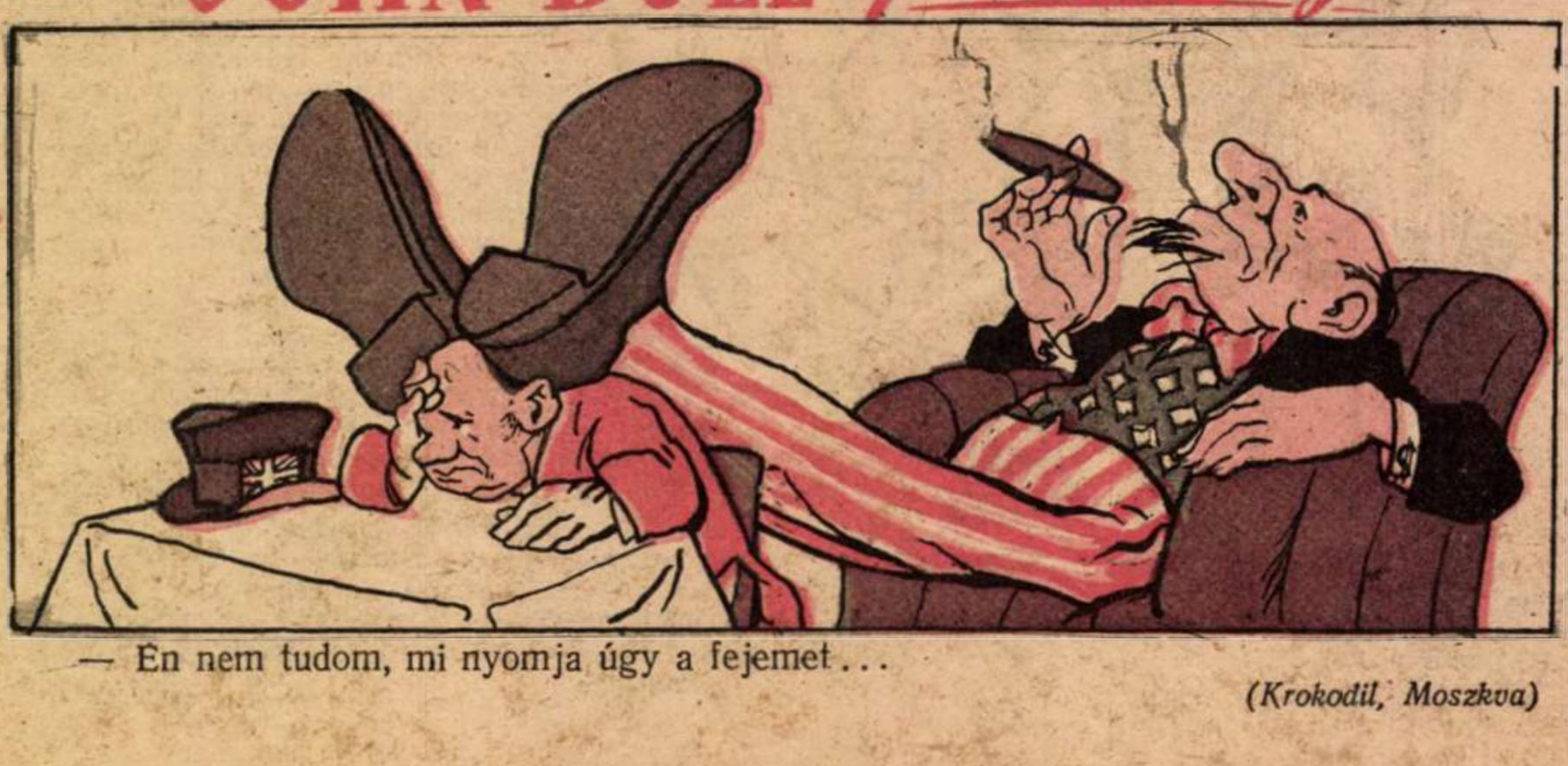

— Én nem tudom, mi nyomja úgy a fejemet...

(Krokodil, Moszkva)

„Könnyelmű“ bejárónő

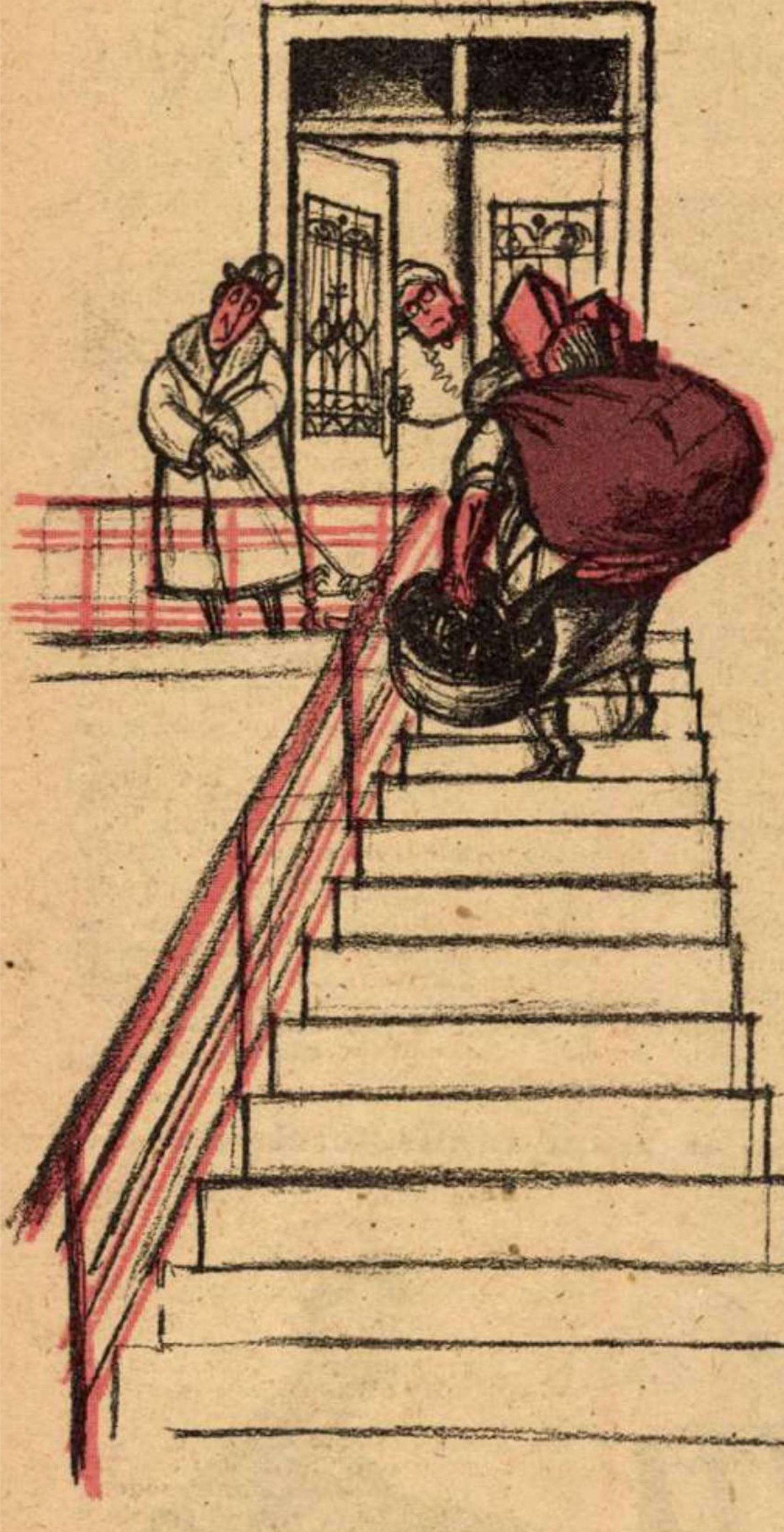

Méltóságos asszony: Megőrült ez a Kovácsné? Gyenge nő létére gyárba akar elmenni dolgozni...

Képrejtvény

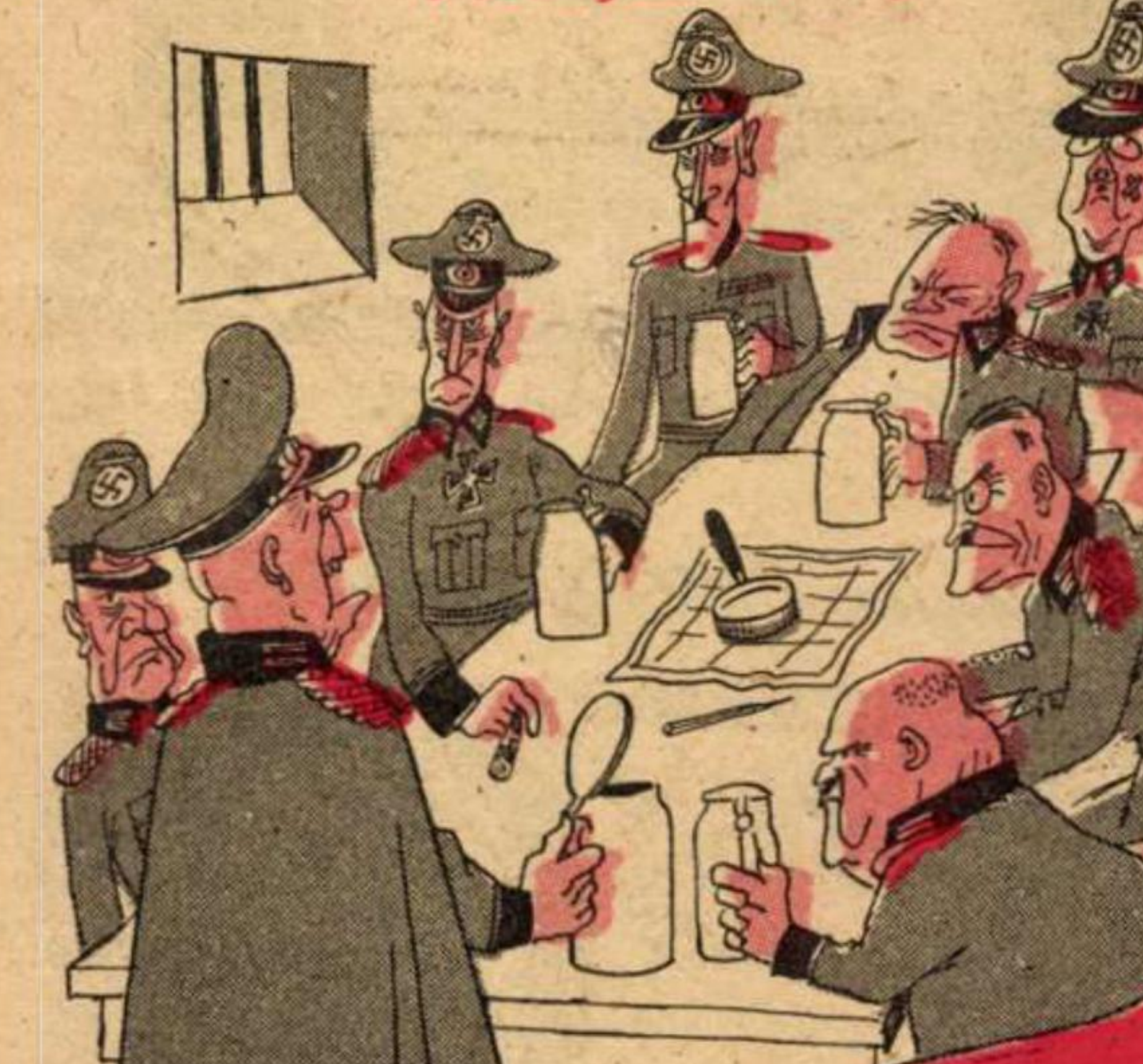

Náci vezető: Uraim, első feladatunk a Reichswehr és az SS megszervezése.

Kérdés:

Mikor és hol történt ez?

Megfejtés:

Minden logika ellenére nem 1929-ben Münchenben, hanem 1951-ben Bonnban.

Aminek nem szabad lennie

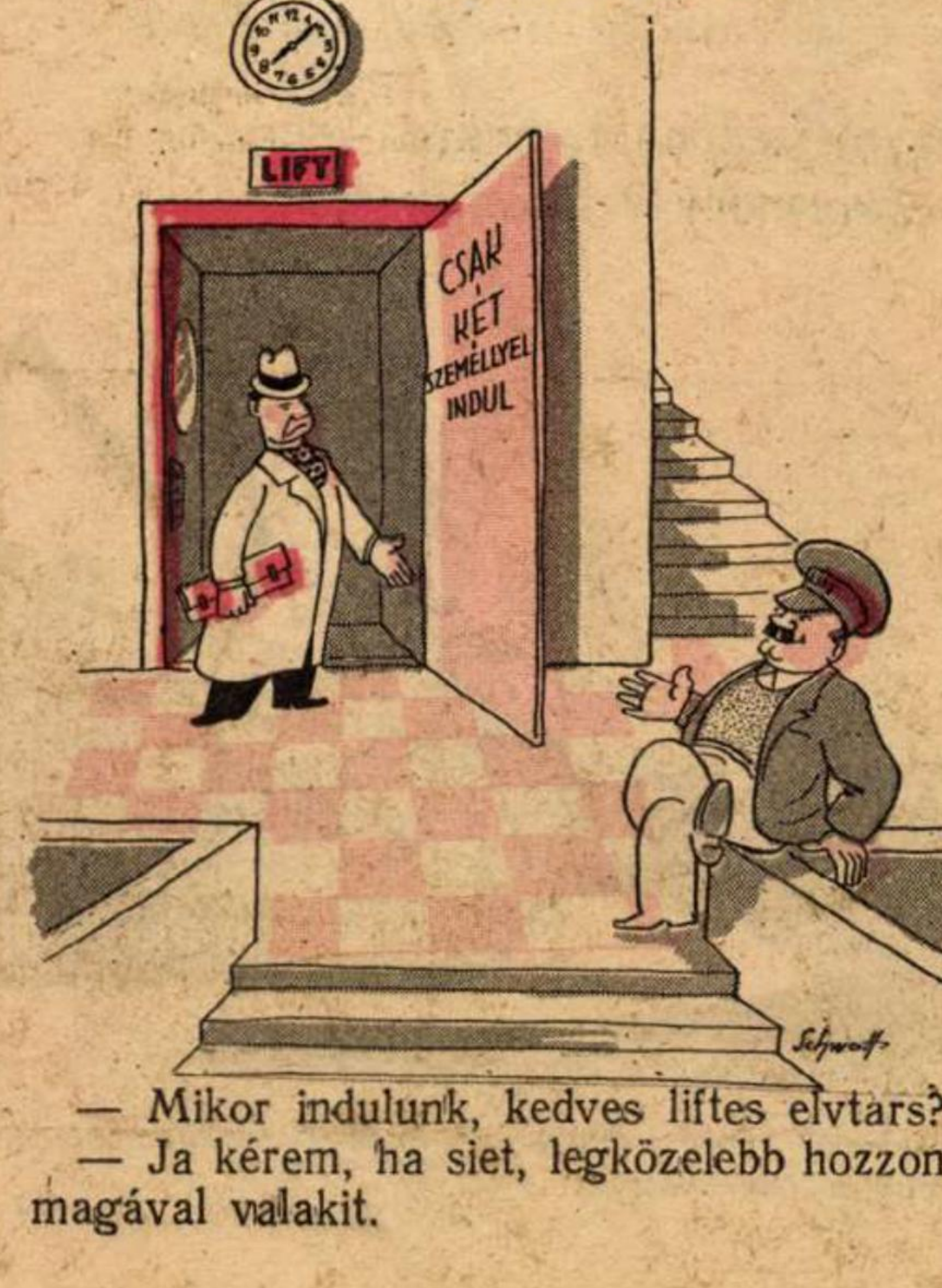

— Mikor indulunk, kedves liftes elvtárs?

— Ja kérem, ha siet, legközelebb hozzon magával valakit.

Villám-tréfa

Minden üzem ismeri a mennykövet. Ez sújt arra, ki valamit elkövet. Későnjárók, selejtgyártók hibája a „Villámot“ egykettőre kiváltja. Ez a „Villám“ nem cikkcakkos, — de csinos, névreszóló nyomtatott kis papiros.

Valakinek nem volt ki a normája? Ilyen „Villám“ koppintott az orrára... Valaki nem adta át a módszerét? Fejbevágta őt a Villám jól ezért... Akinek a lóghatnékja rendszeres, — ez a Villám minden olyant felkeres... Ahol meg az éberség a vitatott, — ez a Villám jó nagy dörgést kiad ott.

„Villámlott“ a vállalat, a gyár, a bolt, ahol éppen az államnak kára volt. Valahol csak a termelés meginog, — fürge Villám mennydörögni nekifog.

„Villámlott“ a TSZCS, a gazdaság. Villámoknak hatásköre jaj, de tág. Traktorba, sőt, gépészbe is beleüt... Egen nem járt, — de cikázott egyebütt!

Cikázott... a kongresszusig, tyű, de hogy!

Am azóta a Villámlás egyre fogy. Szünik, szünik a sok morgás, csattogás. S most mindenütt derült az ég, oly csodás!

Lógó, késő, selejtmester hová lett? A kongresszus égígérő csodát tett. Megtanulták az emberek, de nagyon: legjobb Villám-hárító a szorgalom! S azóta a munka zaja mennydörög. Szövődékben orsó és nem nyelv pörög. Bányákban a csákány csattog, csille fut... Siető, friss néppel telik minden út. Láb cikázik, „üres járat“ nincs ma már... Versenyeknek sikerében nincs határ!

S mióta a munkakedv hej, de buzog, — munka nélkül maradtak a Zeusok. Zeusok, kik benn a Villámirodán a Villámot szerkesztették szaporán... Most? Mire egy ügyes Villám kisülne, — nincs, akibe belecsapjon. Így hül le.

Megszűnik a dörgő Villám-iroda. Mindenki csak jó hírt, szép hírt visz oda. Nincsen már a jó munkának gátja sok; csendesednek a lusták, de szájasok... Beköszönt a kisistenek alkonya... Kongresszustól indult ki e nagy csoda.

Villámirodából Verseny-szoba lesz. Párttitkár sok szép fényképet odatesz. Végignéz sok hős asszonyon, féfiún...

Villám helyett szempont lesz a — prémium!

K. T. L.

Találmányok és újítások A NYUGATI ORSZÁGOKBAN

A „Noir et Blanc“ cimü párisi lap beszámol egy angol találmányi kiállításról, amelyen — szószerint! — többek közt a következő találmányok szerepelnek:

Kaucsukból készült autóbusz,

amely lelohasztja önmagát, hogy nagyon alacsony hidak alatt is áthaladhasson. Ennél az autóbusznál két eset van: a feltaláló vagy nem tudta, hogy ha az autóbuszt elő is lehet kaucsukból állítani, az utasait semmiesetre sem lehet kaucsukból előállítani és ilyenformán, ha az autóbusz le is lohad a híd alatt, az utasai nem lohadnak le a híd alatt, amiből az a kényes helyzet áll elő, hogy a lelohadó autóbusz összepréseli a le nem lohadó utasokat. A másik eset az, hogy a feltaláló tudta ezt, de úgy gondolta, hogy azoknak a szerencsétlen angol utasoknak, akik Attleet és Bevint nyögik, már igazán semmiség, ha még a kaucsukautóbusz is összepréseli őket egy kicsit.

Gépezet ez erkölcsök megjavítására

Ezt egy nyugalmazott angol ezredes dolgozta ki. Lényege egy készülék, amelyet az ember a hátára csatol. A készülék szabályos időközökben bátorit és biztat, vagy korhol. Szabályos időközökben megveregeti viselője vállát és felváltva mondja a „brávó“ és „nagyszerű“ szavakat; majd vállveregetés nélkül hangoztatja a „borzalmas“ szót. A feltaláló ezt a készüléket különösen azoknak ajánlja, akik társaságban olyan történeteket mesélnek el, amelyeket ők maguk is furcsának találnak... Ez a találmány azt bizonyitja, hogy Angliában a nyugalmazott ezredesek nagyon ráérnek, viszont az elmegyógyászok nagyon el vannak foglalva és nem tudnak mindenkivel foglalkozni.

Március 15.

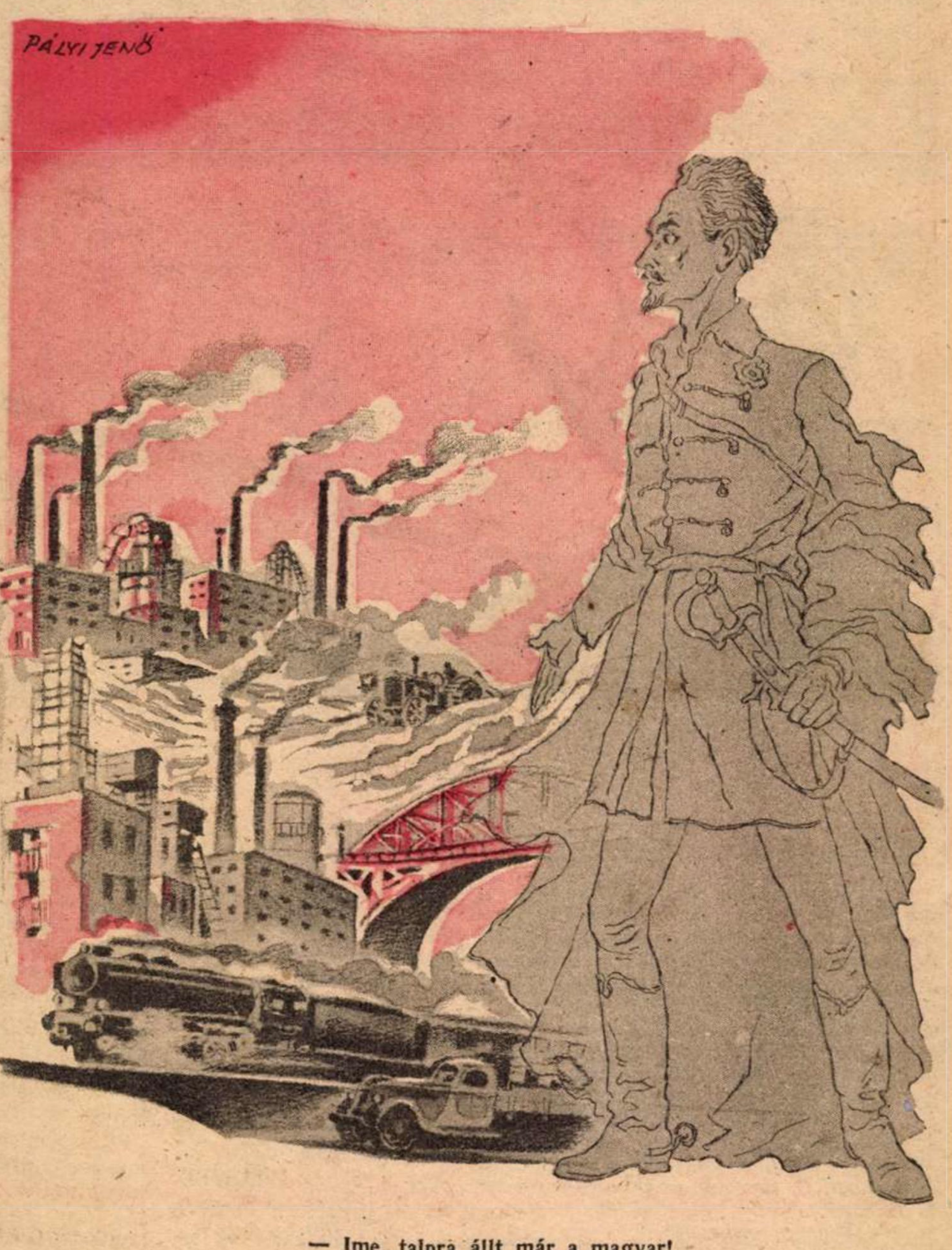

— Ime, talpra állt már a magyar!

Egy nyugatnémet tragédiája

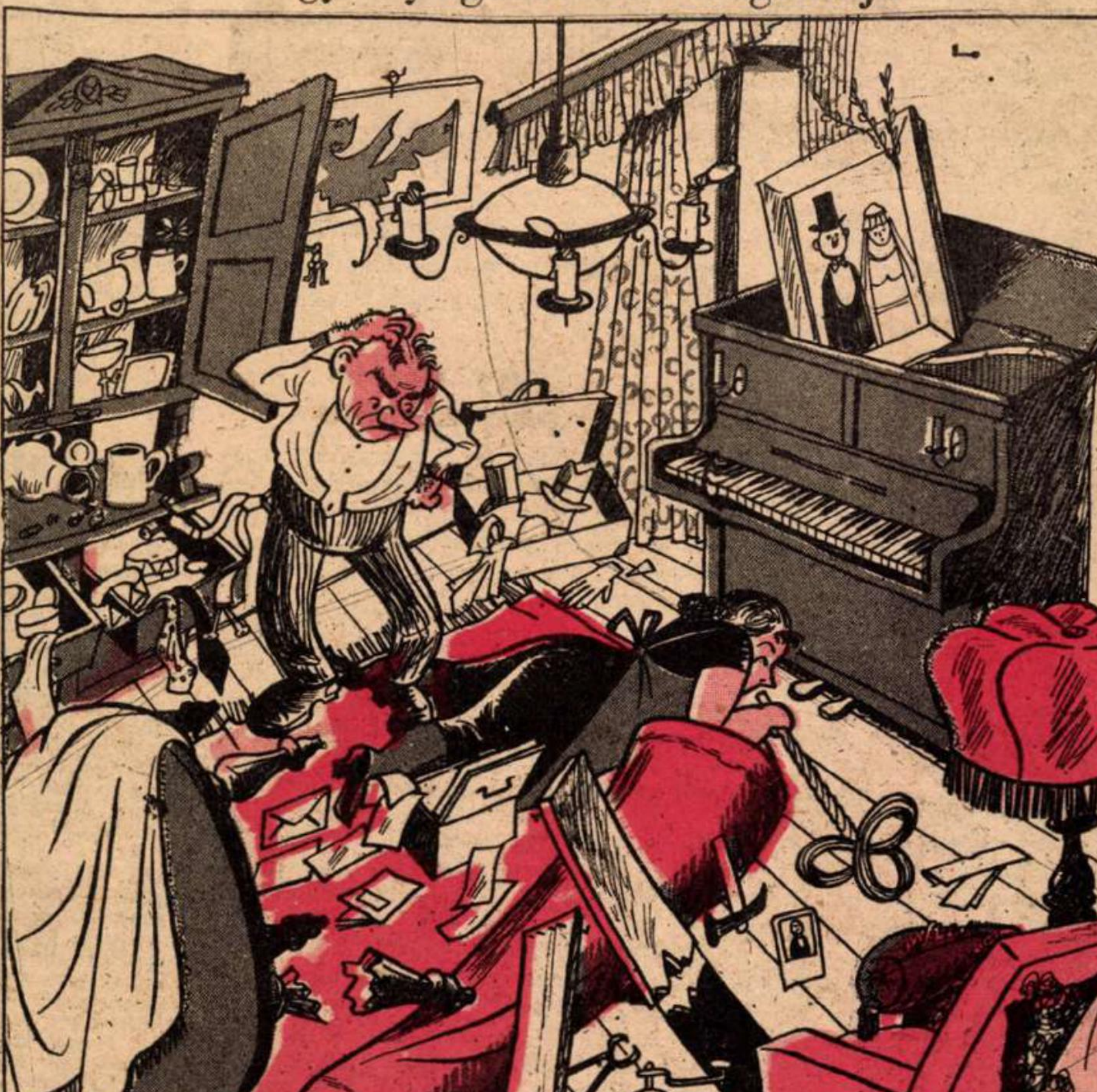

— Végem van! Nem találom a náci irataimat, fuccs a karrieremnek...

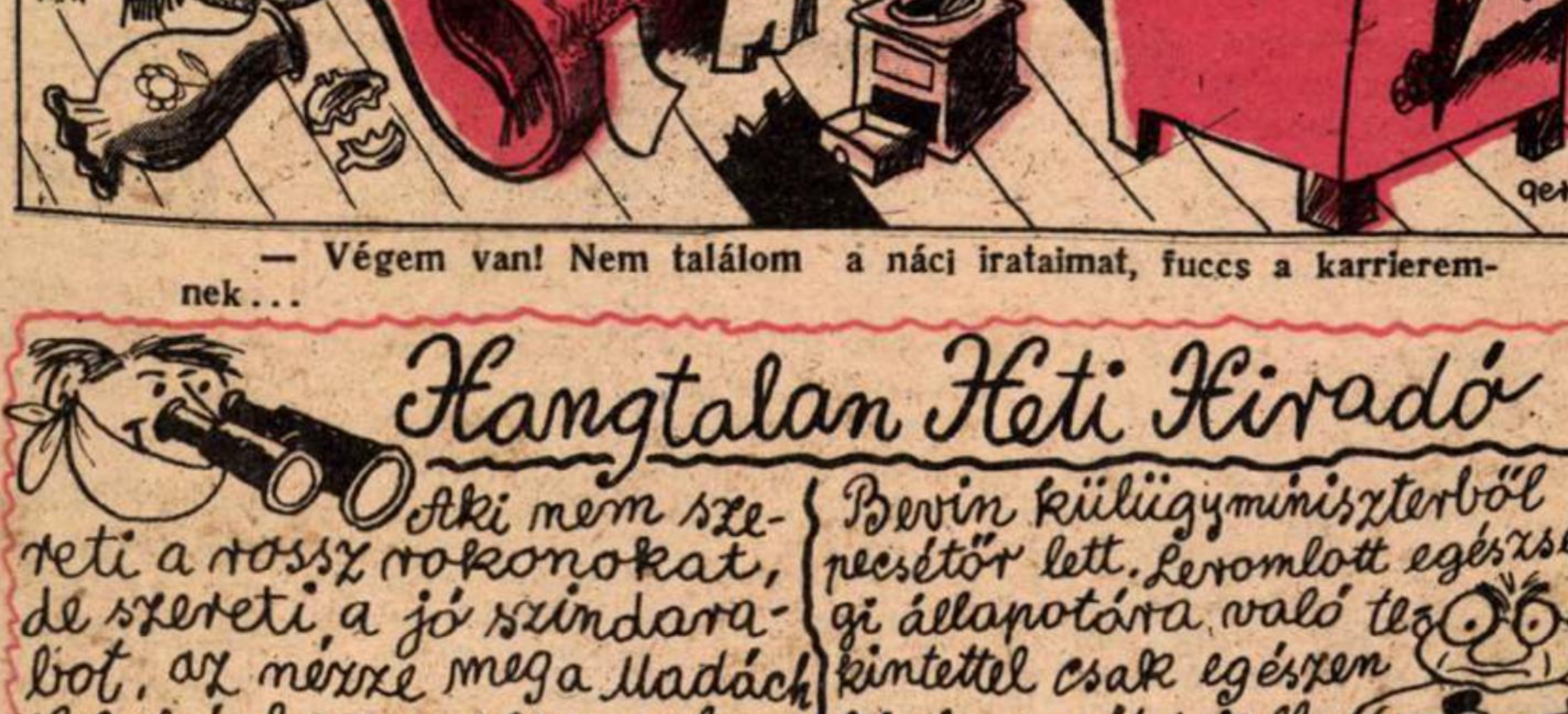

Hangtalan Heti Hiradó

Aki nem szereti a rossz rokonokat, de szereti a jó szindarabot, az nézze meg a Madách Szinházban a rossz rokonokról készült jó szindarabot.-

Bevin külügyminiszterből pecsétőr lett. Leromlott egészségi állapotára való tekintettel csak egészen kicsi pecsétet kell majd őrznie.-

Márciusi hajnal

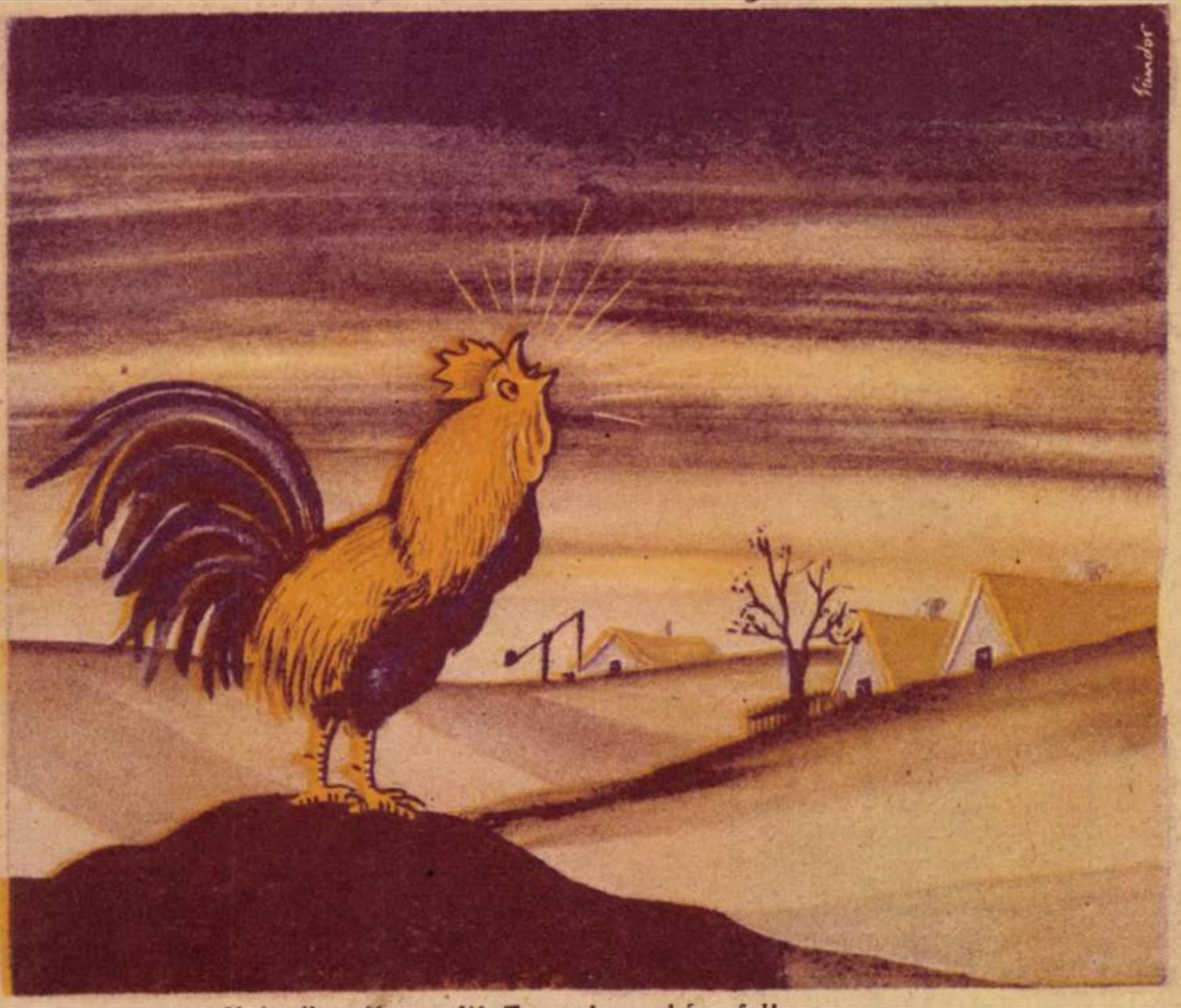

— Kukuriku, jóreggelt! Tavaszi munkára fel!

A művészet hatalma

Befordulok a napokban a Rádió kapuján, jön velem szembe egy ember. Megáll, rámmosolyog, megrázza a kezemet:

— Szervusz! Hogy vagy?

A kérdés nem nehéz, mégis zavarban vagyok. Rossz a szemem, gyenge az arcmemóriám, egyszerűen nem jut eszembe, hogy ki ez. Azaz... hopp, várjunk csak! Agyam egyik csücskében megszólal egy gramofon: Doktor úr.. Doktor úr... Vizsgálja meg doktor úr... No persze! Orvos ez, de vajjon melyik szervemet vizsgálta meg, melyik szervemet gyógykezelte? Kínos kérdés. Mert ha azt mondom neki, hogy doktor úr, behegedt már a mandulám helye, lehet hogy rám fog förmedni, kit érdekel a maga mandulája, a veséjéről beszéljen az ebugattát! Mert ilyenféle a szavajárása, érdekes, arra emlékszem, csak a szakjára nem... Azérthát kitérően válaszolok a hogyvagyra, miközben igyekszem, hogy az arcomon ne lássék semmi a lelkitusából:

— Hát csak vagyok, vagyogatok... Élek, éldegélek...

— És a kislány?

Aha! Nyomon vagyok! Lehet, hogy gyerekgyógyász? Ravasznak kell lenni.

— Nől, nől, a kislány, de nem hízik... Kiváncsi vagyok, mi lehet a vélemény erről belgyógyászatilag...

— El kell vinni egy belgyógyászhoz — mondja szemrebbenés nélkül.

— Engem a gyerekspecialista véleménye is érdekel — adok neki lehetőséget.

— Hát ahhoz is el kell vinni.

— A szívspecialistát is szívesen meghallgatnám — próbálkozok. — A bőrgyógyászt is... A sebészt is... Az urológust is... A röntgenológust is...

— Hát el kell vinni azokhoz is — mondja és egy arcizma se rándul.

Mi ütött ehhez? Egész biztos most már, hogy orvos, sőt derék, kitünő orvos, tisztán emlékszem most már rá, jóságos, bölcs és képzett... Lám, ez sugárzik minden mozdulatából... Tipikus orvos ez. De miért tagadja?

— Sok a beteg? — kérdem tőle most már egyenesen.

— Köszönöm — azt mondja. — Mindnyájan egészségesek vagyunk. Különben láttad már a Különös házasságot?

— Igen — felelem és abban a pillanatban kezd derengeni az agyamban.

— Én csudálatosképpen még nem láttam benne magamat. Nem volt még időm megnézni — mondja.

Mintha villanyfény gyulladna ki a fejemben. Már tudom, miféle doktor ez! Medve doktor a Különös házasságból! Pécsi Sándor!

— Különben, hogy vagy Sándorkám? — kérdem megkönnyebbülten és arra gondolok, hogy ha még egy-két orvosszerepben látnám, nyugodtan kivétetném vele a mandulámat.

Gergely Miklós

Le a bürokráciával!

Kedves Ludas Matyi!

Hozzájutottam egy régóta és hőn óhajtott Opera-bérlethez, melynek részletdíjait úgy kell befizetni, hogy az Opera által kiadott csekkfüzet lapjain az esedékes összeget postán átutaljuk. Történt pedig ezzel kapcsolatban az a szerencsétlenség, hogy egy csekklapon nem egy, hanem kéthónapi díjat akartam befizetni és a csekklapot így töltöttem ki. A Szemere-utcai posta gondos és körültekintő kisasszonya, aki a bürokráciáról még szerencsére sohasem hallott, hosszas megfontolás után közölte, hogy egy csekklapon csak egyhónapi díjat vehet át és miután kéthavi díjra töltöttem ki a lapot, az el van rontva és befizetni nem lehet. A hölgy zord és hajthatatlan maradt és arra utasított, hogy menjek el az Operába és kérjek egy új csekklapot.

Munkaidőm után jelentkeztem az elővételi pénztárnál, hogy csekkel nem sikerült befizetni, hát im a pénz, vegyék át így, mert szeretnék az előadásra menni. Naiv elképzelés! Először pénzt nem vesznek át, másodszor csak csekken lehet a havi részletet fizetni, harmadszor a csekket csak délben 12 és 2 között lehet az Opera könyvelőségénél megkapni. Arra az úgylátszik teljesen korszerűtlen érvelésre, hogy én a munkahelyemről nem jöhetek el délben 12-kor, csak egy sajnálkozó elutasító választ kaptam. Hosszas kutatás után sikerült egy vállalkozó szellemet találnom, aki délben elment az Operába és hozott egy új csekklapot, amelyet az Opera könyvelősége legsajátkezűbben nyujtott át azzal, hogy egy rajta levő „F“ betüt, „D“ betűre javított ki, miután „D“ bérletcsekk nem találtatott, csak „F“ csekk. A dolog ezzel, bár körülményesen, de megoldottnak látszott.

Korai öröm és újabb naiv elképzelés! Mert amikor megjelentem a postán és könnyed mozdulattal fizetni óhajtottam, a postáskisasszony arca elkomorult. Az enyém szintén. A csekkel nem lehet fizetni — nyilatkoztatta ki. Előbb igazoltassam az Operával, hogy a csekket ők adták, majd az itéletet azzal súlyosbította, hogy ezen igazolás után sem lehet fizetni, mert a csekk javítva van. Igaz, hogy egy olyan helyen, ami nem tartozik az ügykezeléshez, mert sem címzettet, sem feladót, sem összeget nem érint, hanem magánközleménynek tekintendő, amire a csekk szelvénye különben is felhasználható, de ez mitsem változtat a zord tényen, hogy fizetni pedig nem lehet.

Megsemmisülten álltam ott. Fülemben felzengett Siegfried halála, és a Trubadurból a sorsharag.

A valóságban úgy látszik ezt már sohasem fogom meghallgatni. Az Operába nem tudok bejutni, a pénzt sehol és senki nem akarja tőlem átvenni, egy lassan szakadozó csekkel fogok az Opera és a Posta között bolyongani az emberi kor legvégső határáig.

Gádor Endre gépészmérnök,

Magánszemély sírkövei

A MASPED Romániából magánszemély részére sírköveket szállított. A sírkövek megérkeztek, de a magánszemély nem vitte el őket. Ebből fekbérek származtak a magánszemély kontójára. A magánszemély nem vette át a sírköveket, amiért a sírkövek megszüntek a magánszemély tulajdona lenni. A vasút a fekbérkövetelés fejében árverezni akart. De a MASPED, melynek a magánszemély szintén adósa maradt a szállításért, az árverezés megelőzésére eladta a sírköveket a Kőfaragó és Kőfejtő vállalatnak. Az megvette, anélkül, hogy megnézte volna őket. Az átvételkor kiderült, hogy a sírkövek felhasználhatatlanok.

Ráfizettek: 1. a MÁV, amely nem kapott fekbért, 2. a Kőfaragó és Kőfejtő Vállalat, amely pénzéért nem jutott a sírkövekhez, 3. a magánszemély, aki elvesztette sírköveit, melyek alatt pihenni akart.

Egy újítás pályafutása

Igen súlyos bürokratikus eljárásra szeretnénk figyelmüket felhívni. Egy újításról van szó, amely a bürokratizmus útvesztőiben eltünt. Újításunk története a következő:

1949-ben mi, faipari munkákban jártas egyének a faipari fűrészlapok kihajtogatására szolgáló elavult szerszámot megfelelő újítással átalakítottuk, amely így alkalmas lett a fokozottabb minőségi termelés elősegítésére. A szerszám 1949 december 9-én indult el útjára és még a mai napig is a bürokrácia útvesztőiben sínylődik. Az újítást beadtuk az üzemi újítási megbizottnak, innen eljutott a Könnyűipari Minisztériumba, innen műszaki véleményezés végett kiadták a Lingel bútorgyárnak. Véleményezés után újra visszakerült a Könnyűipari Minisztériumba avval, hogy a szerszám tökéletes. A Minisztérium árajánlatot kért és elküldte a Lámpagyárba, ahol elkészítették a kalkulációt és ismét visszaküldték a Minisztériumba, maga a szerszám a Lámpagyárban maradt. A Minisztérium egy ideig hallgatott, közben a VASÉRT kérte a mintadarabot, amely közben a Lámpagyárban örökre eltünt. Ezzel véget is ért volna újításunk pályafutása, de mi ebbe nem nyugszunk bele, mert tudjuk, hogy milyen szüksége van a rohamosan épülő szocialista iparnak minden jó újításra.

Kérjük a T. Szerkesztőséget, közöljék le ezen levelünket lapjukban, s reméljük, hogy önkritikát gyakorolnak azon szervek, melyek ezügyben közreműködtek.

Hamó József és **Balczer Kálmán**
Lámpagyári munkások.

Kedves Ludas Matyi!

1946-ban több helyre alkalmaztatási kérvényt adtam be, többek között a Mávauthoz is. A dunakeszi műhelytelep alkalmazott. Multak az évek. 1949-ben a Hajógyárba kerültem, mint hajókovács.

Egyik nap munkából hazajövet feleségem egy idézéssel fogad: „A dunakeszi községházán f. hó 6-án saját érdekében megjelenni sziveskedjék. Tárgy: „Mávaut-kihágás“.

Feleségem szidott s én váltig hangoztattam, hogy nem hágtam ki. Névelírásra s mindenre gondoltam, csak arra nem, ami következett.

Másnap a községházára mentem. Fellapozzák az aktát: „Zsiga János 1946-ban a Mávaut-hoz írt kérvényét ötforintos okmánybélyeggel nem látta el.“ Öt forint + kamat + postai dijazás + büntetés + még nem tudom mi = húsz forint. Továbbá megjegyzik, hogy álláskérésem ezidőszerint nem teljesíthető.

Most a húsz forinthoz adjuk hozzá a termelésből való napi kiesésemet, napi munkabéremet, a produktív munkámat. Ugylátszik, a Mávaut adminisztrátorai nagyon frissek, mert az öt évvel ezelőtt benyujtott kérvényeket már most kezdik húszforintra bírságolni...

Zsiga János hajókovács
Dunakeszi, Dimitrov-u. 12.

Ludas Matyi elintézte

A Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium sajtószolgálatától a következő levelet kaptuk:

„A «Ludas Matyi» f. hó 13-i számában megjelent «Kisvasút, nagyvasút...» című cikkre vonatkozóan I. Vasúti Főosztályunk a következőket közölte:

A szóbanlévő Máv. Kecskeméti és Ceglédi Kisvasutak Cegléd-vezsenyi keskenynyomközű vonalán a megállóhelyeknek köz- és üzemgazdasági szempontból való felülvizsgálatát I. Vasúti Főosztályunk a szegedi igazgatóságnak már korábban elrendelte.

Az igazgatóság Pest Megye Tanácsa, Cegléd város, Törtel, Jászkarajenő, Köröstetétlen és Vezseny községek tanácsainak bevonásával a nevezett vasúti vonalon közös bejárást tartott, mely alkalommal — közszemponból — Unghváry József-, Unghváry László-, Jalsoviczky-tanya-, Nádas dülő-, Kerekes- és Csetetanyák-, és Bábolna megállóhelyek megszüntetését hozták javaslatba. Az előbbiek alapján a felsorolt megállóhelyek megszüntetésére I. Vasúti Főosztályunk a rendeletet kiadta. A végrehajtás folyamatban van.“

Üzenet többeknek

A bürokrácia ellen indított küzdelmünket egyre több olvasónk támogatja. A beküldött írások között szép számmal akadnak olyanok is, amelyek túlságosan személyi vagy helyi jellegűek, nem általános érdeküek, vagy más okból nem közölhetők. Az ilyen levelek beküldőinek külön-külön nem válaszolunk, ez az üzenetünk szól mindazoknak, akik rovatunk számára anyagot küldtek, de az lapunkban nem jelent meg.

Meggyilkolták az iráni miniszterelnököt

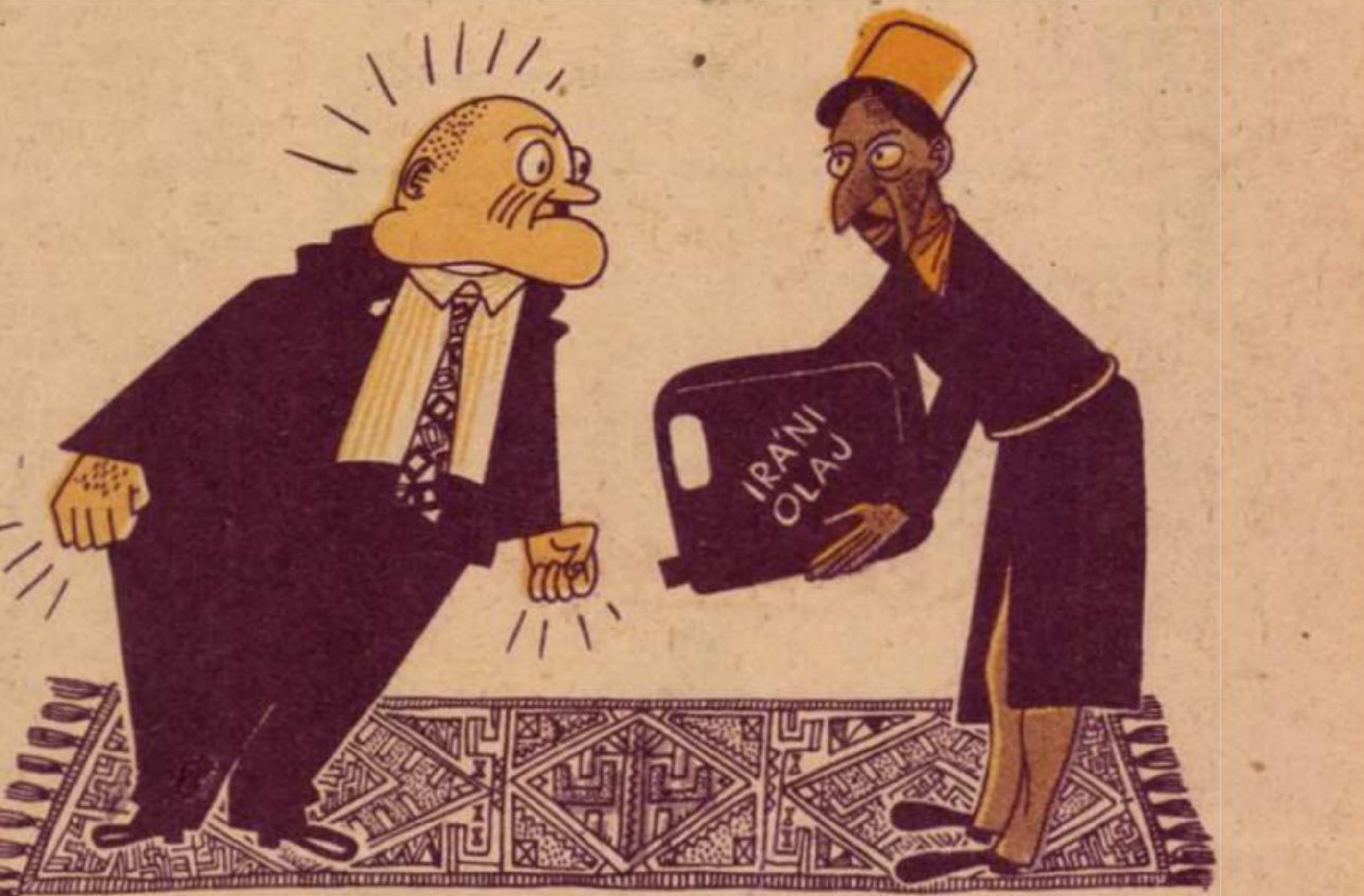

Az amerikai olajtröszt elnöke: Mi az, nem folyik belőle olaj?! Akkor vér fog folyni!

Filmpremier CHICAGOBAN

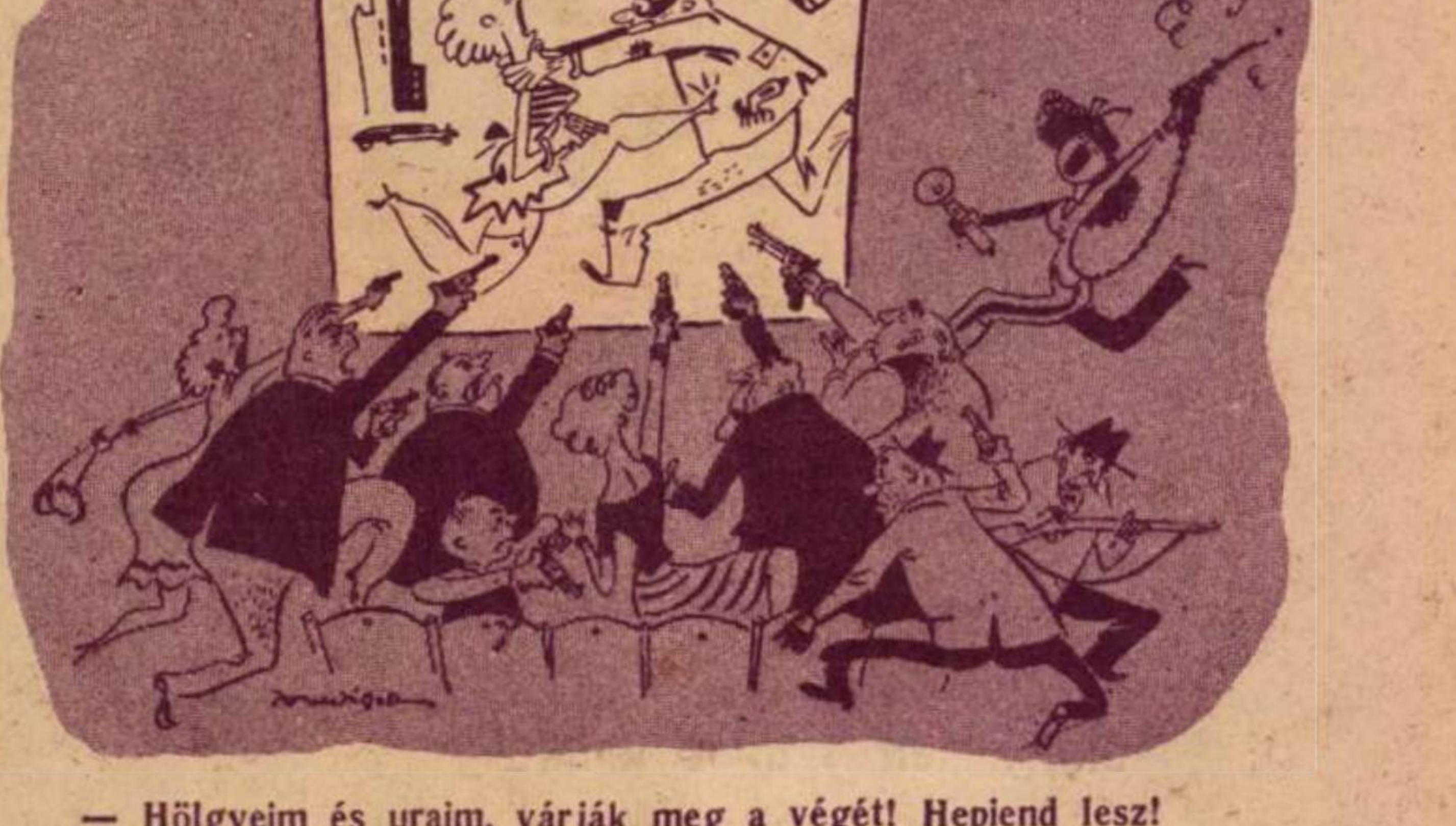

— Hölgyeim és uraim, várják meg a végét! Hepiend lesz!

Nagymértékben emelik az idei takarmány-vetésterületet

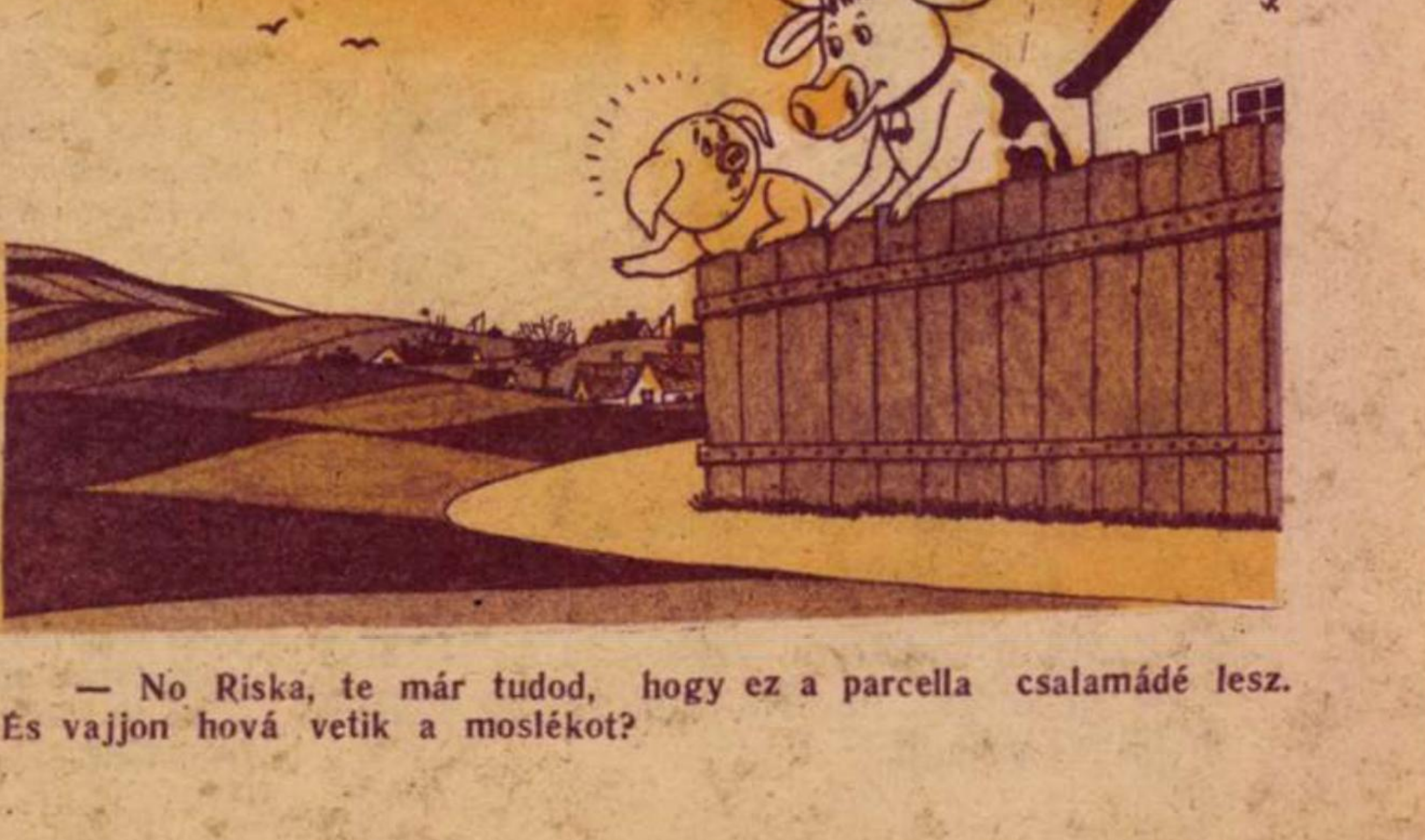

— No Riska, te már tudod, hogy ez a parcella csalamádé lesz. És vajjon hová vetik a moslékot?

DUETT

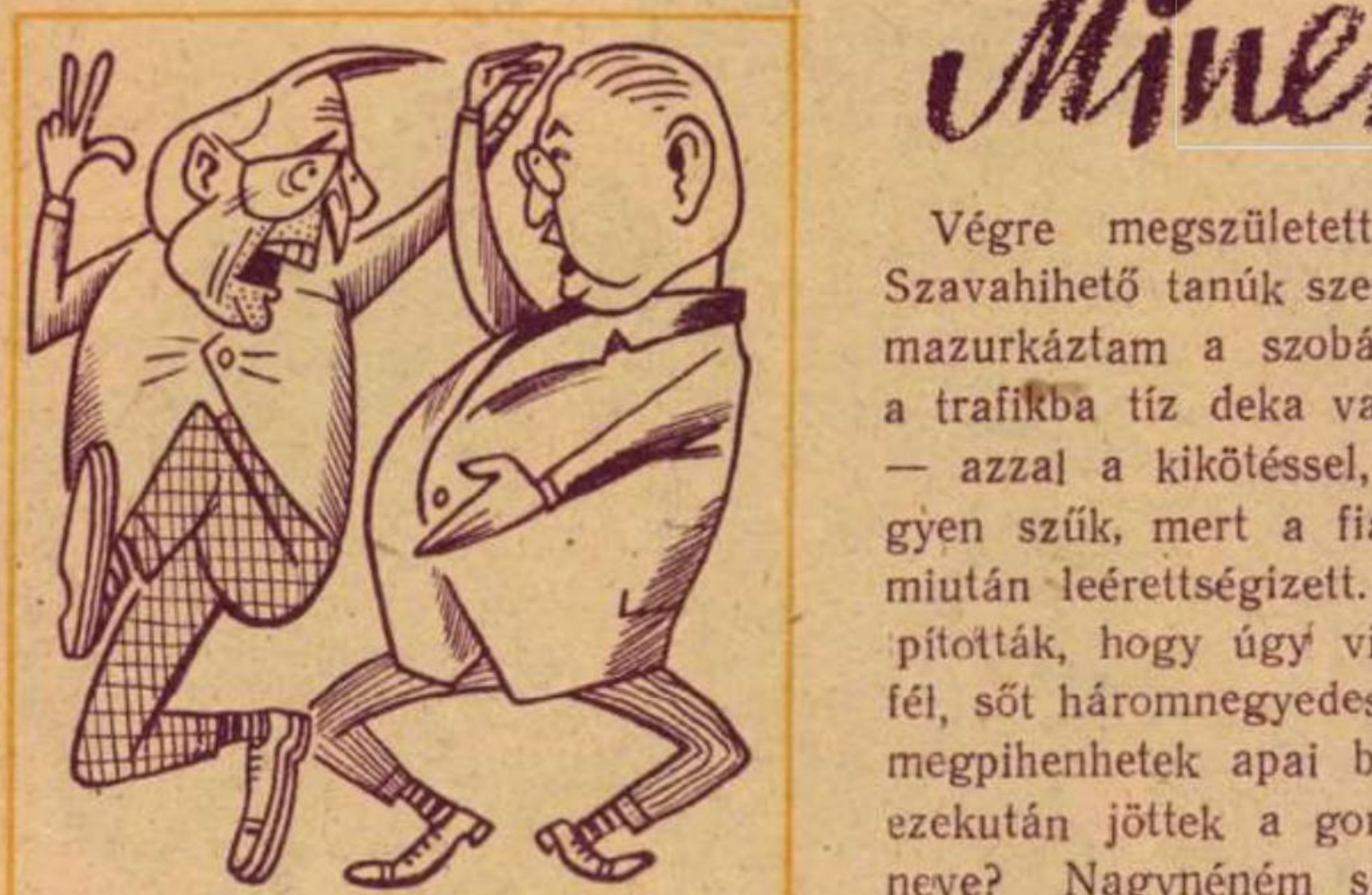

AUSTIN:
Tisztelettel jelentem, hogy
Lake Successben havazott
S pár kipróbált fullajtárod
Ellenedre szavazott.
TRUMAN:
Hah, mit hallok, hitvány cenkek,
Ez előttem nagy talány!
A gazok hogy merészelték?
Részegek voltak talán?
AUSTIN:
Nem, részegek nem voltak, az
Egész biztos, apukám,
Mert magamra leheltettem
Velük nyomban azután.
TRUMAN:
Amikor a hírt közölted,
Lélegzetem elszorult,
Ha részegek nem voltak, tán
Az elméjük elborult?
AUSTIN:
Se ez, se az édes gazdám,
Nem akarok tagadni:
Kipróbálták, milyen érzés
Becsülettel szavazni!
TRUMAN:
Majd én ezt a hevességet
Kiverem a vérükből,
Minden egyes szavazatot
Levonunk a bérükből!

Ludas Matyi

Főszerkesztő: **GÁBOR ANDOR**
Felelős szerkesztő: **GÁDOR BÉLA**
Szerkesztő: **TABI LÁSZLÓ**
Kiadja a Szabadság Lapkiadó-vállalat.
Szerkesztőség:
Budapest, V., Alkotmány-utca 3.
Telefon: 127—750, 128—031.
Kiadóhivatal:
Budapest, VIII., Blaha Luza-tér 3.
Telefon: 143—012, 143—017.
Budapesti Szikra Nyomda
V., Honvéd-u. 10.

Minek nevezzelek?

Végre megszületett: van egy fiam! Szavahihető tanúk szerint féllábbal végigmazurkáztam a szobát, aztán lefutottam a trafikba tíz deka vadászszalámit venni, — azzal a kikötéssel, hogy derékban legyen szűk, mert a fiam is viselni fogja, miután leérettségizett. Ezekután megállapították, hogy úgy viselkedem, mint egy fél, sőt háromnegyedes bolond. Azt hittem megpihenhetek apai babéraimon, de csak ezekután jöttek a gondok. Mi legyen a neve? Nagynéném szerette volna, hogy Tódor legyen, miután egyszer egy házibálon megcsókolta valaki, akit ugyan Rezsőnek hívtak, de azt hitte, hogy Tódor. Öcsém Gedeont ajánlott, mert állítólag a Gedeonok mind jól sakkoznak és szeretik a homoki bort... és így tovább. Részemről nem tudok elképzelni egy cuclis csecsemőt, akit Miksának hívnak, és ennek ellenére nem szobatiszta. Végül is a feleségem megkérdezte, hogy mi legyen belőle?. Természetesen humorista! Ha csodálatos humorérzékemet nem is, de könyvtáramat örökölni fogja. Ajánlottam, legyen Gyuri. Ez a név azért nem volt jó mert már minden második papagáj Gyurrrri névre hallgat. Jancsi?! Hm, Jancsi és Juliska. Mi lesz, ha nem talál Juliskát? Péter az kősziklát jelent, de nem biztos, hogy szereti majd az alpinizmust. Pál? Az helyes név, de Pali Pesten annyit jelent, hogy pali. András az dzsentris. Endre? Annak olyan gyógyszerész szaga van. Kelemen az bürokratikus. Jenő az olyan kishivatalnok ízű. Döme az kuláknév és feltétlenül pocak kell hozzá. István? Brrr! Mindenki István az országalapító óta. Sándor, az hideg név, de mint Sanyi olyan sunyi. Tamás az olyan kispolgári, nem, nem Ferencről szó sem lehet, mert az svábos (Franzl?!). Ottó? Kit hívnak ma Ottónak. Az olyan multszázadbeli és kicsit romantikus is. Kálmán az gőgös, és nem is tudom, hogy kell becézni. Akkor legyen Eustach!! — kiáltottam dühösen. Feleségem türelmesen magyarázott: Egy varrógépműszerészt nem hívhatnak Eustachnak, legfeljebb egy kanonokot. Ha mérnök, akkor legyen László, de ha egyetemen tanít, akkor Manó legyen, mert az tipikus professzori, vagy bélyegkereskedői név. De humorista lesz! — szögeztem le újra. Akkor az Emil se jó, mert az muzsikus név és hosszú haj kell hozzá, míg a te vicceidnek csak szakálla van. Továbbá: Azt, hogy Lajos, azt nem lehet szerelmesen mondani, mert a Lajosról mindenkinek eszébe jut, hogy olajos. Laja az futballista vagy tekebajnok név. Felnőtt embert nem hívhatnak Lajcsinak. A Csaba és Tuhutum nevek vérrögvalóságszagúak. Ilyen névvel, mint Bence (nem a Benedek beceneve) nem lehet klasszikusnak lenni. Ha esetleg közlik az életrajzát a tankönyvekben, akkor a gyerekek inkább azt éneklik majd, hogy: Egyszer volt egy kemence, abba bújt a kis Bence... Leó? Csak nem akarsz a fiadból állatszelídítőt csinálni?! Frigyes? (azt hiszik majd, hogy Karinthytól lop... öhö...). Kimerültem a találgatásokban. Tekintettel kellett lennem, a háromnapos fiam hajszínére: szőke embert nem hívhatnak Barnának, de barna embert sem szőkének. Ábel: szép sorsot szánsz a fiadnak! Tekintettel kellett lennem az iskoláztatására is. Tudniillik ilyen nevű fiút, mint például Kolos nem vesznek be az iskolai Keleti sarkot felfedező expedicióba. Tekintettel kellett lennem jövendőbelijére is, aki nem biztos, hogy szeretni fogja ezeket a neveket, hogy Antal, Károly, Rudolf, Miklós, Iván, satöbbi.

Felsoroltuk az összes használatos és nem használatos neveket. De a feleségem egyre csak a fejét rázta. Végre eszembe jutott egy remek, humoristához illő név: Anonymus.

MIKES GYÖRGY

Olaszországban

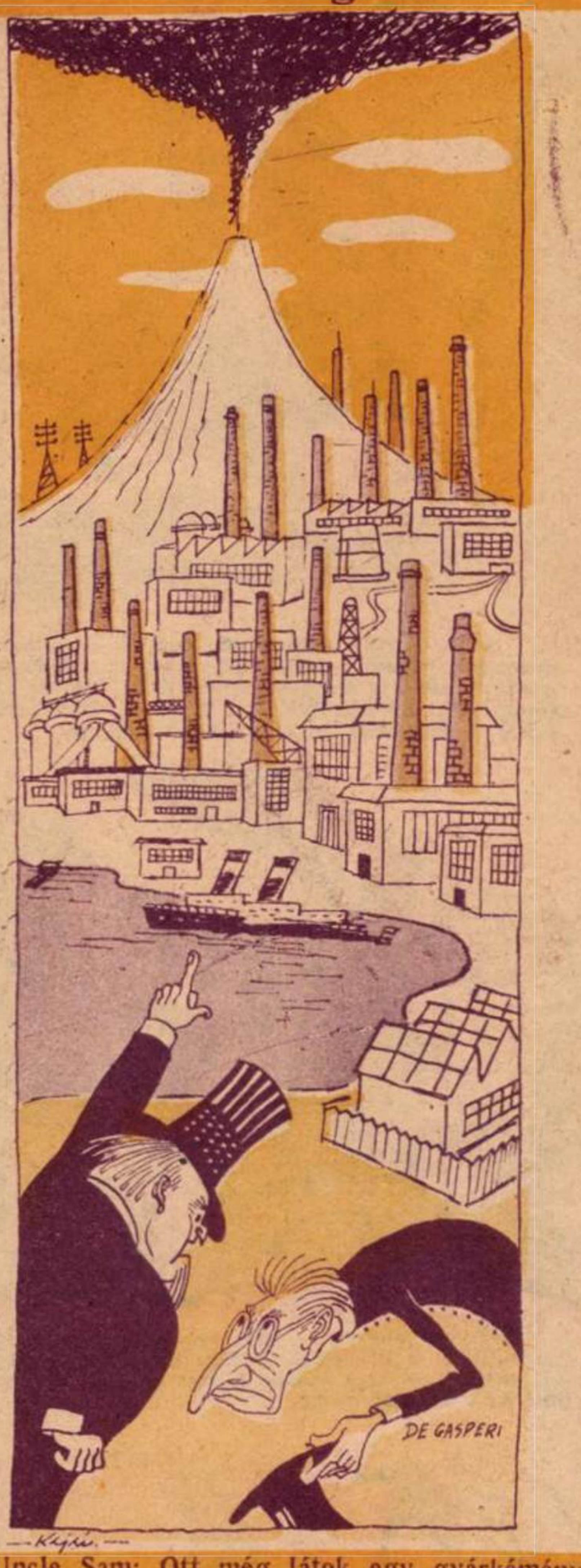

Uncle Sam: Ott még látok egy gyárkéményt füstölni!
De Gasperi: Bocsánatot kérek, az az Etna.
Uncle Sam: Nem érdekel. Holnapra az se füstöljön!

KULÁKÉKNÁL

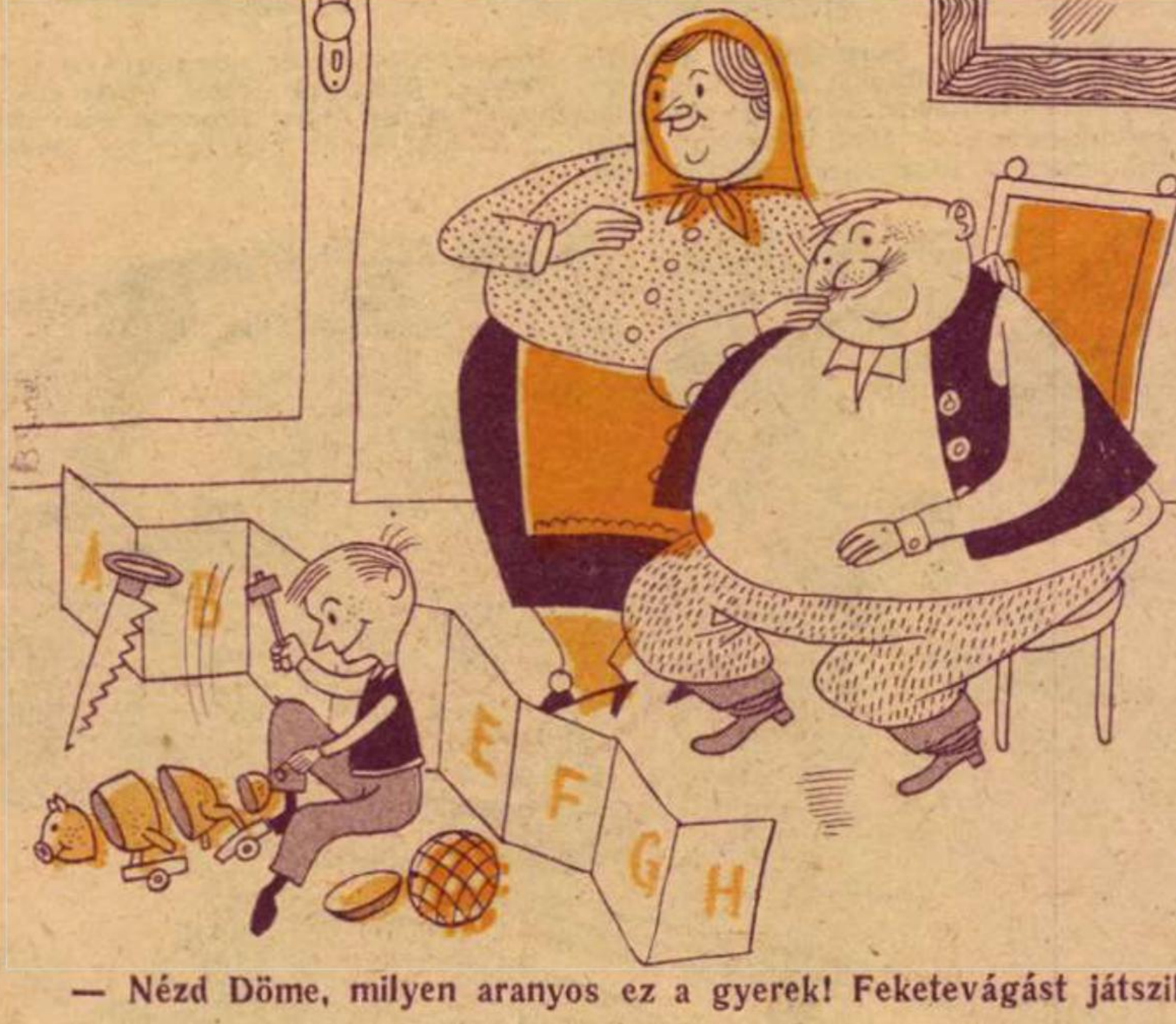

— Nézd Döme, milyen aranyos ez a gyerek! Feketevágást játszik...

Nyugateurópa nagy lépésekkel halad a „békés fejlődés" felé

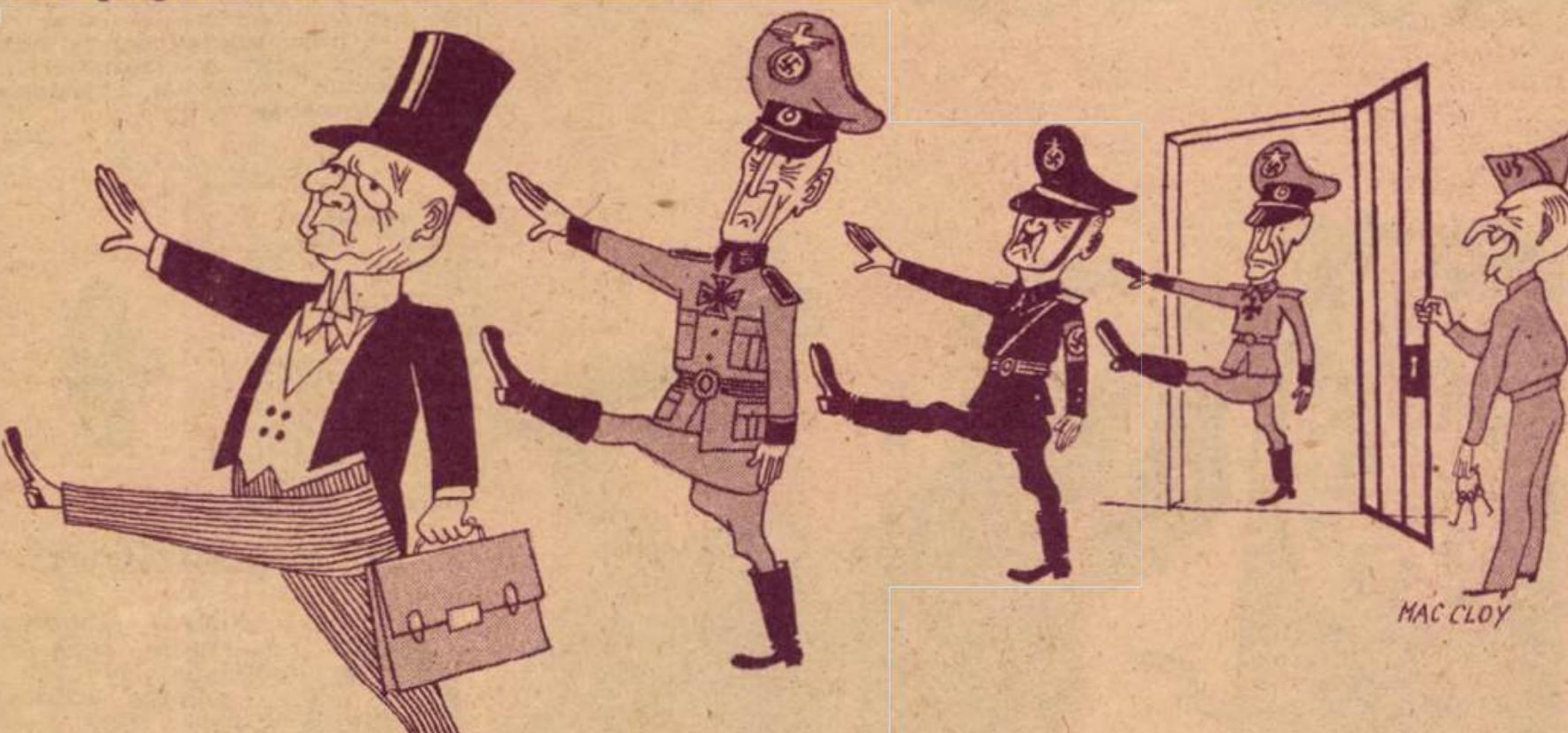

Képünk ezeket a nagy lépéseket ábrázolja.

Aminek nem szabad lennie

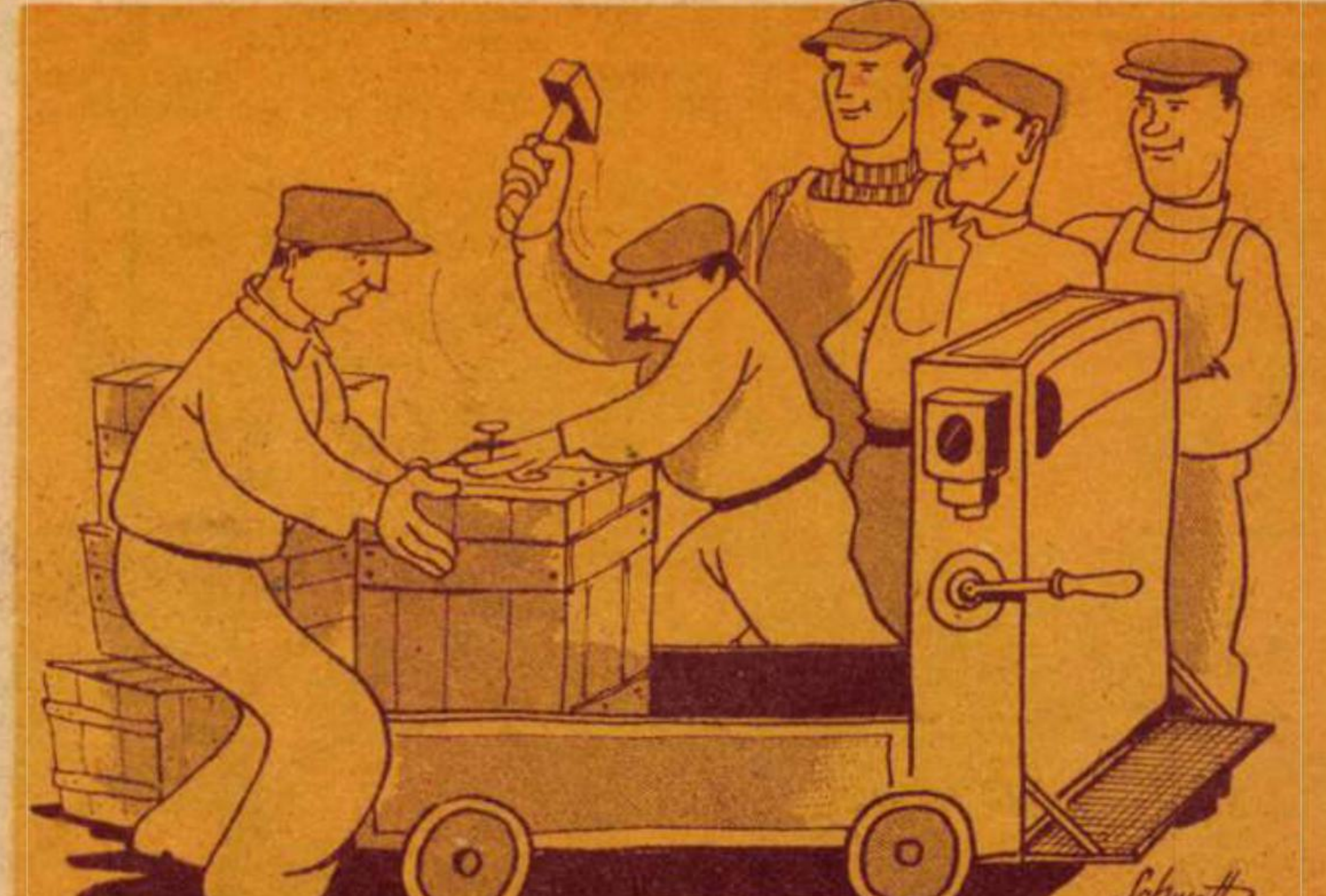

— Mi ez, tapasztalatátadás?
— Sajnos, nem! Csupán két ember dolgozik, — a többi nézi...

A kongresszusi verseny nem kampány

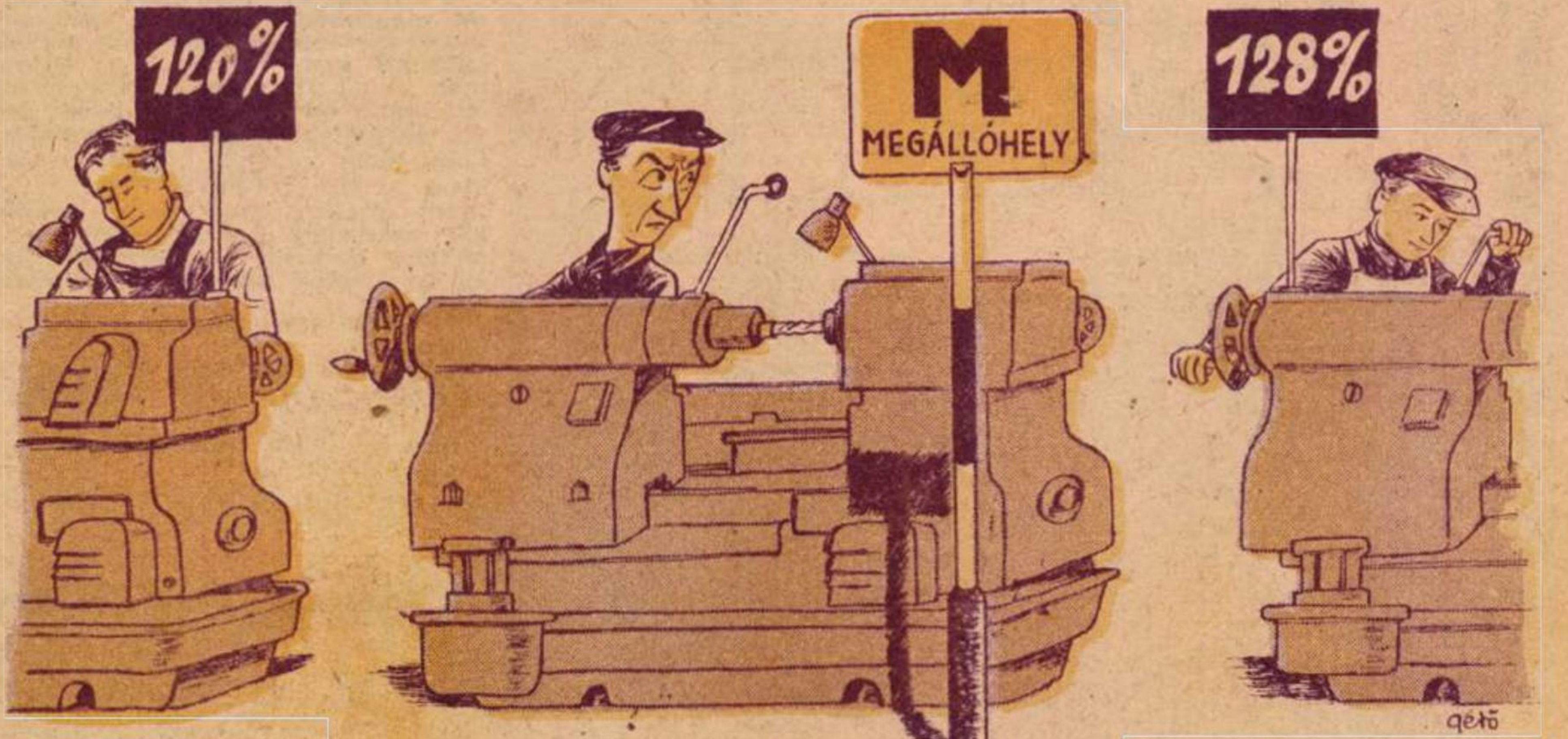

Ha valaki rosszul értelmezte a kongresszusi versenyt, akkor eredménytábla helyett ilyen tábla jár neki.

Ludas Matyi a Standard-ben

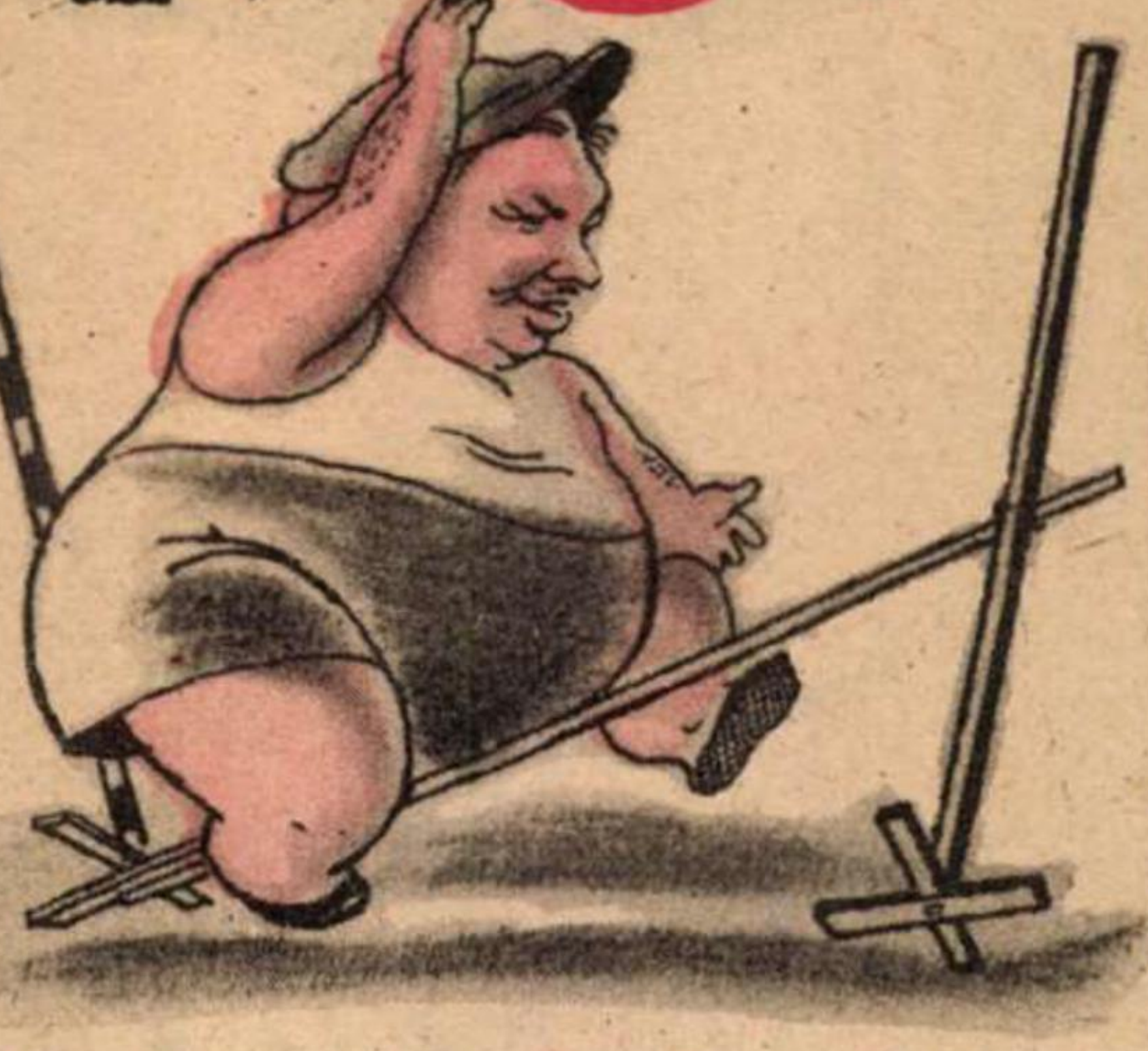

Balla Károly művezető elvtárs nemcsak kiváló munkás, hanem kitűnő súlyemelő is. Saját testsúlyát például néhány év alatt sikerült 87 kilóról 113 kilóra felemelnie. Lerajzoltuk, mit ajánlunk Balla elvtársnak, hogy a fogyókúrája hatásosabb legyen.

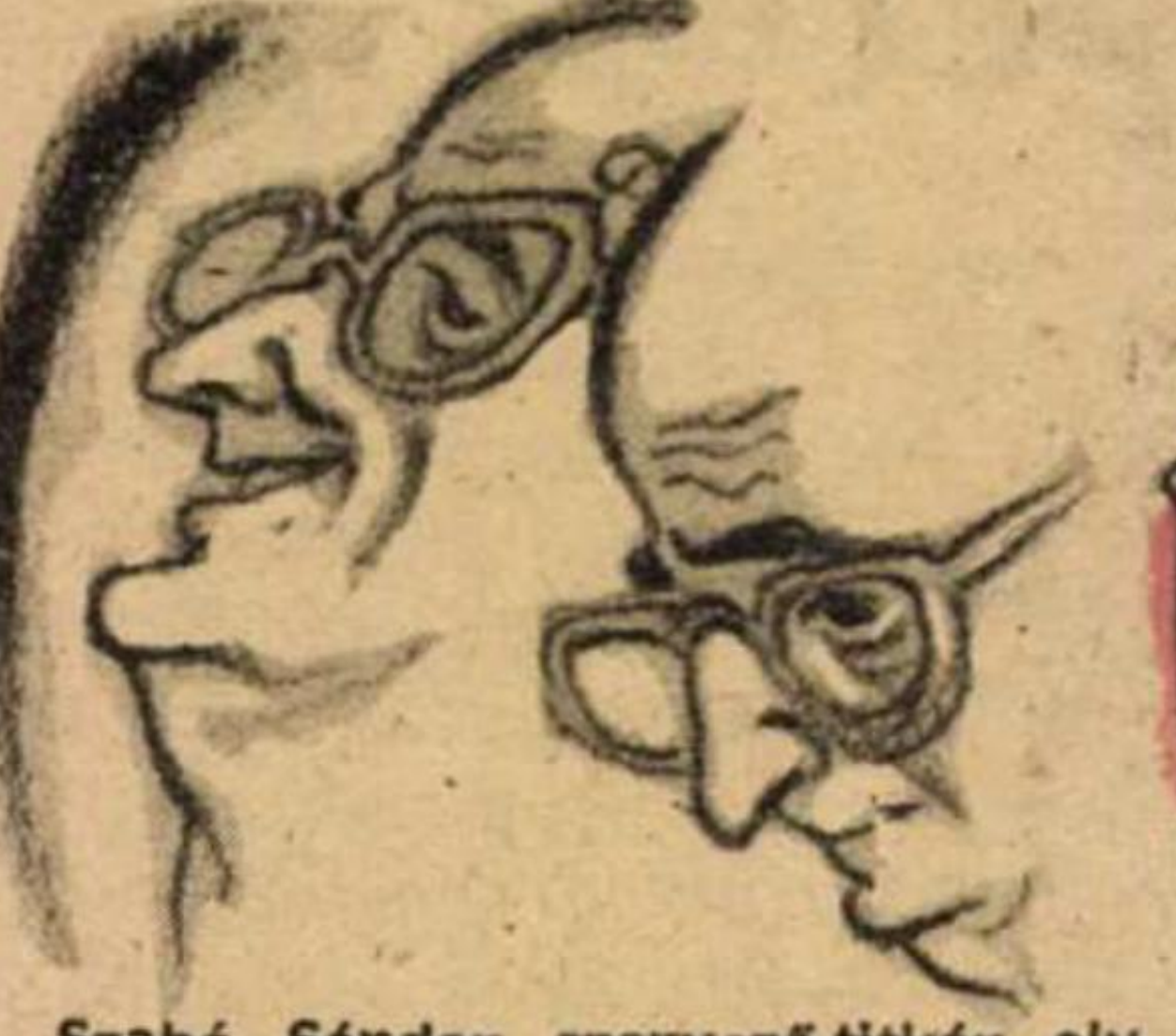

Szabó Sándor szervező-titkár elvtársnak két arca van. A mosolygó ezt mondja: „A kongresszusi héten 118%-ról 152%-ra emeltük az átlagteljesítményt". A töprengő így felel: „Igen ám, de a kongresszusi műszak után visszaestünk". Mire a mosolygó így válaszol: „Nono, majd ráverünk és a vándorzászló a miénk marad!"

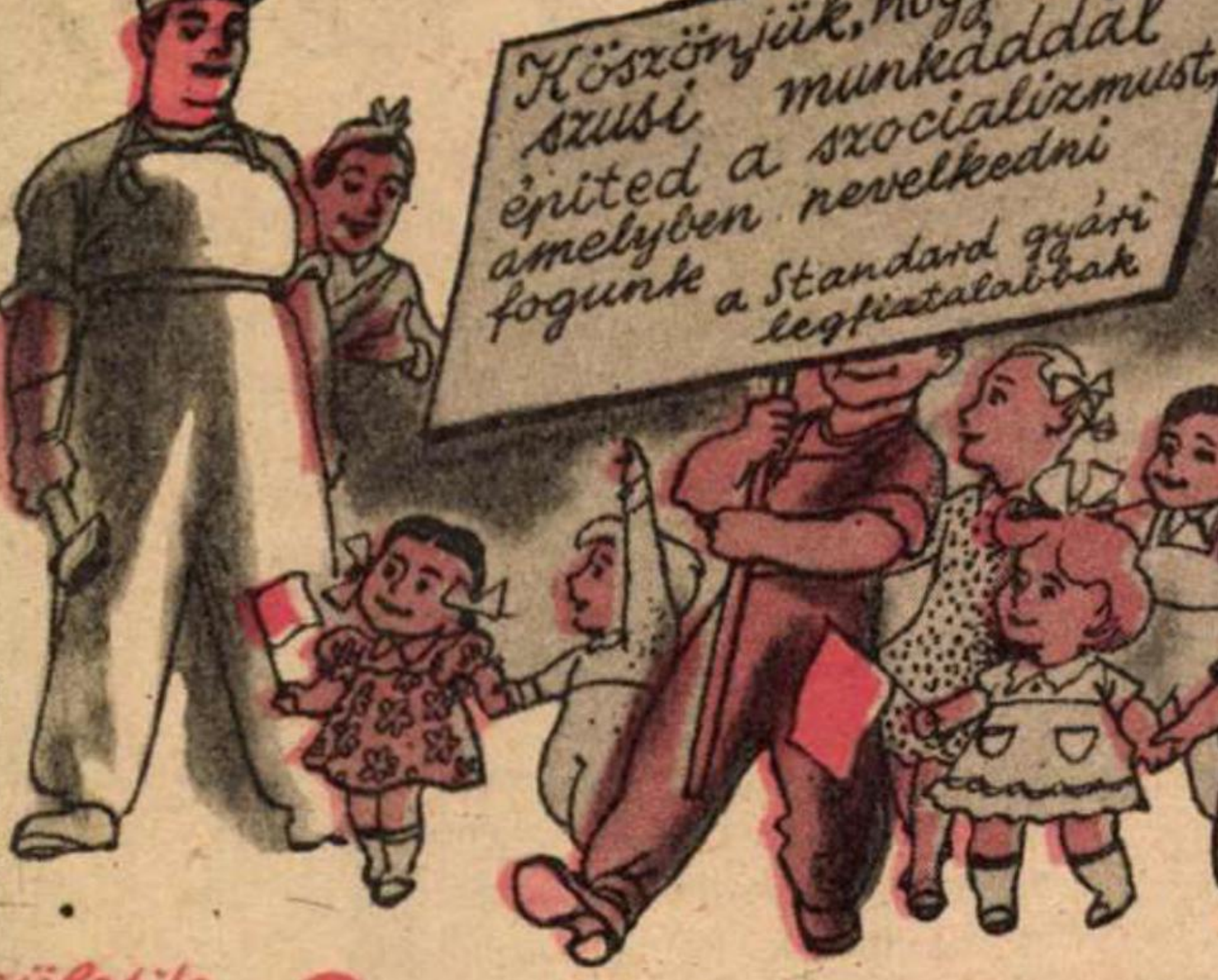
Köszönjük, hogy Kongresszusi munkáddal építed a szocializmust, amelyben nevelkedni fogunk a Standard gyári legfiatalabbak

A kongresszusi verseny legmeghatóbb jelenete. A bölcsőde „tipegői" felvonultak a műhelyekben, hogy üdvözöljék az ő jövőjükért dolgozó elvtársakat.

Hogyan születik A CSODA?

Van nekem otthon egy fényes fekete dobozom és azon két villára helyezve van egy különös alakú rudacska. Ez a doboz arról nevezetes, hogy ha én azt hatszor finoman megsimogatom, akkor a rudacskában meghallom a sógorom hangját, aki Békéscsabán lakik. Ez kétségtelen csoda.

Nos, tegnap óta tudom, hogy ezt a csodát a Standard-gyárban állítják elő és telefonberendezésnek hívják. Persze, ha az ember a dolgot megérti, akkor már mindjárt nem csoda. Nekem pedig részletesen elmagyarázták. Megmutatták a gépeket, amik másodpercenként köpik a finom alkatrészeket. Egy nagy teremben láttam néma munkásarcokat, amint szeretettel figyeltek sokszínű, gubancos drótok közé. Időnként benyúltak két drót között és óvatosan gubancoltak rajta mégegyet. Aztán megmutatták a kábelműhelyt, ahol a huzalozást készítik elő. És láttam a „behangolást" és „tekercsbeszerelést". Mindenütt lázas zakatolás, tempó és lendület. Szinte éreztem, hogy kúszik felfelé a termelés grafikonja... Aztán láttam egy hatalmas berendezést, amelyben millió színes drót volt, ha benyúltak egy fémpálcikával egy bizonyos helyen, akkor kigyúlt egy lámpa és megszólalt a csengő. Persze, minden azon múlik, hogy kell tudni, hová kell nyúlni. Aztán elmagyarázták nekem, hogyan működik a 100 pontos híváskereső. Roppant egyszerű a dolog. Középen egy tárcsában körbefordul a rotor és letapogatja a megfelelő vonalat, ez továbbadja a jelzést a jelfogónak, illetve a jelfogó szaggatja a jelzést és a csoportválasztó a regiszteren keresztül ... vagyis a vonalválasztó segítségével ... szóval, roppant egyszerű a dolog, csak sajnos én nem értettem belőle egy szót sem.

Így hát a csoda, számomra, továbbra is csoda maradt. Legfeljebb azt tanultam meg — és ez rengeteg — hogy kiknek legyek hálás, ha megsimogatom a dobozomat és a rudacskában megszólal a sógorom, aki Békéscsabán lakik.

(—)

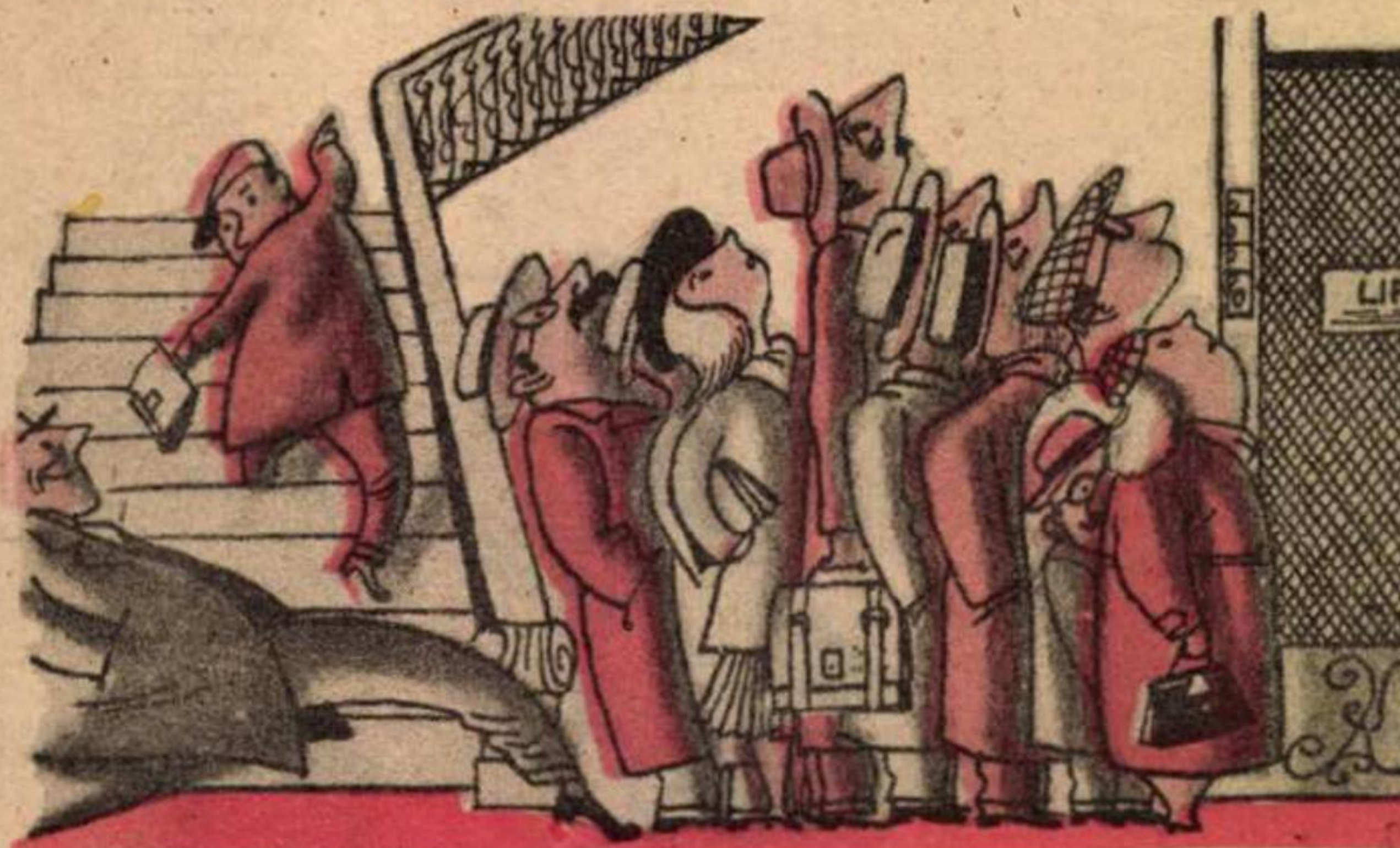

Drámai jelenet. — Idő: reggel 7 óra. — Szereplők: a gyár irodai dolgozói. Szín: a lift előtt. — Egy hang: Ne menjünk fel gyalog? Hiszen csak két emelet. — Egy másik hang: Bolond vagy? Hiszen akkor rögtön le kell ülni az íróasztal mellé.

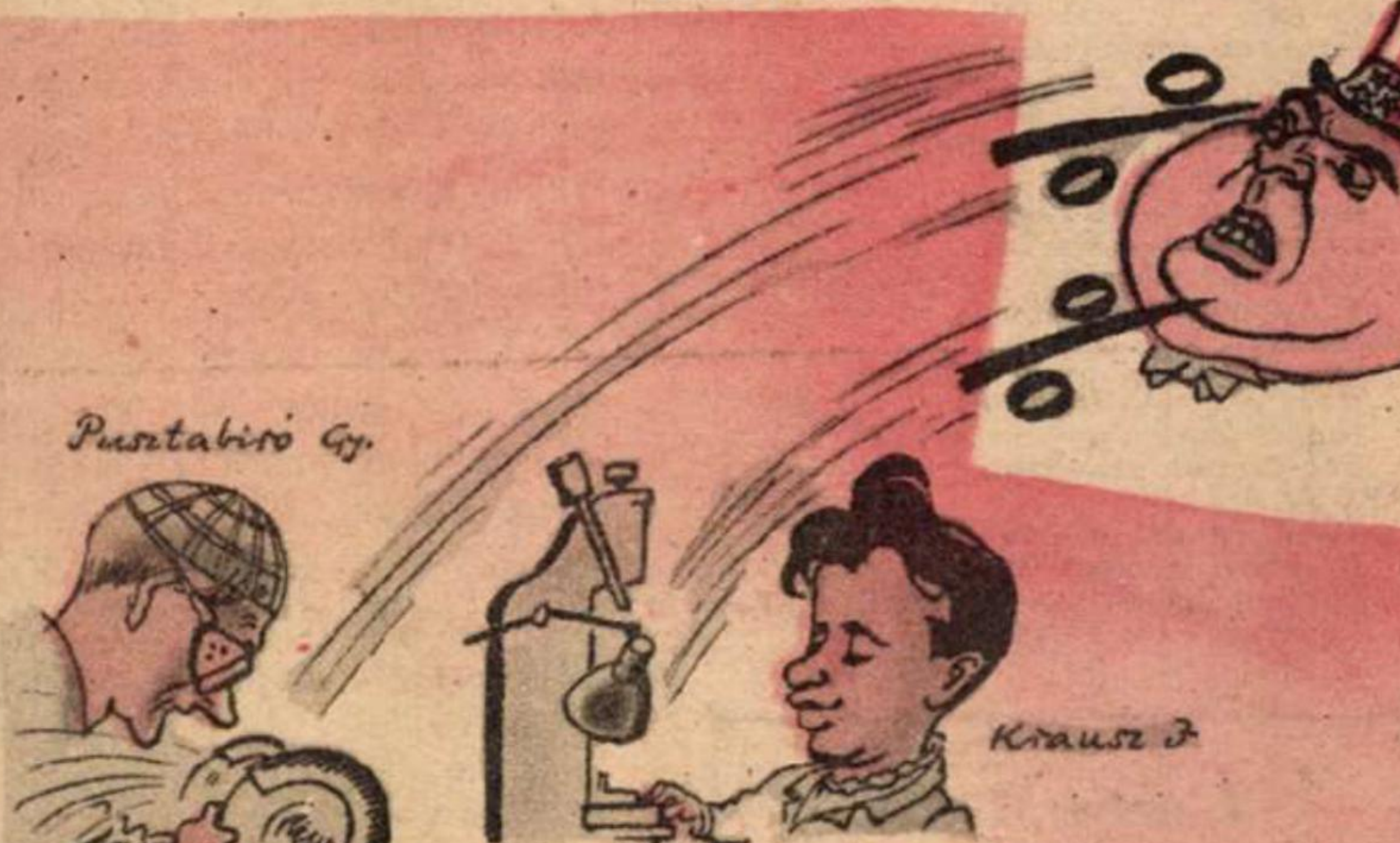
Pusztabíró Gy.
Krausz J.

Páros verseny a legszebb a világon, — mondják Pusztabíró György és Krausz József elvtársak, akiknek minden újabb teljesítménye — a gyári „Villám" szerint is — újabb ökölcsapás az imperialistáknak. Jelenleg fejenként a huszadik újításnál és 5—600%-os átlagteljesítménynél tartanak. Még nem sztahanovisták. Még nem sztahanovisták. Még nem sztahanovisták!

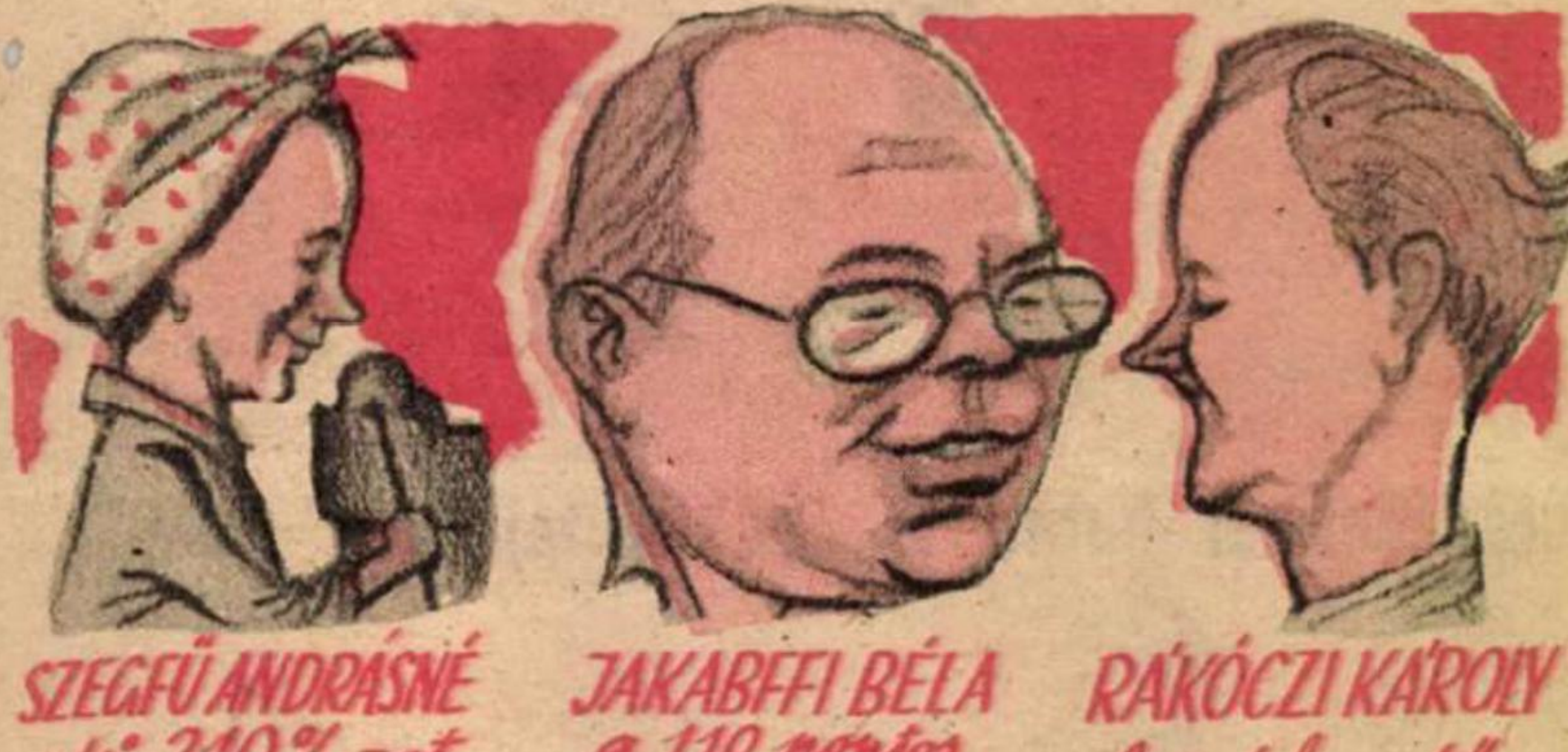

SZEGFŰ ANDRÁSNÉ aki 210%-ot teljesít

JAKABFFI BÉLA a 110 pontos Komlex-brigád revizora

RÁKÓCZI KÁROLY brigádvezető

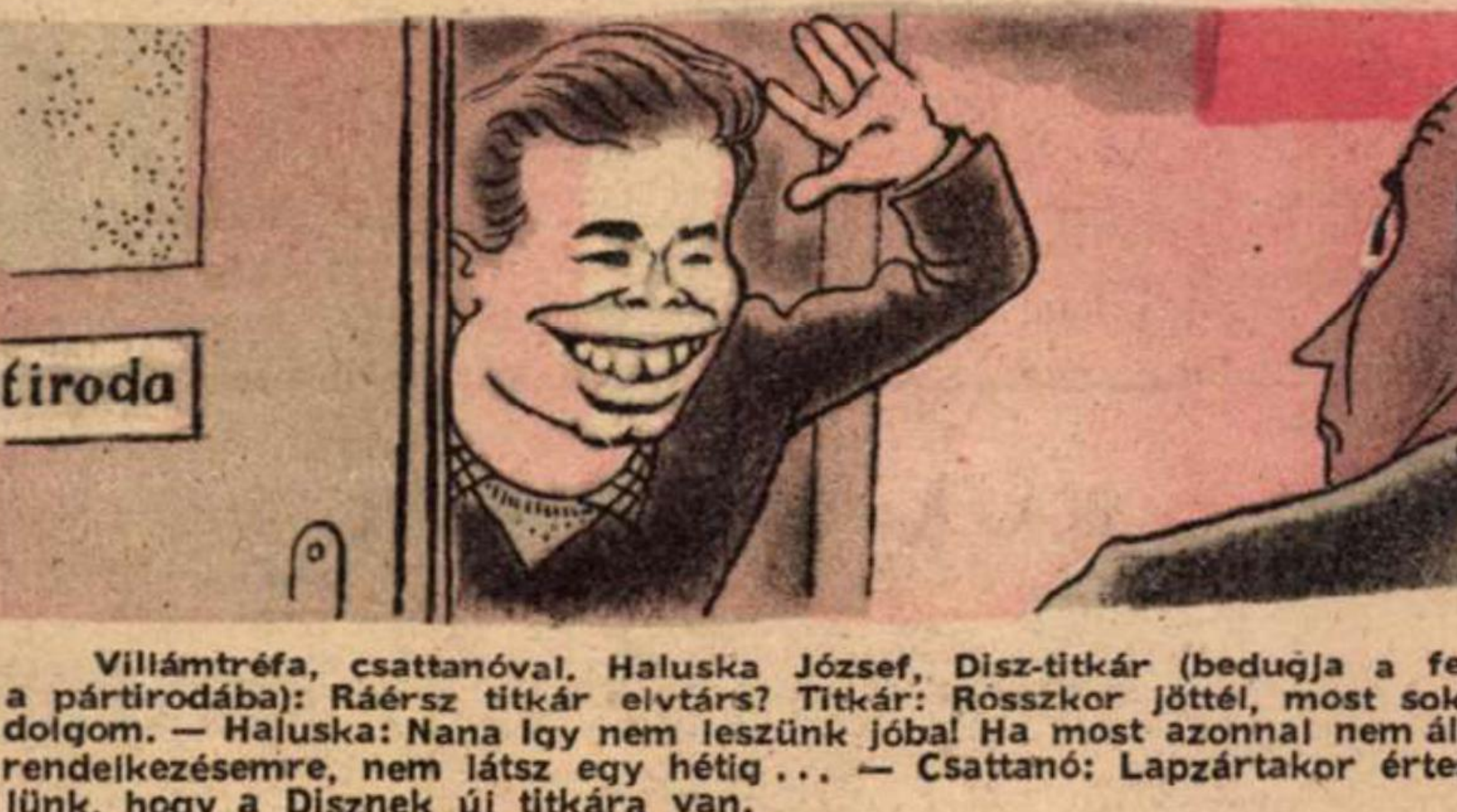

Villámtréfa, csattanóval. Haluska József, Disz-titkár (bedugja a fejét a pártirodába): Ráérsz titkár elvtárs? Titkár: Rosszkor jöttél, most sok a dolgom. — Haluska: Nana így nem leszünk jóba! Ha most azonnal nem állsz rendelkezésemre, nem látsz egy hétig ... — Csattanó: Lapzártakor értesülünk, hogy a Disznek új titkára van.

Kis Geigerek

A lebukott „nagy" Geiger halvány másaként, állítólag még akad az üzemben egy-két kis Geiger is. Bemutatunk egy mintapéldányt, reméljük, hogy hamarosan még ennél is kisebbek lesznek.

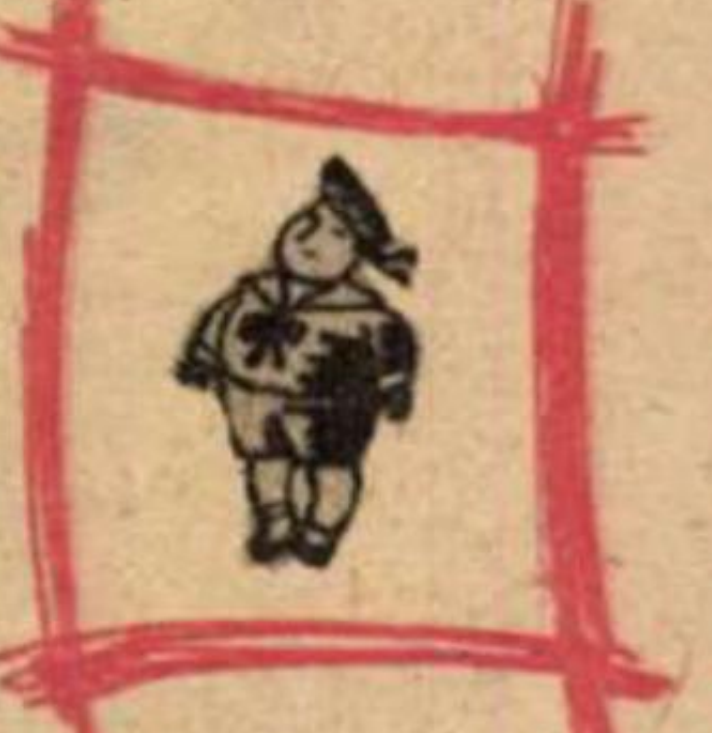

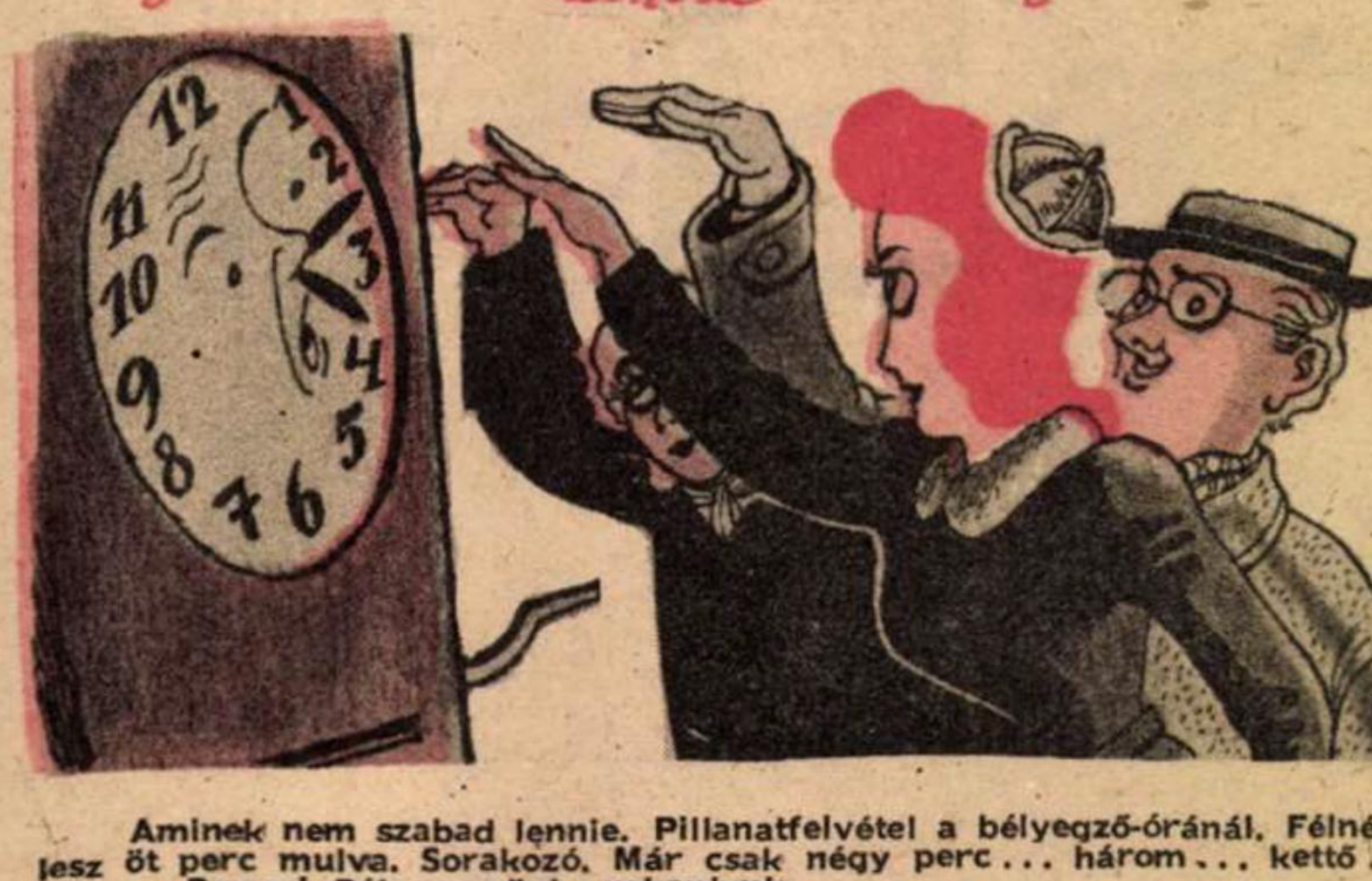

Aminek nem szabad lennie. Pillanatfelvétel a bélyegző-óránál. Félnégy lesz öt perc mulva. Sorakozó. Már csak négy perc ... három ... kettő ... egy .. . Bumm! Bélyegezzünk, rohanjunk.

Mi a politikus?

Kísérő elvtársunk, aki tudja, hogy mi a politikus, így szól:

— Nézze elvtársam, tény az, hogy a Standard a kongresszusi versenyben az Izzó mögé került. Ha politikusan nézzük a dolgot, akkor ez nem is baj. Márpedig jó, ha a dolgokat politikusan nézzük. Mert mi a helyzet? Mi élüzem vagyunk, a vándorzászló a miénk és a miénk is marad évekig, ez nem vitás. Ha most mi megnyertük volna a kongresszusi versenyt, akkor az elcsüggesztette volna az Izzót, az Oriont, meg a többit, mert akkor miénk lett volna minden és az övék semmi. Szóval szerintem az a politikus, hogy most az Izzó legyen az első, mert ez őt serkenteni fogja az élüzem díjának elnyerésére, bennünket serkenteni fog az, hogy Izzót ennyire serkenti az, hogy első lett és így jönnek létre a szép eredmények.

Hirtelen félbeszakítottuk az elvtársat:

— És nem lett volna mégis jó, ha a Standard nyeri a kongresszusi versenyt?

Kísérőnk arca elszomorodott, majd ismét kiderült:

— Hát nagyon jó lett volna. De nem lett volna politikus.

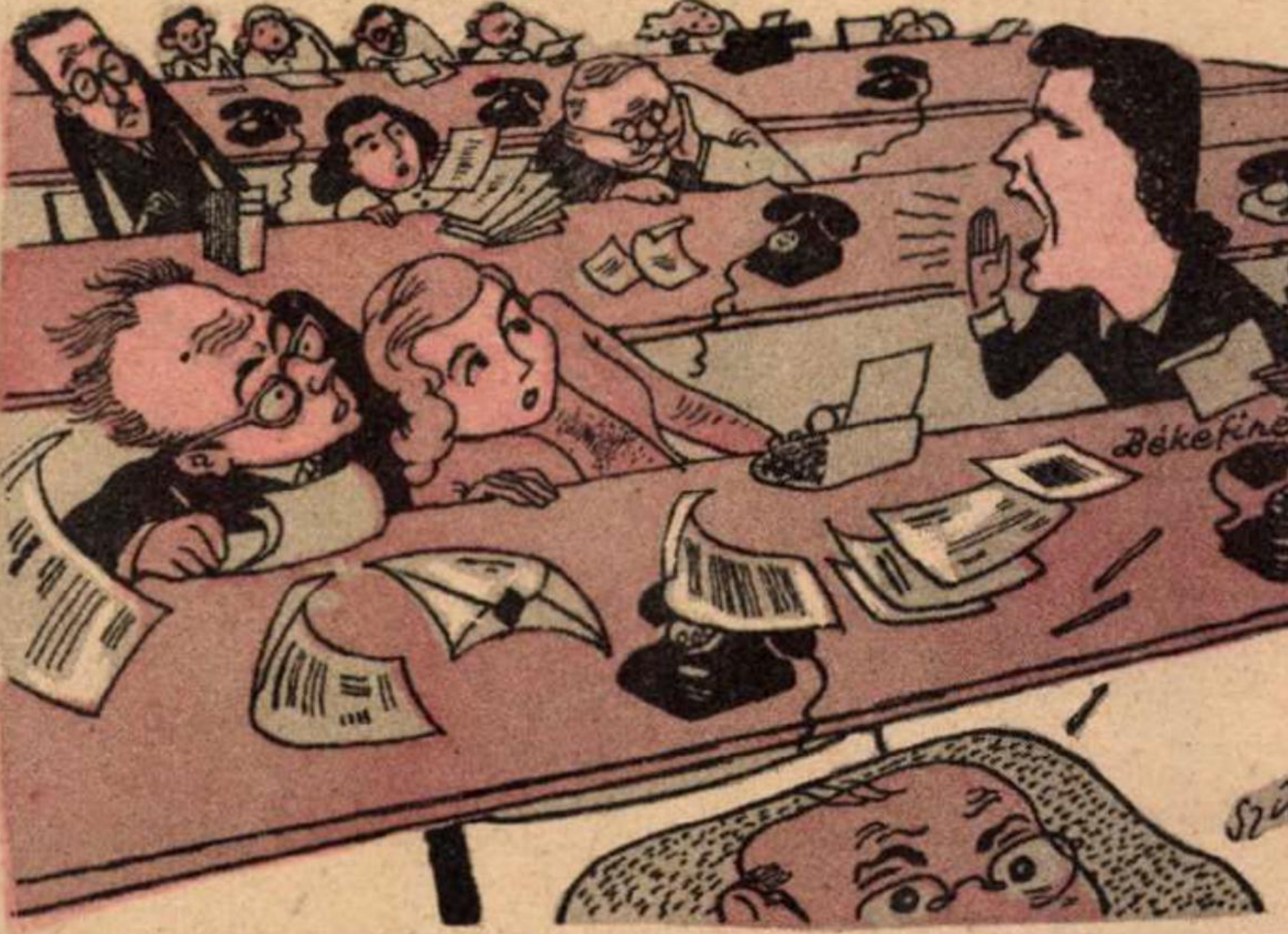

Ez a képünk Békefy Tamásnét, a könyvelési osztály kitűnő vezetőjét ábrázolja, aki utasításait a hatalmas terem egyik végéből a másikba harsogja. A Standard-gyár dolgozói szerint nemrégen feltalálták egy elmés szerkezetet, amibe az ember ha belesuttog, a drót másik végén meghallják. Ha nem hiszi, Békefy elvtársnő, nézze meg, ott van az asztalán.

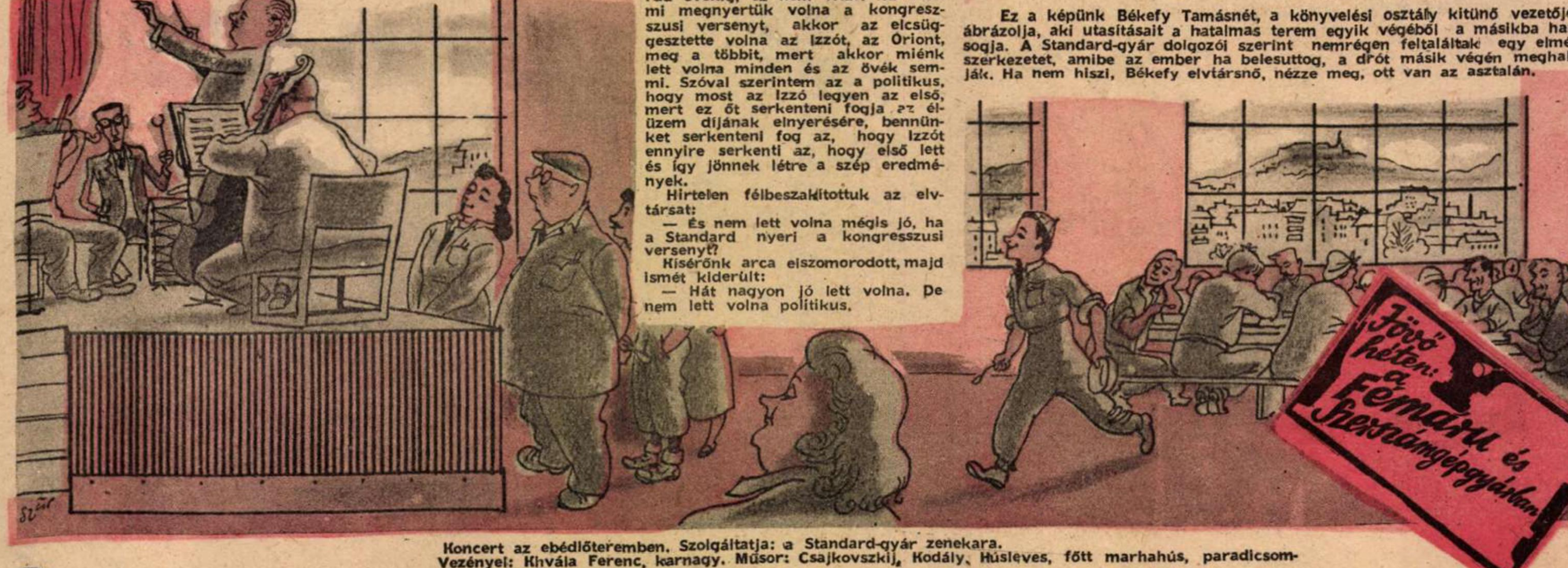

Jövő héten: a Fémáru és Szerszámgépgyárban

Koncert az ebédlőteremben. Szolgáltatja: a Standard-gyár zenekara. Vezényel: Khvála Ferenc, karnagy. Műsor: Csajkovszkij, Kodály, Húsleves, főtt marhahús, paradicsomszósz, zsíros krumpli.